Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B**

DIREKTIVA SVETA 2006/112/ES

z dne 28. novembra 2006

o skupnem sistemu davka na dodano vrednost

(UL L 347, 11.12.2006, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Direktiva Sveta 2006/138/ES z dne 19. decembra 2006	L 384	92	29.12.2006
►**M2**	Direktiva Sveta 2007/75/ES z dne 20. decembra 2007	L 346	13	29.12.2007
►**M3**	Direktiva Sveta 2008/8/ES z dne 12. februarja 2008	L 44	11	20.2.2008
►**M4**	Direktiva Sveta 2008/117/ES z dne 16. decembra 2008	L 14	7	20.1.2009

popravljena z:

►**C1** Popravek, UL L 335, 20.12.2007, str. 60 (2006/112/ES)

▼B

DIREKTIVA SVETA 2006/112/ES

z dne 28. novembra 2006

o skupnem sistemu davka na dodano vrednost

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 93 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaj držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero ►C1 [1] ◄ je bila že nekajkrat bistveno spremenjena. Zaradi novih sprememb ter jasnosti in racionalnosti je treba navedeno direktivo preoblikovati.

(2) Preoblikovano besedilo mora vključevati vse določbe Direktive Sveta 67/227/EGS z dne 11. aprila 1967 o usklajevanju zakonodaj držav članic o prometnih davkih ►C1 [2] ◄, ki se še uporabljajo. Navedeno direktivo je zato treba razveljaviti.

(3) Da bi zagotovili, da so določbe predstavljene na jasen in racionalen način, v skladu z načelom boljše zakonodaje, je treba preoblikovati strukturo in besedilo Direktive, čeprav to načeloma ne bo povzročilo bistvenih sprememb v obstoječi zakonodaji. Manjše število vsebinskih sprememb pa je neločljivo povezanih s preoblikovanjem in jih je vseeno treba vključiti. Primeri, v katerih so spremembe narejene, se izčrpno podajo v določbah, ki urejajo prenos in začetek veljavnosti.

(4) Uresničitev cilja o vzpostavitvi notranjega trga je pogojena z uporabo zakonodaje o prometnih davkih v državah članicah, ki ne izkrivlja pogojev konkurence in ne ogroža prostega pretoka blaga in storitev. Zato je treba doseči uskladitev zakonodaje o prometnih davkih s sistemom davka na dodano vrednost (DDV), ki bi odpravil, kolikor je mogoče, dejavnike, ki lahko izkrivljajo pogoje konkurence na nacionalni ravni ali na ravni Skupnosti.

(5) Sistem DDV doseže najvišjo stopnjo enostavnosti in nevtralnosti, ko se davek obračunava na najbolj splošen možni način ter ko njegovo področje uporabe zajema vse faze proizvodnje in distribucije, kot tudi opravljanja storitev. Zato je v interesu notranjega trga in držav članic, da sprejmejo skupni sistem, ki se uporablja tudi za prodajo na drobno.

(6) Treba je napredovati po fazah, saj bo uskladitev prometnih davkov v državah članicah povzročila spremembe davčne strukture in imela precejšne posledice na proračunskem, gospodarskem in socialnem področju.

([1]) UL L 145, 13.6.1977, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2006/98/ES (UL L 363, 20.12.2006, str. 129).

([2]) UL 71, 14.4.1967, str. 1301. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 77/388/EGS.

▼B

(7) Skupni sistem DDV bi moral, kljub temu da stopnje in oprostitve niso popolnoma usklajene, voditi v nevtralnost konkurence, kar pomeni, da bo imelo podobno blago na ozemlju vsake države članice enako davčno obremenitev ne glede na število proizvodnih in distribucijskih faz.

(8) V skladu s Sklepom Sveta 2000/597/ES, Euratom z dne 29. septembra 2000 o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti ([1]) se proračun Evropskih skupnosti, ne glede na druge prihodke, v celoti financira iz lastnih sredstev. Ta sredstva naj bi vključevala tudi sredstva iz DDV, pridobljena z uporabo skupne davčne stopnje od osnove za odmero, ki se določi enotno in v skladu s pravili Skupnosti.

(9) Nujno je zagotoviti prehodno obdobje, da se omogoči postopno prilagajanje nacionalnih zakonodaj na določenih področjih.

(10) V tem prehodnem obdobju se morajo transakcije znotraj Skupnosti, ki jih opravijo davčni zavezanci, razen tistih, ki so oproščeni, obdavčiti v namembni državi članici v skladu s stopnjami in pod pogoji, ki veljajo v tej državi članici.

(11) V tem prehodnem obdobju je treba tudi pridobitve določene vrednosti znotraj Skupnosti, ki jih opravijo osebe, ki so plačila davka oproščene, ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, nekatere prodaje na daljavo znotraj Skupnosti ter dobave novih prevoznih sredstev posameznikom ali osebam, ki so plačila davka oproščene, oziroma organom, ki niso davčni zavezanci, obdavčiti v namembni državi članici po stopnjah in pod pogoji, ki veljajo v tej državi članici, ker bi lahko tovrstne transakcije, če posebnih določb ne bi bilo, povzročile znatna izkrivljanja konkurence med državami članicami.

(12) Nekatera ozemlja je treba izključiti iz področja uporabe te direktive zaradi njihovega geografskega, gospodarskega in socialnega položaja.

(13) Za okrepitev nediskriminatorne narave davka bi bilo treba izraz „davčni zavezanec“ opredeliti tako, da ga države članice lahko uporabljajo tudi za osebe, ki določene transakcije opravljajo občasno.

(14) Izraz „obdavčljiva transakcija“ lahko povzroči težave, zlasti v zvezi s transakcijami, ki štejejo za obdavčljive. Te pojme je zato treba pojasniti.

(15) Zaradi pospeševanja trgovine znotraj Skupnosti na področju dela na premičninah je treba uvesti davčno ureditev za tovrstne transakcije, ko se opravijo za prejemnika, ki je identificiran za namene DDV v drugi državi članici kot je država članica njihove dejanske izvedbe.

(16) Prevoz na ozemlju države članice je treba obravnavati kot prevoz blaga znotraj Skupnosti, kadar je neposredno povezan s prevozom med državami članicami, z namenom poenostavitve ne le načel in ureditve za obdavčitev teh domačih prevoznih storitev, temveč tudi predpisov, ki se uporabljajo za pomožne storitve ter storitve posrednikov, ki so vključeni v opravljanje teh različnih storitev.

(17) Pri določanju kraja opravljenih obdavčljivih transakcij lahko med državami članicami pride do sporov glede pristojnosti, zlasti pri dobavah blaga za montažo ali pri opravljanju storitev. Kljub temu, da naj bi se načeloma kot kraj opravljanja storitev štel kraj, kjer ima izvajalec sedež ekonomske dejavnosti, je treba ta kraj opredeliti, kot da je v državi članici prejemnika, še zlasti v primeru nekaterih storitev, opravljenih med davčnimi zavezanci, ko je strošek storitev vključen v ceno blaga.

([1]) UL L 253, 7.10.2000, str. 42.

▼B

(18) Treba je pojasniti opredelitev kraja obdavčitve nekaterih transakcij, ki se opravijo na krovu ladij, zrakoplovov ali na vlakih v okviru prevoza potnikov znotraj Skupnosti.

(19) Električna energija in plin se za namene DDV obravnavata kot blago. Vendar pa je še posebej težko določiti kraj dobave. Da bi se izognili dvojni obdavčitvi ali neobdavčitvi in da bi dosegli pravi notranji trg brez omejitev za ureditev DDV, je treba torej določiti kraj dobave plina po distribucijskem sistemu za zemeljski plin in električne energije preden blago doseže fazo končne potrošnje kot kraj, kjer ima kupec sedež svoje ekonomske dejavnosti. Dobavo električne energije in plina v končni fazi od trgovcev in distributerjev do končnih potrošnikov je treba obdavčiti v kraju, kjer pridobitelj dejansko rabi in porabi blago.

(20) Dajanje premičnin v najem po splošnem pravilu, na podlagi katerega je opravljanje storitev obdavčeno v državi članici, v kateri ima oseba, ki opravi storitev, sedež, lahko vodi k hudemu izkrivljanju konkurence, kadar imata najemodajalec in najemnik sedež v različnih državah članicah in se davčne stopnje med tema državama razlikujejo. Zato je treba določiti, da je kraj, kjer je storitev opravljena, kraj, v katerem ima prejemnik sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto, za katero je bila storitev opravljena, ali, če tega nima, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva.

(21) Vendar je treba zaradi nadzora v zvezi z dajanjem prevoznih sredstev v najem dosledno uporabljati to pravilo tako, da se kraj, v katerem ima izvajalec storitve sedež dejavnosti, obravnava kot kraj opravljanja takih storitev.

(22) Za preprečevanje izkrivljanja konkurence na tem področju je treba obdavčiti vse telekomunikacijske storitve, porabljene v Skupnosti. Tako bi morale biti telekomunikacijske storitve, opravljene davčnim zavezancem s sedežem v Skupnosti ali prejemnikom s sedežem v tretjih državah, načeloma obdavčene v kraju, kjer je sedež prejemnika storitev. Zaradi zagotovitve enotne obdavčitve telekomunikacijskih storitev, ki so dejansko uporabljene ali koriščene v Skupnosti in jih opravijo davčni zavezanci s sedežem na tretjih ozemljih ali v tretjih državah za osebe s sedežem v Skupnosti, ki niso davčni zavezanci, morajo države članice vseeno zagotoviti, da je kraj opravljanja storitev v Skupnosti.

(23) Da bi se izognili izkrivljanju konkurence morajo biti tudi storitve radijskega in televizijskega oddajanja ter elektronsko opravljane storitve, ki se opravijo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav, za osebe s sedežem v Skupnosti ali iz Skupnosti, za prejemnike s sedežem na tretjih ozemljih ali v tretjih državah, obdavčene v kraju sedeža prejemnika storitev.

(24) Pojme obdavčljivega dogodka in obveznosti obračuna davka bi bilo treba uskladiti, da bi uvedba in vse kasnejše spremembe skupnega sistema DDV lahko začele veljati hkrati v vseh državah članicah.

(25) Davčno osnovo bi bilo treba uskladiti tako, da so rezultati uporabe DDV za obdavčljive transakcije primerljivi v vseh državah članicah.

(26) Da se prepreči izguba davčnih prihodkov v primerih, ko se stranke povežejo zaradi pridobitve davčnih ugodnosti, bi moralo biti državam članicam omogočeno, da v posebnih omejenih okoliščinah posredujejo glede davčne osnove dobav blaga ali opravljenih storitev in glede pridobitev blaga znotraj Skupnosti.

(27) Zaradi boja proti davčni utaji ali izogibanju davku bi državam članicam moralo biti omogočeno, da v davčno osnovo za transakcijo, ki vključuje obdelavo investicijskega zlata, ki ga zagotovi prejemnik, vključijo vrednost tega investicijskega zlata, pri

▼B

katerem zlato zaradi obdelave izgubi status investicijskega zlata. Zato je ustrezno, da se državam članicam dopusti določena mera proste presoje.

(28) Da bi se izognili izkrivljanju konkurence, pomeni odprava davčnih kontrol na mejah ne samo enotno osnovo za odmero DDV, ampak tudi število in višino stopenj, ki so med državami članicami dovolj izenačene.

(29) Splošna stopnja DDV, ki velja v različnih državah članicah skupaj z mehanizmi prehodne ureditve, zagotavlja sprejemljivo delovanje te ureditve. Da bi se izognili temu, da razlike v splošnih stopnjah DDV, ki jih države članice uporabljajo, privedejo do strukturnih neravnovesij v Skupnosti in izkrivljanja konkurence v nekaterih sektorjih dejavnosti, je treba določiti najnižjo stopnjo 15 %, ki se lahko naknadno spremeni.

(30) Da bi ohranili nevtralnost DDV, morajo biti stopnje, ki jih uporabljajo države članice, takšne, da po splošnem pravilu omogočajo odbitek davka, uporabljenega v predhodni fazi.

(31) V prehodnem obdobju je treba omogočiti določena odstopanja glede števila in višine stopenj.

(32) Za boljše razumevanje vpliva nižjih stopenj je potrebno poročilo Komisije, v katerem se oceni vpliv uporabe nižjih stopenj za storitve, ki se opravljajo na lokalni ravni, predvsem v zvezi z ustvarjanjem delovnih mest, gospodarsko rastjo in pravilnim delovanjem notranjega trga.

(33) Zaradi boja proti brezposelnosti je treba tistim državam članicam, ki to želijo, dovoliti, da z namenom ustvarjanja novih delovnih mest preskušajo učinkovanje oziroma vpliv znižanja stopnje DDV za delovno intenzivne storitve. To znižanje bi verjetno tudi zmanjšalo motiv, da se te dejavnosti opravljajo ali ostanejo v okviru sive ekonomije.

(34) Vendar je lahko takšno znižanje stopnje DDV tvegano za nemoteno delovanje notranjega trga in za davčno nevtralnost. Zato je treba določiti postopek odobritve, ki se uvede za obdobje, ki je določeno in zadosti dolgo, da se lahko oceni vpliv nižjih stopenj za storitve, ki se opravljajo na lokalni ravni. Da bi zagotovili, da takšen ukrep ostane preverljiv in omejen, mora njegovo področje uporabe biti natančno določeno.

(35) Treba je pripraviti skupni seznam oprostitev, da bi se lastna sredstva Skupnosti v vseh državah članicah lahko pobirala na enoten način.

(36) V korist tako oseb, ki so dolžne plačati davek, kot pristojnih upravnih organov je treba metode uporabe DDV za določene dobave in pri pridobivanju trošarinskih izdelkov znotraj Skupnosti uskladiti s postopki in obveznostmi v zvezi z deklaracijami pri pošiljanju takih izdelkov v drugo državo članico, ki so določeni v Direktivi Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske izdelke in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih izdelkov ([1]).

(37) Dobava plina po distribucijskem sistemu za zemeljski plin in električne energije je obdavčena po kraju pridobitelja. Da bi se izognili dvojni obdavčitvi, mora zato biti uvoz takih izdelkov oproščen DDV.

(38) Za obdavčljive posle na domačem trgu, povezane z blagovno trgovino znotraj Skupnosti, ki jih v prehodnem obdobju opravijo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža na ozemlju države članice, v kateri je opravljena pridobitev blaga znotraj Skupnosti,

([1]) UL L 76, 23.3.1992, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2004/106/ES(UL L 359, 4.12.2004, str. 30).

▼B

vključno z verižnimi transakcijami, je treba sprejeti ukrepe za poenostavitev, ki zagotavljajo enako obravnavo v vseh državah članicah. Za dosego tega je treba uskladiti določbe o davčnem sistemu in osebi, ki je dolžna plačati davek za takšne posle. Vendar je treba načeloma iz takšnih postopkov izključiti blago, ki je namenjeno dobavi na ravni trgovine na drobno.

(39) Pravila v zvezi z odbitki je treba uskladiti tako, da vplivajo na dejansko pobrane zneske. Odbitni delež je treba v vseh državah članicah računati na podoben način.

(40) Ureditev, ki dopušča popravke odbitkov za investicijsko blago med življenjsko dobo sredstva, skladno z njegovo dejansko uporabo, bi se morala uporabljati tudi za določene storitve, ki imajo značilnosti investicijskega blaga.

(41) Treba je določiti, katere osebe so dolžne plačati davek, zlasti za storitve, ki jih opravi oseba, ki nima sedeža v državi članici, v kateri je treba plačati davek.

(42) Države članice bi v posebnih primerih morale imeti možnost določiti, da mora DDV plačati prejemnik dobavljenega blaga ali opravljenih storitev. To bi državam članicam omogočilo poenostavitev pravil ter preprečevanje davčne utaje in izogibanje plačilu davka v določenih sektorjih in pri določenih vrstah transakcij.

(43) Države članice morajo imeti možnost določiti osebo, ki je dolžna plačati davek pri uvozu.

(44) Države članice lahko določijo, da namesto osebe, ki je dolžna plačati davek, neka druga oseba solidarno odgovarja za plačilo davka.

(45) Obveznosti davčnih zavezancev je treba čim bolj uskladiti, da se zagotovijo potrebne varovalke za pobiranje davkov na enoten način v vseh državah članicah.

(46) Uporaba elektronskega izdajanja računov mora davčnim administracijam omogočati, da izvajajo nadzor. Da bi zagotovili pravilno delovanje notranjega trga, je treba na ravni Skupnosti oblikovati usklajen seznam podatkov, ki morajo biti izkazani na računih, vzpostaviti skupno ureditev za uporabo elektronskega izdajanja računov in elektronsko shranjevanje računov, kakor tudi samofakturiranje in naročanje zunanjih storitev izdajanja računov.

(47) Države članice določijo, pod kakšnimi pogoji dopustijo predložitev prijav in obračunov z elektronskimi sredstvi, uporabo elektronskih sredstev pa lahko tudi predpišejo.

(48) Prizadevanja za zmanjšanje administrativnih in statističnih formalnosti za podjetja, zlasti za majhna in srednja podjetja, je treba uravnotežiti z izvajanjem uspešnih nadzornih ukrepov in potrebo, da se iz gospodarskih in davčnih razlogov ohrani kakovost statističnih instrumentov Skupnosti.

(49) Treba je omogočiti, da države članice še naprej uporabljajo posebne ureditve za majhna podjetja v skladu s skupnimi določbami in z namenom tesnejše uskladitve.

(50) Države članice morajo imeti možnost uporabljati posebno ureditev, ki vključuje pavšalno povračilo vstopnega DDV za kmete, ki niso zajeti v splošni ureditvi. Treba je določiti osnovna načela te ureditve in za namene pobiranja lastnih sredstev sprejeti skupen način izračunavanja dodane vrednosti, ki jo proizvedejo ti kmeti.

(51) Da se prepreči dvojna obdavčitev in izkrivljanje konkurence med davčnimi zavezanci, je treba sprejeti davčni sistem Skupnosti, ki se bo uporabljal za rabljeno blago, umetniške predmete, starine in zbirke.

▼B

(52) Uporaba običajnih davčnih pravil za zlato pomeni glavno oviro za njegovo uporabo za namene finančnih investicij in je zato upravičena uporaba posebne davčne ureditve, katere namen je tudi izboljšati mednarodno konkurenčnost trga plemenitih kovin Skupnosti.

(53) Dobave zlata za investicijske namene so podobne drugim finančnim naložbam, ki so oproščene davka. Oprostitev davka se zdi torej najprimernejši način davčne obravnave za dobave investicijskega zlata.

(54) Opredelitev zlata za investicijske namene mora zajeti zlate kovance, katerih vrednost odraža predvsem ceno v njih vsebovanega zlata. Zaradi preglednosti in pravne varnosti je treba pripraviti letni seznam kovancev, za katere naj velja ureditev, ki se uporablja za investicijsko zlato, kar bi zagotovilo varnost operaterjev, ki s takimi kovanci trgujejo. Takšen seznam je brez vpliva na oprostitev kovancev, ki niso uvrščeni v seznam, a izpolnjujejo merila iz te direktive.

(55) Da se preprečijo davčne utaje in hkrati zmanjšajo finančni stroški zaradi dobave zlata z več kot določeno čistino, je opravičljivo pooblastiti države članice, da za plačilo davka določijokupca.

(56) Da bi gospodarskim subjektom, ki elektronsko opravljajo storitve in ki nimajo sedeža v Skupnosti in jim tam ni treba biti identificiran za namene DDV, olajšali izpolnjevanje davčnih obveznosti, bi bilo treba vzpostaviti posebno ureditev. V okviru te ureditve se gospodarski subjekt, ki za osebe, ki niso davčni zavezanci znotraj Skupnosti, opravlja tovrstne storitve z elektronskimi sredstvi, lahko odloči za identifikacijo v eni sami državi članici, če sicer ni identificiran za namene DDV znotraj Skupnosti.

(57) Zaželeno je, da se določbe glede storitev radijskega in televizijskega oddajanja ter nekaterih elektronsko opravljanih storitev sprejmejo le začasno in da se jih v kratkem roku preveri na podlagi izkušenj.

(58) Treba je spodbujati enotno uporabo določb te direktive in v ta namen ustanoviti posvetovalni odbor za davek na dodano vrednost, ki bo omogočil tesno sodelovanje držav članic in Komisije na tem področju.

(59) Države članice morajo imeti možnost, da z določenimi omejitvami in pod določenimi pogoji sprejmejo ali še naprej uporabljajo posebne ukrepe, ki odstopajo od te direktive, zaradi poenostavitve obračunavanja davka ali zaradi preprečevanja nekaterih oblik davčnih utaj ali izogibanja davkom.

(60) Da bi zagotovili, da država članica, ki je vložila zahtevo za odstopanje, ne ostane v dvomih glede ukrepov, ki jih namerava v odgovor izvesti Komisija, je treba določiti rok, v katerem mora Komisija Svetu predložiti predlog za odobritev ali obvestilo o zavrnitvi, z obrazložitvijo.

(61) Nujno je treba zagotoviti enotno uporabo sistema DDV. Izvedbeni ukrepi so primerni za uresničitev tega cilja.

(62) S temi ukrepi se je treba lotiti zlasti problema dvojne obdavčitve čezmejnih transakcij, do katerega lahko pride zaradi razlik med državami članicami pri uporabi predpisov, ki urejajo kraj obdavčljivih transakcij.

(63) Čeprav bo področje uporabe izvedbenih ukrepov omejeno, bodo imeli ti ukrepi proračunske posledice, ki so lahko za eno ali več držav članic bistvene. Zaradi njihovih posledic na proračune držav članic si Svet upravičeno pridržuje pravico izvajanja izvršilne pristojnosti.

▼B

(64) Ob upoštevanju omejenega področja uporabe predvidenih izvedbenih ukrepov bi moral izvedbene ukrepe soglasno sprejeti Svet na predlog Komisije.

(65) Ker države članice zaradi zgoraj navedenih razlogov ciljev te direktive ne morejo zadovoljivo uresničiti in so torej lahko bolje uresničeni na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev.

(66) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno pravo mora biti omejena na določbe, ki predstavljajo vsebinsko spremembo glede na prejšnje direktive. Obveznost prenosa nespremenjenih določb izhaja iz prejšnjih direktiv.

(67) Ta direktiva ne sme vplivati na obveznosti držav članic glede rokov za prenos direktiv v nacionalno pravo, navedenih v delu B Priloge XI –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

KAZALO

NASLOV I - PREDMET IN PODROČJE UPORABE

NASLOV II - OZEMELJSKA UPORABA

NASLOV III - DAVČNI ZAVEZANCI

NASLOV IV - OBDAVČLJIVE TRANSAKCIJE

Poglavje 1 - Dobava blaga

Poglavje 2 - Pridobitve blaga znotraj Skupnosti

Poglavje 3 - Opravljanje storitev

Poglavje 4 - Uvoz blaga

NASLOV V - KRAJ OBDAVČLJIVIH TRANSAKCIJ

Poglavje 1 - Kraj dobave blaga

Oddelek 1 - Dobava blaga brez prevoza

Oddelek 2 - Dobava blaga s prevozom

Oddelek 3 - Dobava blaga na krovu plovil, zrakoplovov ali na vlakih

Oddelek 4 - Dobava blaga po distribucijskih sistemih

Poglavje 2 - Kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti

Poglavje 3 - Kraj opravljanja storitev

Oddelek 1 - Splošno pravilo

Oddelek 2 - Posebne določbe

Pododdelek 1 - Storitve, ki jih opravijo posredniki

Pododdelek 2 - Opravljanje storitev v zvezi z nepremičninami

Pododdelek 3 - Opravljanje prevoza

Pododdelek 4 - Opravljanje kulturnih in podobnih storitev, opravljanje pomožnih prevoznih storitev ali storitev v zvezi s premičninami

▼B

Pododdelek 5 -	Opravljanje drugih storitev
Pododdelek 6 -	Merilo dejanske uporabe in dejanskega uživanja
Poglavje 4 -	Kraj uvoza blaga
NASLOV VI -	OBDAVČLJIVI DOGODEK IN OBVEZNOST OBRAČUNA DAVKA
Poglavje 1 -	Splošne določbe
Poglavje 2 -	Dobava blaga in opravljanje storitev
Poglavje 3 -	Pridobitve blaga znotraj Skupnosti
Poglavje 4 -	Uvoz blaga
NASLOV VII -	DAVČNA OSNOVA
Poglavje 1 -	Opredelitev..
Poglavje 2 -	Dobava blaga in opravljanje storitev
Poglavje 3 -	Pridobitve blaga znotraj Skupnosti
Poglavje 4 -	Uvoz blaga
Poglavje 5 -	Druge določbe
NASLOV VIII -	STOPNJE
Poglavje 1 -	Uporaba stopenj
Poglavje 2 -	Struktura in višina stopenj
Oddelek 1 -	Splošna stopnja
Oddelek 2 -	Nižje stopnje
Oddelek 3 -	Posebne določbe
Poglavje 3 -	Začasne določbe za nekatere delovno intenzivne storitve
Poglavje 4 -	Posebne določbe, ki se uporabljajo do uvedbe dokončne ureditve
Poglavje 5 -	Začasne določbe
NASLOV IX -	OPROSTITVE
Poglavje 1 -	Splošne določbe
Poglavje 2 -	Oprostitve za določene dejavnosti, ki so v javnem interesu
Poglavje 3 -	Oprostitve za druge dejavnosti
Poglavje 4 -	Oprostitve v zvezi s transakcijami znotraj Skupnosti
Oddelek 1 -	Oprostitve v zvezi z dobavami blaga
Oddelek 2 -	Oprostitve za pridobitve blaga znotraj Skupnosti
Oddelek 3 -	Oprostitve za določene prevozne storitve
Poglavje 5 -	Oprostitve pri uvozu
Poglavje 6 -	Oprostitve pri izvozu
Poglavje 7 -	Oprostitve v zvezi z mednarodnim prevozom
Poglavje 8 -	Oprostitve za nekatere transakcije, ki se obravnavajo

▼B

	kot uvoz
Poglavje 9 -	Oprostitve za storitve, ki jih opravijo posredniki
Poglavje 10 -	Oprostitve transakcij, povezanih z mednarodnim trgovanjem
Oddelek 1 -	Carinska skladišča, skladišča, ki niso carinska, in podobne ureditve
Oddelek 2 -	Transakcije, oproščene za namene izvoza in v okviru trgovine med državami članicami
Oddelek 3 -	Skupne določbe za oddelka 1 in 2
NASLOV X -	ODBITKI
Poglavje 1 -	Nastanek in obseg pravice do odbitka
Poglavje 2 -	Delež odbitka
Poglavje 3 -	Omejitve pravice do odbitka
Poglavje 4 -	Pravila za uveljavljanje pravice do odbitka
Poglavje 5 -	Popravki odbitkov
NASLOV XI -	OBVEZNOSTI DAVČNIH ZAVEZANCEV IN NEKATERIH OSEB, KI NISO DAVČNI ZAVEZANCI
Poglavje 1 -	Obveznost plačila
Oddelek 1 -	Osebe, ki so dolžne plačati DDV davčnim organom..
Oddelek 2 -	Plačilni pogoji
Poglavje 2 -	Identifikacija
Poglavje 3 -	Fakturiranje
Oddelek 1 -	Opredelitev
Oddelek 2 -	Opredelitev računa
Oddelek 3 -	Izdajanje računov
Oddelek 4 -	Vsebina računov
Oddelek 5 -	Pošiljanje računov z elektronskimi sredstvi
Oddelek 6 -	Ukrepi za poenostavitev
Poglavje 4 -	Knjigovodstvo
Oddelek 1 -	Opredelitve
Oddelek 2 -	Splošne obveznosti
Oddelek 3 -	Posebne obveznosti glede hrambe vseh računov
Oddelek 4 -	Pravica dostopa do računov, ki so shranjeni z elektronskimi sredstvi v drugi državi članici
Poglavje 5 -	Obračuni
Poglavje 6 -	Rekapitulacijska poročila
Poglavje 7 -	Druge določbe
Poglavje 8 -	Obveznosti glede nekaterih transakcij pri uvozu in izvozu
Oddelek 1 -	Uvoz

▼B

Oddelek 2 -	Izvoz
NASLOV XII -	POSEBNE UREDITVE
Poglavje 1 -	Posebna ureditev za mala podjetja
Oddelek 1 -	Poenostavljeni postopki za obračunavanje in pobiranje
Oddelek 2 -	Oprostitve in progresivne olajšave
Oddelek 3 -	Poročilo in ponovni pregled
Poglavje 2 -	Skupna pavšalna ureditev za kmete
Poglavje 3 -	Posebna ureditev za potovalne agente
Poglavje 4 -	Posebna ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine
Oddelek 1 -	Opredelitve
Oddelek 2 -	Posebna ureditev za obdavčljive preprodajalce
Pododdelek 1 -	Maržna ureditev
Pododdelek 2 -	Prehodna ureditev za rabljena prevozna sredstva
Oddelek 3 -	Posebna ureditev za prodajo na javni dražbi
Oddelek 4 -	Zaščitni ukrepi pred izkrivljanjem konkurence in davčnimi goljufijami
Poglavje 5 -	Posebna ureditev za investicijsko zlato
Oddelek 1 -	Splošne določbe
Oddelek 2 -	Oprostitev DDV
Oddelek 3 -	Izbira obdavčitve
Oddelek 4 -	Transakcije na zakonsko urejenem trgu plemenitih kovin
Oddelek 5 -	Posebne pravice in obveznosti trgovcev z investicijskim zlatom
Poglavje 6 -	Posebna ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža in ki opravljajo elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci
Oddelek 1 -	Splošne določbe
Oddelek 2 -	Posebna ureditev za elektronsko opravljane storitve
NASLOV XIII -	ODSTOPANJA
Poglavje 1 -	Odstopanja, ki se uporabljajo do sprejetja dokončne ureditve
Oddelek 1 -	Odstopanja za države, ki so del Skupnosti od 1. januarja 1978
Oddelek 2 -	Odstopanja za države, ki so Skupnosti pristopile po 1. januarju 1978
Oddelek 3 -	Skupne določbe za oddelka 1 in 2
Poglavje 2 -	S pooblastilom odobrena odstopanja
Oddelek 1 -	Ukrepi za poenostavitev in zaščito pred davčnimi utajami ali izogibanjem davkom

▼B

Oddelek 2 - Mednarodni sporazumi

NASLOV XIV - DRUGE DOLOČBE

Poglavje 1 - Izvedbeni ukrepi

Poglavje 2 - Odbor za DDV

Poglavje 3 - Menjalni tečaj

Poglavje 4 - Druge obremenitve, dajatve in davki

NASLOV XV - KONČNE DOLOČBE

Poglavje 1 - Prehodne ureditve za obdavčevanje trgovine med državami članicami

Poglavje 2 - Prehodni ukrepi, ki se uporabljajo ob pristopu k Evropski uniji

▼C1

Poglavje 3 - Prenos in začetek veljavnosti

▼B

PRILOGA I - SEZNAM DEJAVNOSTI IZ TRETJEGA PODODSTAVKA ČLENA 13(1)

PRILOGA II - OKVIRNI SEZNAM ELEKTRONSKO OPRAVLJANIH STORITEV IZ TOČKE (K) ČLENA 56(1)

PRILOGA III - SEZNAM DOBAV BLAGA IN STORITEV, ZA KATERE SE LAHKO UPORABLJAJO NIŽJE STOPNJE IZ ČLENA 98

PRILOGA IV - SEZNAM STORITEV IZ ČLENA 106

PRILOGA V - VRSTE BLAGA, KI JE LAHKO SKLADIŠČENO DRUGJE KOT V CARINSKIH SKLADIŠČIH V SKLADU S ČLENOM 160(2)

PRILOGA VI - SEZNAM DOBAV BLAGA IN OPRAVLJANJA STORITEV IZ TOČKE (D) ČLENA 199(1)

PRILOGA VII - SEZNAM DEJAVNOSTI KMETIJSKE PROIZVODNJE IZ TOČKE (4) ČLENA 295(1)

PRILOGA VIII - OKVIRNI SEZNAM KMETIJSKIH STORITEV IZ TOČKE (5) ČLENA 295 (1)

PRILOGA IX - UMETNIŠKI PREDMETI, ZBIRKE IN STARINE IZ TOČK (2), (3) IN (4) ČLENA 311(1)

Del A - Umetniški predmeti

Del B - Zbirke

Del C - Starine

PRILOGA X - SEZNAM TRANSAKCIJ, ZA KATERE VELJAJO ODSTOPANJA IZ ČLENOV 370 IN 371 TER ČLENOV 375 DO 390

Del A - Transakcije, ki jih države članice lahko še naprej obdavčujejo

Del B - Transakcije, ki jih države članice lahko še naprej oproščajo davka

PRILOGA XI -

Del A - Razveljavljene direktive z zaporednimi spremeniba-

▼B

mi..

Del B - Roki za prenos v nacionalno pravo (iz člena 411)

PRILOGA XII - PRIMERJALNA TABELA

NASLOV I

PREDMET IN PODROČJE UPORABE

Člen 1

1. S to direktivo se vzpostavlja skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV).

2. Načelo skupnega sistema DDV zajema uporabo splošnega davka na potrošnjo blaga in storitev, ki je povsem sorazmeren s ceno blaga in storitev, ne glede na število transakcij, ki so se v proizvodnem ali distribucijskem procesu opravile pred fazo, v kateri se davek obračuna.

Pri vsaki transakciji se DDV, izračunan na ceno blaga ali storitev po stopnji, ki je predpisana za to blago ali za te storitve, obračuna po odbitku zneska DDV, ki je neposredno vključen v razne stroškovne komponente.

Skupen sistem DDV se uporablja do vključno faze prodaje na drobno.

Člen 2

1. Predmet DDV so naslednje transakcije:

(a) dobave blaga, ki jih davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države članice za plačilo;

(b) pridobitve blaga znotraj Skupnosti, ki jih za plačilo na ozemlju države članice opravi:

(i) davčni zavezanec, ki deluje kot tak, ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, če je prodajalec davčni zavezanec, ki deluje kot tak, ki ni upravičen do oprostitve za mala podjetja, predvidene v členih 282 do 292 in ga ne zajema ureditev iz členov 33 ali 36;

(ii) v primeru novih prevoznih sredstev, davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec in katere druge pridobitve niso predmet DDV na podlagi člena 3(1), ali katera koli druga oseba, ki ni davčni zavezanec;

(iii) če gre za trošarinske izdelke, pri katerih nastane obveznost obračuna trošarine znotraj države članice na podlagi Direktive 92/12/EGS, davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec in katere druge pridobitve niso predmet DDV na podlagi člena 3(1);

(c) storitve, ki jih davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države članice za plačilo;

(d) uvoz blaga.

2. (a) Za namene točke (ii) odstavka 1(b) se za „prevozna sredstva“ štejejo naslednja prevozna sredstva, namenjena za prevoz oseb ali blaga:

(i) motorna kopenska vozila s prostornino motorja nad 48 kubičnih centimetrov ali močjo nad 7,2 kilovata;

(ii) plovila, daljša od 7,5 metrov, razen plovil za plovbo na odprtem morju, ki opravljajo prevoz potnikov za plačilo in plovil, ki so namenjena opravljanju komercialne, indu-

▼B

strijske ali ribiške dejavnosti, ali za reševanje ali pomoč na morju ali za priobalni ribolov;

(iii) zrakoplovi, katerih vzletna teža presega 1 550 kilogramov, razen zrakoplovov, ki jih uporabljajo letalske družbe predvsem za polete na mednarodnih zračnih poteh za plačilo.

(b) Ta prevozna sredstva štejejo za „nova“ v naslednjih primerih:

(i) ko gre za motorna kopenska vozila, če je dobava opravljena v šestih mesecih od datuma, ko so bila prvič dana v uporabo, ali če vozilo nima prevoženih več kot 6 000 kilometrov;

(ii) ko gre za plovila, če je dobava opravljena v treh mesecih od datuma, ko so bila prvič dana v uporabo, ali če plovilo ni plulo več kot 100 ur;

(iii) ko gre za zrakoplove, če je dobava opravljena v treh mesecih od datuma, ko so bila prvič dana v uporabo, ali če zrakoplov ni letel več kot 40 ur.

(c) Države članice določijo pogoje, pod katerimi se dejstva iz točke (b) lahko štejejo za izpolnjena.

3. Za „trošarinske izdelke“ štejejo energenti, alkohol in alkoholne pijače ter predelan tobak, kakor so opredeljeni v obstoječi zakonodaji Skupnosti, razen plina, dobavljenega po ►C1 distribucijskem sistemu zemeljskega plina, ◄ ali električne energije.

Člen 3

▼C1

1. Z odstopanjem od določb člena 2(1)(b)(i) naslednje transakcije niso predmet DDV:

▼B

(a) pridobitev blaga znotraj Skupnosti s strani davčnega zavezanca ali pravne osebe, ki ni davčni zavezanec, če bi bila dobava na ozemlju države članice oproščena v skladu s členoma 148 in 151;

(b) pridobitev blaga znotraj Skupnosti, razen blaga iz točke (a) in člena 4 ter razen novih prevoznih sredstev ali trošarinskih izdelkov, ki jo opravi davčni zavezanec za namene svojega kmetijskega, gozdarskega ali ribiškega podjetja, ki je predmet skupne pavšalne ureditve za kmete ali davčni zavezanec, ki opravlja le dobave blaga ali storitev, za katere nima pravice do odbitka DDV, ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec.

2. Določba iz odstavka 1(b) se uporablja le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) skupna vrednost pridobitev blaga znotraj Skupnosti v tekočem koledarskem letu ne presega praga, ki ga določijo države članice, ki pa ne sme biti nižji od zneska 10 000 EUR ali njegove protivrednosti v nacionalni valuti;

(b) skupna vrednost pridobitev blaga znotraj Skupnosti v preteklem koledarskem letu ni presegel praga iz točke (a).

Kot prag se upošteva skupna vrednost pridobitev blaga znotraj Skupnosti, brez DDV, ki ga je treba plačati ali je bil plačan v državi članici, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga začne, kakor je navedeno v odstavku 1(b).

3. Države članice davčnim zavezancem in pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci, upravičenim po odstavku 1(b), priznajo pravico, da izberejo splošno ureditev iz člena 2(1)(b)(i).

▼B

Države članice določijo podrobna pravila za izvajanje možnosti iz prvega pododstavka, ki se v vsakem primeru uporablja dve koledarski leti.

Člen 4

Poleg transakcij iz člena 3 niso predmet DDV naslednje transakcije:

(a) pridobitev rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin znotraj Skupnosti, kot so opredeljeni v točkah (1) do (4) člena 311(1), če prodajalec deluje kot obdavčljivi preprodajalec in je bilo blago v državi članici, v kateri se odpošiljanje ali prevoz začne, predmet DDV po maržni ureditvi iz členov 312 do 325;

(b) pridobitev rabljenih prevoznih sredstev znotraj Skupnosti, kakor so opredeljena v členu 327(3), če prodajalec deluje kot obdavčljivi preprodajalec in so bila rabljena prevozna sredstva v državi članici, v kateri se odpošiljanje ali prevoz začne, predmet DDV v skladu s prehodno ureditvijo za rabljena prevozna sredstva;

(c) pridobitve rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin znotraj Skupnosti, kot so opredeljeni v točkah (1) do (4) člena 311(1), če prodajalec deluje kot organizator prodaje na javni dražbi in je bilo blago v državi članici, v kateri se odpošiljanje ali prevoz začne, predmet DDV v skladu s posebno ureditvijo za prodajo na javni dražbi.

NASLOV II

OZEMELJSKA UPORABA

Člen 5

Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve:

(1) „Skupnost“ in „ozemlje Skupnosti“ pomeni ozemlje držav članic, kot je opredeljeno v točki (2);

(2) „država članica“ in „ozemlje države članice“ pomeni ozemlje vsake države članice Skupnosti, za katerega se uporablja Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti v skladu z njenim členom 299, razen ozemlja ali ozemelj iz člena 6 te direktive;

(3) „tretja ozemlja“ pomenijo ozemlja iz člena 6;

(4) „tretja država“ pomeni vsako državo ali ozemlje, za katero se Pogodba ne uporablja.

Člen 6

1. Ta direktiva se ne uporablja za naslednja ozemlja, ki so del carinskega območja Skupnosti:

(a) Gora Atos;

(b) Kanarski otoki;

(c) francoski čezmorski departmaji;

(d) Ålandski otoki;

(e) Kanalski otoki.

2. Ta direktiva se ne uporablja za naslednja ozemlja, ki niso del carinskega območja Skupnosti:

(a) otok Heligoland;

(b) ozemlje Büsingen;

▼B

(c) Ceuta;

(d) Melilla;

(e) Livigno;

(f) Campione d'Italia;

(g) italijanske vode Luganskega jezera.

Člen 7

1. Ob upoštevanju konvencij in pogodb, ki so jih sklenili s Francijo, Združenim kraljestvom in Ciprom, se Kneževina Monako, Otok Man in območja pod oblastjo Združenega kraljestva v Akrotiriju in Dhekeliji za namene te direktive ne štejejo za tretje države.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se transakcije, ki izvirajo iz Kneževine Monako ali so tja namenjene, obravnavajo kot transakcije, ki izvirajo iz Francije ali so tja namenjene, transakcije, ki izvirajo iz Otoka Man ali so tja namenjene, kot transakcije, ki izvirajo iz Združenega kraljestva ali so tja namenjene, in transakcije, ki izvirajo iz suverenih con Združenega kraljestva, Akrotiri in Dhekelia, ali so tja namenjene, kot transakcije, ki izvirajo iz Cipra ali so tja namenjene.

Člen 8

Če Komisija meni, da določbe iz členov 6 in 7 niso več upravičene, zlasti v smislu lojalne konkurence ali lastnih sredstev, Svetu predloži ustrezne predloge.

NASLOV III

DAVČNI ZAVEZANCI

Člen 9

1. „Davčni zavezanec“ je vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno opravlja kakršno koli ekonomsko dejavnost, ne glede na namen ali rezultat te dejavnosti.

„Ekonomska dejavnost“ je vsaka dejavnost proizvajalcev, trgovcev ali oseb, ki opravljajo storitve, vključno z rudarskimi in kmetijskimi dejavnostmi ter dejavnostmi samostojnih poklicev. Za ekonomsko dejavnost se šteje predvsem izkoriščanje premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.

2. Za davčnega zavezanca se poleg oseb iz odstavka 1 šteje vsaka oseba, ki priložnostno dobavi novo prevozno sredstvo, ki ga prodajalec ali pridobitelj odpošlje ali odpelje ali se to za njun račun odpošlje ali odpelje pridobitelju v kraj zunaj ozemlja države članice vendar na ozemlju Skupnosti.

Člen 10

Pogoj glede neodvisnega opravljanja ekonomske dejavnosti iz člena 9(1) iz DDV izključuje zaposlene in druge osebe, ki jih na delodajalca vežejo pogodba o zaposlitvi ali kakršne koli druge pravne vezi, ki glede delovnih pogojev, plačila in obveznosti delodajalca ustvarjajo odnos delodajalca in delojemalca.

▼B

Člen 11

Po posvetovanju s posvetovalnim odborom za davek na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu „odbor za DDV“) lahko vsaka država članica obravnava kot enega davčnega zavezanca osebe s sedežem na ozemlju te države članice, ki so kljub temu, da so pravno neodvisne, med seboj finančno, ekonomsko in organizacijsko tesno povezane.

Država članica, ki uporabi možnost iz prvega pododstavka, lahko sprejme vse potrebne ukrepe s katerimi prepreči možnost davčne utaje ali izogibanja plačilu davka zaradi uporabe omenjene določbe.

Člen 12

1. Države članice lahko štejejo za davčnega zavezanca vsakogar, ki priložnostno opravi transakcijo v zvezi z dejavnostmi iz drugega pododstavka člena 9(1), in zlasti eno od naslednjih transakcij:

(a) dobavo objekta ali delov objekta in zemljišča, na katerem objekt stoji pred prvo uporabo;

(b) dobavo zemljišča za gradnjo.

2. Za namene odstavka 1(a) se kot „objekt“ šteje vsaka konstrukcija, trajno povezana s tlemi ali v tleh.

Države članice lahko določijo podrobne pogoje uporabe kriterija iz odstavka 1(a) za prenovo objektov in lahko določijo, kaj šteje za „zemljišče, na katerem objekt stoji“.

Države članice lahko namesto kriterija prve uporabe uporabljajo tudi drug kriterij, kot je obdobje od datuma dokončanja objekta do datuma prve dobave ali obdobje od datuma prve uporabe do datuma naslednje dobave, pod pogojem, da ta obdobja niso daljša od petih oziroma dveh let.

3. „Zemljišče za gradnjo“ za namene odstavka 1(b) pomeni vsako neopremljeno ali opremljeno zemljišče, ki ga kot takega opredelijo države članice.

Člen 13

1. Državni, regionalni in lokalni organi ter druge osebe javnega prava se ne štejejo za davčne zavezance v zvezi z dejavnostmi ali transakcijami, ki jih opravljajo kot državni organi, tudi če pobirajo dajatve, pristojbine, prispevke ali plačila v zvezi s temi dejavnostmi ali transakcijami.

Pri opravljanju takšnih dejavnosti ali transakcij pa se štejejo za davčne zavezance v zvezi s temi dejavnostmi ali transakcijami, če bi njihova obravnava, kot da niso davčni zavezanci, povzročila znatno izkrivljanje konkurence.

V vsakem primeru se osebe javnega prava štejejo za davčne zavezance v zvezi z dejavnostmi iz Priloge I, če obseg teh dejavnosti ni tako majhen, da bi bil zanemarljiv.

2. Države članice lahko štejejo dejavnosti oseb javnega prava, če so oproščene po členih 132, 135, 136, 371, 374, 375, 376 in 377, 378(2), 379(2) ter po členih 380 do 390, za dejavnosti, ki jih opravljajo kot državni organi.

▼B

NASLOV IV

OBDAVČLJIVE TRANSAKCIJE

▼C1

POGLAVJE 1

Dobava blaga

▼B

Člen 14

1. „Dobava blaga“ pomeni prenos pravice do razpolaganja s premoženjem v stvareh kot lastnik.

2. Za dobavo blaga se poleg transakcije iz odstavka 1 štejejo naslednje transakcije:

(a) prenos lastninske pravice na premoženju proti plačilu odškodnine po nalogu ali ki ga je opravil državni organ ali je bil opravljen v njegovem imenu ali na podlagi zakona;

(b) dejanska izročitev blaga na podlagi pogodbe o najemu blaga za določeno obdobje ali prodaje blaga z odloženim plačilom, ki določa, da se ob normalnem poteku dogodkov lastništvo prenese najkasneje ob plačilu zadnjega obroka;

(c) prenos blaga po pogodbi, na podlagi katere se plača provizija na nakup ali prodajo.

3. Države članice lahko za dobavo blaga štejejo predajo določenih gradbenih del.

Člen 15

1. Za premoženje v stvareh se štejejo električna energija, plin ter energija za ogrevanje, hlajenje in podobno.

2. Države članice lahko za premoženje v stvareh štejejo:

(a) določene pravice na nepremičninah;

(b) stvarne pravice, ki dajejo imetniku pravico do uporabe nepremičnine;

(c) deleži ali udeležbe, ki so enakovredni deležem, ki dajejo imetniku *de iure* ali *de facto* lastninsko pravico ali pravico do posesti nepremičnine ali dela nepremičnine.

Člen 16

Za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, se šteje uporaba blaga, s strani davčnega zavezanca, ki je del njegovih poslovnih sredstev in jo nameni za njegovo zasebno rabo ali za zasebno rabo njegovih zaposlenih, brezplačna odtujitev ali splošneje uporaba blaga za druge namene kot za namene njegove dejavnosti, če je za to blago ali sestavine tega blaga bila dana pravica do celotnega ali delnega odbitka DDV.

Vendar pa se za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, ne šteje uporaba blaga za namene dajanja vzorcev ali daril manjših vrednosti za namene dejavnosti davčnega zavezanca.

Člen 17

1. Za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, se šteje prenos blaga, ki ga opravi davčni zavezanec iz svojega podjetja v drugo državo članico.

▼B

Za „prenos v drugo državo članico“ se šteje vsako pošiljanje ali prevoz premičnine, ki ga opravi davčni zavezanec ali druga oseba za njegov račun, v kraj zunaj ozemlja države članice, v kateri se blago nahaja, vendar v Skupnosti, za potrebe svojega podjetja.

2. Za prenos v drugo državo članico se ne šteje pošiljanje ali prevoz blaga za potrebe ene od naslednjih transakcij:

(a) dobave tega blaga, ki jo opravi davčni zavezanec na ozemlju države članice, v kateri se odpošiljanje ali prevoz konča, pod pogoji iz člena 33;

(b) dobave tega blaga zaradi instalacije ali montaže, opravljene s strani dobavitelja ali druge osebe za njegov račun, ki jo opravi davčni zavezanec na ozemlju države članice, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča, pod pogoji iz člena 36;

(c) dobave tega blaga, ki jo opravi davčni zavezanec na krovu ladje, zrakoplova ali na vlaku med prevozom potnikov, pod pogoji iz člena 37;

(d) dobava plina po distribucijskem sistemu za zemeljski plin ali električne energije pod pogoji, določenimi v členih 38 ali 39;

(e) dobave tega blaga, ki jo opravi davčni zavezanec na ozemlju države članice, pod pogoji iz členov 138, 146, 147, 148, 151 ali 152;

(f) opravljanje storitve za davčnega zavezanca in vključujoč delo, ki se na tem blagu dejansko opravi na ozemlju države članice, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča, če se blago po izdelavi vrne temu davčnemu zavezancu v državo članico, iz katere je bilo prvotno odposlano ali odpeljano;

(g) začasne rabe tega blaga na ozemlju države članice, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča, za namene storitev, ki jih opravi davčni zavezanec s sedežem v državi članici, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga začne;

(h) začasne rabe tega blaga, za obdobje, ki ne presega štiriindvajset mesecev, na ozemlju druge države članice, če bi se za uvoz enakega blaga iz tretje države za začasno rabo lahko uporabil postopek začasnega uvoza s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev.

▼C1

3. Kadar eden od pogojev, pod katerimi se lahko uveljavlja ugodnost iz odstavka 2, ni več izpolnjen, se šteje, da je bilo blago preneseno v drugo državo članico. V tem primeru se šteje, da je prenos opravljen v trenutku, ko ta pogoj ni več izpolnjen.

▼B

Člen 18

Države članice lahko kot dobavo blaga, opravljeno za plačilo, obravnavajo naslednje transakcije:

(a) uporabo blaga s strani davčnega zavezanca za namene njegove dejavnosti, ki ga proizvede, konstruira, izkoplje, predela, kupi ali uvozi v okviru takšne dejavnosti, kjer za takšno blago, če bi bilo pridobljeno od drugega davčnega zavezanca, ne bi bila dana pravica do celotnega odbitka DDV;

(b) uporabo blaga s strani davčnega zavezanca za namene neobdavčljivih transakcij, kjer je bila za to blago dana pravica do celotnega ali delnega odbitka DDV pri pridobitvi ali pri uporabi v skladu s točko (a);

(c) zadržanje blaga s strani davčnega zavezanca ali njegovih naslednikov po prenehanju opravljanja obdavčljive ekonomske dejavnosti, kjer je bila za to blago dana pravica do celotnega ali delnega

▼B

odbitka DDV pri pridobitvi ali pri uporabi v skladu s točko (a), razen v primerih iz člena 19.

Člen 19

Države članice lahko v primeru prenosa celotnih sredstev podjetja ali dela sredstev podjetja za plačilo ali brez plačila ali kot vložek v podjetje štejejo, da ni bila opravljena nobena dobava blaga in da se oseba, kateri je blago preneseno, obravnava kot naslednik prenosnika.

Države članice v primerih, kadar upravičenec ni v celoti zavezan davku, sprejmejo ukrepe, potrebne za preprečevanje izkrivljanja konkurence. Sprejmejo lahko tudi vse potrebne ukrepe, s katerimi preprečijo možnost davčne utaje ali izogibanja plačilu davka zaradi uporabe tega člena.

POGLAVJE 2

Pridobitve blaga znotraj Skupnosti

Člen 20

„Pridobitev blaga znotraj Skupnosti“ pomeni pridobitev pravice do razpolaganja s premičninami kot lastnik, ki jih pridobitelju odpošlje ali pripelje prodajalec ali pridobitelj ali druga oseba za njun račun, v drugo državo članico, kot je država, v kateri se pošiljanje ali prevoz blaga začne.

Če je blago, ki ga je pridobila pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, odposlano ali odpeljano iz tretjega ozemlja ali tretje države in ga je uvozila ta pravna oseba, ki ni davčni zavezanec v državo članico, ki ni država članica, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča, se šteje, da je bilo blago odposlano ali odpeljano iz države članice uvoza. Ta država članica odobri uvozniku, ki je določen ali priznan za osebo, dolžno plačati davek, v skladu s členom 201, vračilo DDV, plačanega v zvezi z uvozom blaga, če uvoznik dokaže, da je bila njegova pridobitev obdavčena v državi članici, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča.

Člen 21

Pridobitev blaga znotraj Skupnosti, opravljena za plačilo, vključuje blago, ki ga davčni zavezanec rabi za potrebe svojega podjetja, ki ga odpošlje ali odpelje ta davčni zavezanec ali druga oseba za njegov račun iz druge države članice, v kateri je bilo blago proizvedeno, črpano, predelano, kupljeno ali pridobljeno, kot je opredeljeno v členu 2(1)(b), ali ga je davčni zavezanec uvozil v okviru opravljanja dejavnosti v to drugo državo članico.

Člen 22

Pridobitev blaga znotraj Skupnosti za plačilo vključuje blago, ki ga oborožene sile države članice Severnoatlantske zveze rabijo za svoje potrebe ali potrebe svojega spremnega civilnega osebja in ga niso kupile pod splošnimi pravili obdavčevanja na domačem trgu ene od držav članic, če pri uvozu tega blaga ne bi bile upravičene do oprostitve iz točke (h) člena 143.

Člen 23

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se transakcije, ki bi bile opredeljene kot „dobave blaga“, če bi jih na

▼B

njihovem ozemlju opravil davčni zavezanec, ki deluje kot tak, uvrstijo pod „pridobitve blaga znotraj Skupnosti“.

POGLAVJE 3

Opravljanje storitev

Člen 24

1. „Opravljanje storitev“ pomeni vsako transakcijo, ki ni dobava blaga.

2. „Telekomunikacijske storitve“ pomenijo storitve v zvezi s prenosom, oddajanjem ali sprejemanjem signalov, besed, slik in zvoka ali kakršne koli informacije po žičnih, radijskih, optičnih ali drugih elektromagnetnih sistemih, vključno s povezanim prenosom ali dodeljevanjem povezane pravice do uporabe zmogljivosti za takšen prenos, oddajanje ali sprejemanje, vključno z zagotavljanjem dostopa do globalnih informacijskih omrežij.

Člen 25

Opravljanje storitev lahko med drugim vključuje eno od naslednjih transakcij:

(a) odstop premoženja v pravicah, ne glede na to, ali so te pravice ustanovljene z dokumentom ali ne;

(b) obveznost opustitve dejanja ali dopustitve dejanja ali stanja;

(c) opravljanje storitev na podlagi naloga ali v imenu državnega organa ali na podlagi zakona.

Člen 26

1. Vsaka od naslednjih transakcij še šteje za opravljanje storitev za plačilo:

(a) uporaba blaga, ki je del poslovnih sredstev podjetja, za zasebno rabo davčnega zavezanca ali za zasebno rabo njegovih zaposlenih ali splošneje za druge namene kot za namene njegove dejavnosti, če je bila za takšno blago dana pravica do celotnega ali delnega odbitka DDV;

(b) opravljanje storitev, ki jih davčni zavezanec opravi brezplačno za svojo zasebno rabo ali za zasebno rabo svojih zaposlenih ali splošneje za druge namene kot za namene svoje dejavnosti.

2. Države članice lahko odstopijo od določb odstavka 1, če takšno odstopanje ne vodi k izkrivljanju konkurence.

Člen 27

Za preprečitev izkrivljanja konkurence in po posvetovanju z odborom za DDV lahko države članice obravnavajo kot opravljanje storitev za plačilo storitev, ki jo opravi davčni zavezanec za namene svojega podjetja, če za takšno storitev, če bi jo opravil drug davčni zavezanec, ne bi bila priznana pravica do celotnega odbitka DDV.

▼B

Člen 28

Kadar davčni zavezanec pri opravljanju storitev deluje v svojem imenu, vendar za račun druge osebe, se šteje, da je prejel in opravil te storitve sam.

Člen 29

Člen 19 se smiselno uporablja tudi za opravljanje storitev.

POGLAVJE 4

Uvoz blaga

Člen 30

Za „uvoz blaga“ se šteje vnos blaga v Skupnost, ki ni v prostem prometu v smislu člena 24 Pogodbe.

Poleg transakcije iz prvega odstavka se za uvoz blaga šteje vnos blaga, ki je v prostem prometu, s tretjega ozemlja, ki je del carinskega območja Skupnosti, v Skupnost.

NASLOV V

KRAJ OBDAVČLJIVIH TRANSAKCIJ

POGLAVJE 1

Kraj dobave blaga

Oddelek 1

Dobava blaga brez prevoza

Člen 31

Če se blago ne odpošilja ali prevaža, se za kraj dobave šteje kraj, kjer se blago nahaja v trenutku, ko se opravi dobava.

Oddelek 2

Dobava blaga s prevozom

Člen 32

Kadar blago odpošlje ali prevaža dobavitelj, pridobitelj ali tretja oseba, se za kraj dobave šteje kraj, kjer se blago nahaja, v trenutku, ko se začne odpošiljanje ali prevoz blaga pridobitelju.

Vendar, če se odpošiljanje ali prevoz blaga začne na tretjem ozemlju ali v tretji državi, se šteje, da sta kraj dobave, ki jo opravi uvoznik, ki je določen ali priznan za osebo, ki je dolžna plačati davek v skladu s členom 201, in kraj morebitnih kasnejših dobav v državi članici uvoza blaga.

Člen 33

1. Z odstopanjem od člena 32 se za kraj dobave blaga, ki ga odpošlje ali odpelje dobavitelj ali druga oseba za njegov račun iz države članice,

▼B

ki ni tista, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča, šteje kraj, kjer se blago nahaja v trenutku, ko se odpošiljanje ali prevoz blaga pridobitelju konča, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) dobava blaga je opravljena za davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, katere pridobitve blaga znotraj Skupnosti niso predmet DDV v skladu s členom 3(1), ali za katero koli drugo osebo, ki ni davčni zavezanec;

(b) dobavljeno blago niso niti nova prevozna sredstva niti blago, ki ga dobavi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, potem ko je bilo montirano ali instalirano, s poskusnim zagonom ali brez njega.

2. Kadar je dobavljeno blago odposlano ali odpeljano s tretjega ozemlja ali tretje države in ga dobavitelj uvozi v državo članico, ki ni tista, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga pridobitelju konča, se šteje, da je bilo odposlano ali odpeljano iz države članice uvoza.

Člen 34

1. 1. Člen 33 se ne uporablja za dobave blaga, ki je v celoti odposlano ali odpeljano v isto državo članico, ki je država, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) dobavljeno blago niso trošarinski izdelki;

(b) skupna vrednost, brez DDV, teh dobav, opravljenih pod pogoji iz člena 33, v državo članico v enem koledarskem letu ne presega 100 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti;

(c) skupna vrednost, brez DDV, teh dobav blaga, razen trošarinskih izdelkov, opravljenih pod pogoji iz člena 33, v državo članico v predhodnem koledarskem letu ni presegla 100 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti.

2. Država članica, na ozemlju katere se nahaja blago v trenutku, ko se konča odpošiljanje ali prevoz pridobitelju, lahko omeji prag iz odstavka 1 na 35 000 EUR ali protivrednost v nacionalni valuti, kadar se ta država članica boji, da bi prag 100 000 EUR lahko povzročil resna izkrivljanja konkurence.

Države članice, ki uporabijo možnost iz prvega pododstavka, sprejmejo potrebne ukrepe, da obvestijo ustrezne državne organe v državi članici, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga začne.

3. Komisija Svetu čimprej predloži poročilo o uporabi posebnega praga 35 000 EUR iz odstavka 2, po potrebi skupaj z ustreznimi predlogi.

4. Država članica, na ozemlju katere se nahaja blago v trenutku, ko se začne odpošiljanje ali prevoz, prizna tistim davčnim zavezancem, ki opravijo dobave blaga, ki izpolnjuje pogoje v skladu z odstavkom 1, pravico da izberejo, da se kraj takih dobav določi v skladu s členom 33.

Zadevne države članice določijo podrobna pravila za izvajanje možnosti iz prvega pododstavka, ki se v vsakem primeru uporablja dve koledarski leti.

Člen 35

Določbe členov 33 in 34 se ne uporabljajo za dobave rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin, opredeljenih v točkah (1) do (4) člena 311(1), ter za dobave rabljenih prevoznih sredstev, opredeljenih v členu 327(3), ki so predmet DDV v skladu s posebnimi ureditvami za ta področja.

▼B

Člen 36

Kadar blago, ki ga odpošlje ali prevaža dobavitelj, pridobitelj ali tretja oseba, instalira ali montira dobavitelj ali druga oseba za njegov račun s poskusnim zagonom ali brez njega, se za kraj dobave šteje kraj, kjer je blago instalirano ali montirano.

Kadar se instalacija ali montaža opravi v drugi državi članici, kot je država dobavitelja, sprejme država članica, na ozemlju katere se opravi instalacija ali montaža, vse potrebne ukrepe za izognitev dvojnemu obdavčevanju v tej državi članici.

Oddelek 3

Dobava blaga na krovu plovil, zrakoplovov ali na vlakih

Člen 37

1. Če se dobava blaga opravi na krovu plovila, zrakoplova ali na vlaku med delom prevoza potnikov v Skupnosti, se za kraj te dobave šteje kraj, v katerem se prevoz potnikov začne.

2. Za namene odstavka 1 „del prevoza potnikov v Skupnosti“ pomeni del prevoza, ki se brez postanka zunaj Skupnosti opravi med krajem, v katerem se prevoz potnikov začne in krajem, kjer se prevoz potnikov konča.

„Kraj, v katerem se prevoz potnikov začne“, pomeni prvi predvideni kraj v Skupnosti, kjer bodo potniki vstopili, po potrebi po delu poti zunaj Skupnosti.

„Kraj, v katerem se prevoz potnikov konča“, pomeni zadnji predvideni kraj v Skupnosti, kjer potniki, ki so vstopili znotraj Skupnosti, izstopijo, kadar je to ustrezno, pred postankom zunaj Skupnosti.

V primeru povratnega potovanja se povratna pot šteje za ločen prevoz.

3. Komisija Svetu čimprej predloži poročilo, ki mu po potrebi priloži ustrezne predloge glede kraja obdavčitve dobave blaga za potrošnjo na krovu in storitev, vključno z restavracijskimi storitvami, opravljenimi za potnike na krovu plovila, zrakoplova ali vlaku.

Do sprejema predlogov iz prvega pododstavka lahko države članice oprostijo ali še naprej oprostijo dobave blaga za potrošnjo na krovu, za katerega se kraj obdavčitve določi v skladu z odstavkom 1, s pravico do odbitka DDV, plačanega v predhodni fazi.

Oddelek 4

Dobava blaga po distribucijskih sistemih

Člen 38

1. V primeru dobave plina po distribucijskem sistemu za zemeljski plin ali električne energije davčnemu zavezancu – preprodajalcu se za kraj dobave šteje kraj, kjer ima davčni zavezanec – preprodajalec sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto, za katero je blago dobavljeno, ali če ni takega sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva.

2. „Davčni zavezanec – preprodajalec“ za namene odstavka 1 pomeni davčnega zavezanca, katerega osnovna dejavnost glede nabav plina ali električne energije je preprodaja teh izdelkov in katerega lastna potrošnja teh izdelkov je zanemarljiva.

▼B

Člen 39

V primeru dobave plina po distribucijskem sistemu za zemeljski plin ali električne energije, kadar taka dobava ni zajeta v členu 38, se za kraj dobave šteje kraj, kjer pridobitelj dejansko rabi in potroši blago.

Kadar pridobitelj dejansko ne porabi vsega ali dela zemeljskega plina ali električne energije, se šteje, da je bilo to neporabljeno blago rabljeno in porabljeno v kraju, kjer ima kupec sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto, za katero je blago dobavljeno. Če ni takega sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote, se šteje, da je pridobitelj blago rabil in porabil na kraju, kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva.

POGLAVJE 2

Kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti

Člen 40

Za kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti se šteje kraj, kjer se blago nahaja v trenutku, ko se konča odpošiljanje ali prevoz blaga pridobitelju.

Člen 41

Brez vpliva na določbe člena 40 se šteje, da je kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti iz člena 2(1)(b)(i) na ozemlju države članice, ki je izdala identifikacijsko številko DDV, pod katero pridobitelj opravi to pridobitev, razen če oseba, ki blago pridobi, dokaže, da je bila pridobitev predmet DDV v skladu s členom 40.

Če je bila pridobitev predmet DDV v skladu s členom 40 v državi članici, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča, potem ko je bila obdavčena v skladu s prvim pododstavkom, se davčna osnova ustrezno zmanjša v državi članici, ki je izdala identifikacijsko številko DDV, pod katero je pridobitelj opravil to pridobitev.

Člen 42

Prvi odstavek člena 41 se ne uporablja in se šteje, da je bila pridobitev blaga znotraj Skupnosti predmet DDV v skladu s členom 40, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) pridobitelj dokaže, da je opravil to pridobitev za namene kasnejših dobav na ozemlju države članice, določeni v skladu s členom 40, za katere je bil kot oseba, ki je dolžna plačati davek v skladu s členom 197, določena oseba, ki ji je bila opravljena dobava;

(b) pridobitelj je izpolnil obveznosti, predvidene v členu 265, v zvezi s predložitvijo rekapitulacijskega poročila.

▼B

POGLAVJE 3

Kraj opravljanja storitev

Oddelek 1

Splošno pravilo

Člen 43

Kraj opravljanja storitve je kraj, kjer ima izvajalec, ki opravi storitev, sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto, iz katere opravi storitev, ali če nima takšnega sedeža ali stalne poslovne enote, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali kjer običajno prebiva.

Oddelek 2

Posebne določbe

Pododdelek 1

Storitve, ki jih opravijo posredniki

Člen 44

Kraj opravljanja storitev, ki jih opravi posrednik, ki deluje v imenu in za račun drugih oseb, razen storitev iz členov 50, 54 in člena 56(1), je kraj, kjer je opravljena osnovna transakcija v skladu s to direktivo.

Kadar pa je prejemnik, za katerega posrednik opravi storitve, identificiran za DDV v državi članici, ki ni država članica, na ozemlju katere se transakcija opravi, se šteje, da je kraj opravljenih storitev posrednika na ozemlju države članice, ki je prejemnikuizdala identifikacijsko številko DDV, pod katero je bila zanj opravljena storitev.

Pododdelek 2

Opravljanje storitev v zvezi z nepremičninami

Člen 45

Kraj opravljanja storitev v zvezi z nepremičninami, vključno s storitvami nepremičninskih posrednikov in strokovnjakov, ter storitev za pripravo in koordinacijo gradbenih del, kot so storitve arhitektov in podjetij, ki zagotavljajo neposredni nadzor na kraju samem, je kraj, kjer se nepremičnina nahaja.

Pododdelek 3

Opravljanje prevoza

Člen 46

Kraj opravljanja prevoza, razen prevoza blaga znotraj Skupnosti, je kraj, kjer se opravi prevoz, pri čemer se upošteva prevožena razdalja.

Člen 47

Kraj opravljanja prevoza blaga znotraj Skupnosti je kraj odhoda.

▼B

Vendar se šteje, da je kraj prevoza blaga znotraj Skupnosti, opravljen za prejemnike, identificirane za DDV v državi članici, ki ni država članica, v kateri se prevoz začne, na ozemlju države članice, ki je prejemnikuizdala identifikacijsko številko DDV, pod katero je bila zanj storitev opravljena.

Člen 48

„Prevoz blaga znotraj Skupnosti“ je vsak prevoz blaga, pri katerem sta kraj odhoda in kraj prihoda na ozemlju dveh različnih držav članic.

„Kraj odhoda“ je kraj, v katerem se prevoz blaga dejansko začne, pri čemer ni pomembna dejansko prevožena razdalja do kraja, kjer se blago nahaja.

„Kraj prihoda“ je kraj, kjer se prevoz blaga dejansko konča.

Člen 49

Prevoz blaga, pri katerem sta kraj odhoda in kraj prihoda na ozemlju iste države članice, se obravnava kot prevoz blaga znotraj Skupnosti, če je takšen prevoz neposredno povezan s prevozom blaga, pri katerem sta kraj odhoda in kraj prihoda na ozemlju dveh različnih držav članic.

Člen 50

Kraj opravljanja storitev, ki jih opravi posrednik, ki deluje v imenu in za račun drugih oseb, kadar sodeluje pri prevozu blaga znotraj Skupnosti, je kraj začetka prevoza.

Kadar pa je prejemnik, za katerega posrednik opravi storitve, identificiran za DDV v državi članici, ki ni država članica, v kateri se prevoz začne, se šteje, da je kraj opravljenih storitev posrednika na ozemlju države članice, ki je prejemnikuizdala identifikacijsko številko DDV, pod katero je bila zanj opravljena storitev.

Člen 51

Državam članicam ni treba uporabljati DDV za tisti del prevoza blaga znotraj Skupnosti, ki se nanaša na poti po vodah, ki niso del ozemlja Skupnosti.

Pododdelek 4

Opravljanje kulturnih in podobnih storitev, opravljanje pomožnih prevoznih storitev ali storitev v zvezi s premičninami

Člen 52

Kraj opravljanja naslednjih storitev je kraj, kjer so storitve dejansko opravljene:

(a) dejavnosti s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, zabavnih prireditev ali podobne dejavnosti, vključno z dejavnostmi organizatorjev teh dejavnosti, in kadar je to ustrezno, opravljanjem pomožnih storitev;

(b) pomožne prevozne dejavnosti, kot so nakladanje, razkladanje, pretovarjanje in podobne dejavnosti;

(c) cenitve ali delo na premičnini.

▼B

Člen 53

Z odstopanjem od člena 52(b) se šteje, da je kraj opravljanja storitev, ki vključujejo pomožne dejavnosti pri prevozu blaga znotraj Skupnosti, opravljenih za prejemnike, identificirane za DDV v državi članici, ki ni tista, na ozemlju katere so bile dejavnosti dejansko opravljene, na ozemlju države članice, ki je prejemniku izdala identifikacijsko številko DDV, pod katero je bila zanj storitev opravljena.

Člen 54

Kraj opravljanja storitev, ki jih opravi posrednik, ki deluje v imenu in za račun druge osebe, kadar sodeluje pri opravljanju pomožnih dejavnosti pri prevozu blaga znotraj Skupnosti, je kraj, kjer se pomožne dejavnosti dejansko opravijo.

Kadar pa je prejemnik, za katerega posrednik opravi storitve, identificiran za DDV v državi članici, ki ni država članica, na ozemlju katere se pomožna transakcija opravi, se šteje, da je kraj opravljenih pomožnih dejavnosti posrednika na ozemlju države članice, ki je prejemnikuizdala identifikacijsko številko DDV, pod katero je bila zanj opravljena storitev.

Člen 55

Z odstopanjem od člena 52(c) se šteje, da je kraj opravljanja storitev, ki vključujejo cenitev ali delo na tej premičnini, opravljenih za prejemnike, identificirane za DDV v državi članici, ki ni tista, na ozemlju katere so te storitve dejansko opravljene, na ozemlju države članice, ki je prejemniku izdala identifikacijsko številko DDV, pod katero je bila zanj storitev opravljena.

To odstopanje iz prvega odstavka se uporablja le, kadar se blago odpošlje ali odpelje iz države članice, v kateri se bile storitve dejansko opravljene.

Pododdelek 5

Opravljanje drugih storitev

Člen 56

1. Kraj opravljanja naslednjih storitev, če se opravijo za prejemnike s sedežem zunaj Skupnosti ali za davčne zavezance s sedežem v Skupnosti, vendar ne v isti državi, kjer ima izvajalec sedež, je kraj, kjer ima prejemnik sedež svoje dejavnosti ali ima stalno poslovno enoto, za katero se opravi storitev, ali, če takšen kraj ne obstaja, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva:

(a) prenos in odstop avtorskih pravic, patentov, licenc, blagovnih znamk in podobnih pravic;

(b) oglaševanje;

(c) storitve svetovalcev, inženirjev, svetovalnih pisarn, odvetnikov, računovodij in druge podobne storitve ter obdelava podatkov in dajanje informacij;

(d) obveznosti v zvezi s prenehanjem ali opustitvijo, v celoti ali deloma, poslovne dejavnosti ali pravice iz tega odstavka;

(e) bančne, finančne in zavarovalne transakcije, vključno s pozavarovanjem, razen najema sefov;

(f) posredovanje osebja;

▼B

(g) dajanje premičnin v najem, razen vseh vrst prevoznih sredstev;

(h) zagotavljanje dostopa do in prevoz ali prenos po distribucijskih sistemih za zemeljski plin in električno energijo in opravljanje drugih neposredno povezanih storitev;

(i) telekomunikacijske storitve;

(j) storitve radijskega in televizijskega oddajanja;

(k) elektronsko opravljane storitve, zlasti storitve, navedene v Prilogi II;

(l) storitve posrednikov, ki delujejo v imenu in za račun drugih oseb, kadar za svojega naročnika posredujejo storitve iz tega odstavka.

2. Kadar izvajalec storitve in prejemnik komunicirata po elektronski pošti, to samo po sebi ne pomeni, da je opravljena storitev elektronska storitev v smislu točke (k) odstavka 1.

▼M3

3. Točki (j) in (k) odstavka 1 in odstavek 2 se uporabljajo do 31. decembra 2009.

▼B

Člen 57

1. Kadar so storitve iz člena 56(1)(k) opravljene za osebe, ki niso davčni zavezanci in katerih sedež ali stalno oziroma običajno prebivališče je v državi članici, se za kraj opravljanja teh storitev šteje kraj, kjer je sedež osebe, ki ni davčni zavezanec, ali njeno stalno oziroma običajno prebivališče, če storitve opravlja davčni zavezanec, katerega sedež dejavnosti ali stalna poslovna enota, iz katere opravlja storitev, je zunaj Skupnosti, ali katerega stalno oziroma običajno prebivališče je zunaj Skupnosti, kadar takšnega kraja dejavnosti ali takšne poslovne enote ni.

▼M3

2. Določbe odstavka 1 se uporabljajo do 31. decembra 2009.

▼B

Pododdelek 6

Merilo dejanske uporabe in dejanskega uživanja

Člen 58

Da bi se države članice izognile dvojni obdavčitvi, neobdavčitvi ali izkrivljanju konkurence, lahko pri storitvah iz člena 56(1) ter pri dajanju prevoznih sredstev v najem:

(a) za kraj opravljanja nekaterih ali vseh storitev, ki je na njihovem ozemlju, štejejo, kot da je zunaj Skupnosti, če se storitve dejansko uporabijo in uživajo zunaj Skupnosti;

(b) za kraj opravljanja nekaterih ali vseh storitev, ki je zunaj Skupnosti, štejejo, kot da je na njihovem ozemlju, če se storitve dejansko uporabijo in uživajo na njihovem ozemlju.

Vendar se ta določba ne uporablja za storitve iz člena 56(1)(k), v kolikor se opravljajo za osebe, ki niso davčni zavezanci.

Člen 59

1. Države članice uporabljajo člen 58(b) v primeru telekomunikacijskih storitev, ki jih za osebe, ki niso davčni zavezanci in katerih sedež ali stalno oziroma običajno prebivališče je v državi članici, opravlja davčni zavezanec, katerega sedež dejavnosti ali stalna poslovna enota,

▼B

iz katere opravlja storitev, je zunaj Skupnosti, ali katerega stalno oziroma običajno prebivališče je zunaj Skupnosti, kadar takšnega kraja dejavnosti ali takšne poslovne enote ni.

▼M3

2. Države članice do 31. decembra 2009 uporabljajo člen 58(b) v primeru storitev radijskega in televizijskega oddajanja iz točke (j) člena 56(1), ki jih davčni zavezanec, katerega sedež dejavnosti ali stalna poslovna enota, iz katere opravlja storitev, je zunaj Skupnosti, ali katerega stalno oziroma običajno prebivališče je zunaj Skupnosti, kadar takšnega kraja dejavnosti ali takšne poslovne enote ni, opravlja za osebe, ki niso davčni zavezanci in katerih sedež ali stalno oziroma običajno prebivališče je v državi članici.

▼B

POGLAVJE 4

Kraj uvoza blaga

Člen 60

Kraj uvoza blaga je država članica, na ozemlju katere se nahaja blago, ko se vnese v Skupnost.

Člen 61

Z odstopanjem od člena 60, kadar je za blago, ki ni v prostem prometu, pri vnosu v Skupnost začet eden od postopkov ali transakcij iz člena 156 ali postopek začasnega uvoza, s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev, ali zunanji tranzitni postopek, je kraj uvoza takega blaga v državi članici, na ozemlju katere se ti postopki ali transakcije končajo.

Podobno, kadar se za blago, ki je v prostem prometu, ob vnosu v Skupnost začne eden od postopkov ali transakcij iz členov 276 in 277, je kraj uvoza država članica, na ozemlju katere se ti postopki ali transakcije končajo.

NASLOV VI

OBDAVČLJIVI DOGODEK IN OBVEZNOST OBRAČUNA DDV

POGLAVJE 1

Splošne določbe

Člen 62

Za namene te direktive:

(1) je „obdavčljivi dogodek“ dogodek, s katerim so izpolnjeni pravni pogoji, potrebni za nastanek obveznosti obračuna DDV;

(2) „obveznost obračuna“ DDV nastane v trenutku, ko ima davčni organ po zakonu pravico zahtevati davek od osebe, ki ga je dolžna plačati, četudi se plačilo lahko odloži.

▼B

POGLAVJE 2

Dobava blaga in opravljanje storitev

Člen 63

Obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV nastane, ko je blago dobavljeno ali so storitve opravljene.

Člen 64

1. Če se izdajajo zaporedni računi ali izvršijo zaporedna plačila, se dobava blaga, razen tiste, ki predstavlja najem blaga za določeno obdobje ali prodajo blaga z odloženim plačilom iz točke (b) člena 14(2), ali opravljanje storitev šteje za zaključeno v trenutku, ko poteče obdobje, na katerega se taki računi ali plačila nanašajo.

▼M4

2. Za storitve, za katere je davek dolžan plačati prejemnik storitev v skladu s členom 196 in ki se neprekinjeno opravljajo v časovnem obdobju, daljšem od enega leta, ter za katere se v tem obdobju ne izdajajo računi ali izvršijo plačila, se šteje, da so končane ob izteku vsakega koledarskega leta, če opravljanje storitev ni ustavljeno.

Države članice lahko v določenih primerih, ki niso primeri iz prvega odstavka, določijo, da se šteje, da so bile nepretrgane dobave blaga in storitev, ki se opravljajo v daljšem časovnem obdobju, končane najmanj v roku enega leta.

▼B

Člen 65

Če je plačilo izvršeno pred opravljeno dobavo blaga ali preden so storitve opravljene, nastane obveznost obračuna DDV v trenutku prejema plačila in od prejetega zneska.

Člen 66

Z odstopanjem od členov 63, 64 in 65 lahko države članice določijo, da obveznost obračuna DDV za določene transakcije ali za določene kategorije davčnih zavezancev nastane v enem od naslednjih trenutkov:

(a) najkasneje ob izdaji računa;

(b) najkasneje ob prejemu plačila;

(c) če račun ni izdan ali je izdan kasneje, v določenem obdobju od datuma obdavčljivega dogodka.

▼M4

Vendar se odstopanje iz prvega odstavka ne uporablja za storitve, za katere je prejemnik storitev dolžan plačati davek v skladu s členom 196.

▼B

Člen 67

1. Če je pod pogoji iz člena 138 blago, odposlano ali odpeljano v državo članico, ki ni država, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga začne, dobavljeno z oprostitvijo DDV, ali če davčni zavezanec za namene svojega podjetja blago prenese v drugo državo članico z oprostitvijo DDV, nastane obveznost obračuna DDV 15. dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

▼B

2. Z odstopanjem od odstavka 1 obveznost obračuna DDV nastane ob izdaji računa iz člena 220, kadar se ta račun izda pred 15. dnem v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

POGLAVJE 3

Pridobitve blaga znotraj Skupnosti

Člen 68

Obdavčljivi dogodek nastane v trenutku, ko je opravljena pridobitev blaga znotraj Skupnosti.

Šteje se, da je pridobitev blaga znotraj Skupnosti opravljena, kadar se za dobavo podobnega blaga šteje, da je bila opravljena na ozemlju zadevne države članice.

Člen 69

1. Za pridobitev blaga znotraj Skupnosti obveznost obračuna DDV nastane 15. dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 obveznost obračuna DDV nastane ob izdaji računa iz člena 220, kadar se ta račun izda pred 15. dnem v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

POGLAVJE 4

Uvoz blaga

Člen 70

Obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV nastane, ko je blago uvoženo.

Člen 71

1. Če je za blago pri vnosu v Skupnost začet eden od postopkov ali transakcij iz členov 156, 276 in 277 ali postopek začasnega uvoza s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev ali zunanji tranzitni postopek, obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV nastaneta šele v trenutku, ko se za to blago ti postopki ali transakcije končajo.

Vendar, če je uvoženo blago zavezano carini, kmetijskim prelevmanom ali dajatvam z enakim učinkom, določenih v okviru skupne politike, obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV nastaneta v trenutku nastanka obdavčljivega dogodka in obveznosti obračuna teh dajatev.

2. Če uvoženo blago ni zavezano nobenim dajatvam iz drugega pododstavka odstavka 1, države članice glede obdavčljivega dogodka in trenutka nastanka obveznosti obračuna DDV uporabljajo določbe, ki se uporabljajo za obračun carine.

▼B

NASLOV VII

DAVČNA OSNOVA

POGLAVJE 1

Opredelitev

Člen 72

Za namene te direktive pomeni „tržna vrednost“ celoten znesek, ki bi ga pridobitelj ali prejemnik v prodajni fazi pridobitve zadevnega blaga ali opravljene storitve in pod pogoji lojalne konkurence, moral plačati neodvisnemu dobavitelju ali ponudniku na ozemlju države članice, v kateri je transakcija obdavčljiva, da bi si v tem trenutku zagotovil zadevno blago ali storitve.

Če ni mogoče ugotoviti primerljive dobave blaga ali opravljanja storitev, pomeni „tržna vrednost“ naslednje:

(1) v zvezi z blagom znesek, ki ni manjši od nabavne cene blaga ali podobnega blaga ali – če ni nabavne cene – od lastne cene, ki se določi v trenutku dobave;

(2) v zvezi s storitvami pomeni znesek, ki ni manjši od celotnih stroškov, ki jih mora davčni zavezanec plačati za opravljene storitve.

POGLAVJE 2

Dobava blaga in opravljanje storitev

Člen 73

Pri dobavah blaga in opravljanju storitev, razen tistih iz členov 74 do 77, davčna osnova zajema vse, kar predstavlja plačilo, ki ga je prejel ali ga bo prejel dobavitelj ali izvajalec od pridobitelja, prejemnika ali tretje osebe za te dobave, vključno s subvencijami, ki so neposredno povezane s ceno takšnih dobav.

Člen 74

Če davčni zavezanec uporabi ali razpolaga z blagom, ki je del poslovnih sredstev podjetja oziroma davčni zavezanec ali njegovi pravni nasledniki obdržijo blago po prenehanju opravljanja njegove obdavčljive ekonomske dejavnosti, kot je opredeljeno v členih 16 in 18, davčno osnovo sestavlja nabavna cena blaga ali podobnega blaga ali ob odsotnosti nabavne cene, lastna cena blaga, določena v trenutku uporabe, razpolaganja ali zadržanja.

Člen 75

Pri opravljanju storitev iz člena 26, ki vključujejo uporabo blaga, ki je del poslovnih sredstev podjetja, za zasebno rabo in pri storitvah, ki se opravijo brezplačno, davčno osnovo sestavljajo celotni stroški davčnega zavezanca za opravljene storitve.

Člen 76

Pri dobavah blaga, ki vključujejo prenos blaga v drugo državo članico, davčno osnovo sestavlja nabavna cena blaga ali podobnega blaga ali, ob odsotnosti nabavne cene, lastna cena blaga, določena v trenutku prenosa.

▼B

Člen 77

Pri storitvah, ki jih davčni zavezanec opravi za namene svojega podjetja, opredeljenih v členu 27, davčno osnovo sestavlja tržna vrednost opravljene storitve.

Člen 78

Davčna osnova vključuje naslednje elemente:

(a) davke, dajatve, prelevmane in takse, razen DDV;

(b) postranske stroške, kot so provizije, stroški pakiranja, prevoza in zavarovanja, ki jih dobavitelj zaračuna pridobitelju ali prejemniku.

Za namene točke b) prvega odstavka lahko države članice stroške, ki so predmet posebnega dogovora, štejejo za postranske stroške.

Člen 79

Davčna osnova ne vključuje naslednjih elementov:

(a) znižanja cen zaradi popusta za predčasno plačilo;

(b) popustov na ceno in rabatov, odobrenih pridobitelju ali prejemniku in obračunanih v trenutku, ko je bila izvršena dobava;

(c) zneskov, ki jih davčni zavezanec prejme od svojega pridobitelja ali prejemnika kot povračilo za izdatke, ki jih je plačal v imenu in za račun pridobitelja ali prejemnika in ki jih je v svojih knjigah knjižil na prehodnem kontu.

Davčni zavezanec mora predložiti dokazilo o dejanskem znesku izdatkov iz točke (c) prvega odstavka in ne sme odbiti DDV, ki je bil lahko obračunan.

Člen 80

1. Da se prepreči davčna utaja ali izogibanje plačilu davka, lahko države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je glede dobave blaga ali opravljanja storitev, v primerih, ko med dobavitelji ali ponudniki in prejemniki obstajajo družinske ali druge tesne osebne vezi, upravne, lastniške, članske, finančne ali pravne vezi, kakor jih opredeljuje država članica, davčna osnova enaka tržni vrednosti, to lahko storijo v naslednjih primerih:

(a) ko je plačilo nižje od tržne vrednosti in naročnik dobave nima pravice do popolnega odbitka po členih 167 do 171 in 173 do 177;

(b) ko je plačilo nižje od tržne vrednosti in dobavitelj nima pravice do popolnega odbitka po členih 167 do 171 in 173 do 177 ter za dobavo velja oprostitev po členih 132, 135, 136, 371, 375, 376, 377, 378(2), 379(2) ali členih 380 do 390;

(c) ko je plačilo višje od tržne vrednosti in dobavitelj nima pravice do popolnega odbitka po členih 167 do 171 in 173 do 177.

Za namene prvega pododstavka lahko pravne vezi vključujejo tudi odnos med delodajalcem in zaposlenim, družino zaposlenega ali drugimi osebami, tesno povezanimi z zaposlenim.

2. Če uporabijo možnost iz odstavka 1, lahko države članice opredelijo kategorije dobaviteljev, izvajalcev, pridobiteljev ali prejemnikov za katere se ukrepi uporabljajo.

3. Države članice obvestijo Odbor za DDV o nacionalnih ukrepih, sprejetih ob uporabi odstavka 1, če to niso ukrepi, ki jih je odobril Svet

▼B

pred 13. avgustom 2006 v skladu s členom 27(1) do (4) Direktive 77/388/EGS in so zadržane na podlagi odstavka 1 tega člena.

Člen 81

Države članice, ki 1. januarja 1993 niso izrabile možnosti uporabe nižje stopnje v skladu s členom 98, lahko, kadar uporabijo možnost iz člena 89, za dobave umetniških predmetov iz člena 103(2) določijo, da je davčna osnova enaka delu zneska, ki se določi v skladu s členi 73, 74, 76, 78 in 79.

Del iz prvega odstavka se določi tako, da je DDV, ki ga je tako treba plačati, enak najmanj 5 % zneska, ki se določi v skladu s členi 73, 74, 76, 78 in 79.

Člen 82

Države članice lahko določijo, da davčna osnova za dobavljeno blago ali opravljene storitve vključuje vrednost oproščenega investicijskega zlata v smislu člena 346, ki ga zagotovi pridobitelj ali prejemnik kot osnovo za obdelavo in ki ob dobavi tega blaga ali opravljeni storitvi izgubi status investicijskega zlata, oproščenega DDV. Vrednost, ki se uporabi, je tržna vrednost investicijskega zlata v trenutku dobave tega blaga ali opravljanja teh storitev.

POGLAVJE 3

Pridobitev blaga znotraj Skupnosti

Člen 83

Pri pridobitvi blaga znotraj Skupnosti se davčna osnova določi na podlagi istih elementov, kot se uporabljajo ►C1 v skladu s poglavjem 2 ◄ za določitev davčne osnove za dobave enakega blaga na ozemlju zadevne države članice. Pri transakcijah, ki se obravnavajo kot pridobitve blaga znotraj Skupnosti iz členov 21 in 22, davčno osnovo sestavlja nabavna cena blaga ali podobnega blaga ali ob odsotnosti nabavne cene, lastna cena blaga, določena v trenutku dobave.

Člen 84

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da se trošarina, ki jo je dolžna ali jo je plačala oseba, ki je znotraj Skupnosti pridobila trošarinski izdelek, vključi v davčno osnovo v skladu s točko (a) prvega odstavka člena 78.

2. Če se pridobitelju po opravljeni pridobitvi blaga znotraj Skupnosti povrne trošarina, plačana v državi članici, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano, se davčna osnova ustrezno zmanjša v državi članici, na ozemlju katere je bila pridobitev opravljena.

POGLAVJE 4

Uvoz blaga

Člen 85

Pri uvozu blaga davčno osnovo sestavlja vrednost, ki je v skladu z veljavnimi določbami Skupnosti določena kot carinska vrednost.

▼B

Člen 86

1. Davčna osnova vključuje, če že niso vključeni, naslednje elemente:

(a) davke, dajatve, prelevmane in druge dajatve, ki se plačajo zunaj države članice uvoza in tiste, ki se plačajo zaradi uvoza, razen DDV;

(b) postranske stroške, kot so provizije, stroški pakiranja, prevoza in zavarovanja, ki nastanejo do prvega namembnega kraja na ozemlju države članice uvoza, kakor tudi stroške, ki izvirajo iz prevoza v drug namembni kraj v Skupnosti, če je ta kraj znan, ko nastane obdavčljivi dogodek.

2. Za namene točke (b) odstavka 1 se za „prvi namembni kraj“ šteje kraj, ki je naveden na tovornem listu ali katerem koli drugem dokumentu, s katerim se blago uvozi v državo članico uvoza. Če prvi namembni kraj ni naveden, se za prvi namembni kraj šteje prvi kraj pretovora blaga v državi članici uvoza.

Člen 87

Davčna osnova ne vključuje naslednjih elementov:

(a) znižanja cen zaradi popusta za predčasno plačilo;

(b) popustov na ceno in rabatov, odobrenih pridobitelju in obračunanihv trenutku, ko je izvršen uvoz.

Člen 88

Kadar se ponovno uvaža začasno izvoženo blago iz Skupnosti, ki je bilo zunaj Skupnosti popravljeno, predelano ali obdelano bodisi je bilo izdelano ali obnovljeno, države članice sprejmejo ukrepe, da zagotovijo enako davčno obravnavo blaga za namene DDV, kakor bi se obravnavalo, če bi bili ti postopki na tem blagu opravljeni na njihovem ozemlju.

Člen 89

Države članice, ki 1. januarja 1993 niso izrabile možnosti uporabe nižje stopnje v skladu s členom 98, lahko določijo, da je davčna osnova za uvoz umetniških predmetov, zbirk in starin, opredeljenih v točkah (2), (3) in (4) člena 311(1), enaka delu zneska, ki se določi v skladu s členi 85, 86 in 87.

Del iz prvega odstavka se določi tako, da je DDV, ki ga je tako treba plačati pri uvozu, enak najmanj 5 % zneska, ki se določi v skladu s členi 85, 86 in 87.

POGLAVJE 5

Druge določbe

Člen 90

1. Pri preklicu naročila, zavrnitvi ali celotnem ali delnem neplačilu ali znižanju cene po dobavi se davčna osnova ustrezno zmanjša pod pogoji, ki jih določijo države članice.

2. Države članice lahko odstopajo od odstavka 1 v primeru celotnega ali delnega neplačila.

▼B

Člen 91

1. Če so elementi za določitev davčne osnove pri uvozu izraženi v drugi valuti, kot je valuta države članice, v kateri se opravi preračun, se menjalni tečaj določi v skladu z določbami Skupnosti za izračun carinske vrednosti.

2. Če so elementi za določitev davčne osnove za transakcijo, ki ni uvoz blaga, izraženi v drugi valuti, kot je valuta države članice, v kateri se opravi preračun, je uporabljeni menjalni tečaj zadnji zabeleženi prodajni tečaj ob nastanku obveznosti obračuna DDV na najbolj reprezentativnem deviznem trgu ali trgih v zadevni državi članici, ali tečaj, ki ga ta država članica določi s sklicevanjem na ta ali te trge glede na najnižji tečaj.

Za nekatere od transakcij iz prvega pododstavka ali za določene kategorije davčnih zavezancev pa lahko države članice še naprej uporabljajo menjalni tečaj, določen v skladu z določbami Skupnosti, ki se uporabljajo za izračun carinske vrednosti.

Člen 92

Države članice lahko v zvezi s stroški vračljive embalaže sprejmejo enega od naslednjih ukrepov:

(a) jih izključijo iz davčne osnove in sprejmejo potrebne ukrepe, da se ta osnova popravi, če se embalaža ne vrne;

(b) jih vključijo v davčno osnovo in sprejmejo potrebne ukrepe, da se ta osnova popravi, ko se embalaža dejansko vrne.

NASLOV VIII

STOPNJE

POGLAVJE 1

Uporaba stopenj

Člen 93

Stopnja, ki se uporablja za obdavčljive transakcije, je stopnja, ki velja v trenutku nastanka obdavčljivega dogodka.

Vendar se v naslednjih primerih uporabi stopnja, ki velja ob nastanku obveznosti obračuna DDV:

(a) primeri iz členov 65 in 66;

(b) primer pridobitve blaga znotraj Skupnosti;

(c) primeri uvoza blaga iz drugega pododstavka člena 71(1) in (2).

Člen 94

1. Stopnja, ki se uporablja za pridobitev blaga znotraj Skupnosti je stopnja, ki se uporablja za dobavo enakega blaga na ozemlju države članice.

2. Ob upoštevanju možnosti uporabe nižje stopnje od uvoza umetniških predmetov, zbirk ali starin, predvidene v členu 103(1), se za uvoz blaga uporablja stopnja, ki se uporablja za dobavo enakega blaga na ozemlju države članice.

▼B

Člen 95

Če se stopnje spremenijo, lahko države članice v primerih iz členov 65 in 66 izvedejo popravke, da upoštevajo stopnjo, veljavno v trenutku, ko je bilo blago dobavljeno ali storitve opravljene.

Države članice lahko poleg tega sprejmejo vse ustrezne prehodne ukrepe.

POGLAVJE 2

Struktura in višina stopenj

Oddelek 1

Splošna stopnja

Člen 96

Države članice uporabljajo splošno stopnjo DDV, ki jo določi vsaka država članica kot odstotek od davčne osnove in je enaka za dobavo blaga in za opravljanje storitev.

Člen 97

1. Od 1. januarja 2006 do 31. decembra 2010 splošna stopnja ne sme biti nižja od 15 %.

2. Svet v skladu s členom 93 Pogodbe določi višino splošne stopnje, ki se bo uporabljala po 31. decembru 2010.

Oddelek 2

Nižje stopnje

Člen 98

1. Države članice lahko uporabljajo eno ali dve nižji stopnji.

2. Nižje stopnje se uporabljajo samo za dobave blaga in opravljanje storitev iz kategorij, določenih v Prilogi III.

Nižje stopnje se ne uporabljajo za storitve iz točke (k) člena 56(1).

3. Pri uporabi nižjih stopenj iz odstavka 1 za kategorije, ki se nanašajo na blago, lahko države članice uporabljajo kombinirano nomenklaturo, da določijo natančen obseg vsake kategorije.

Člen 99

1. Nižje stopnje se določijo kot odstotek od davčne osnove, ki ne sme biti nižji od 5 %.

2. Vsaka nižja stopnja se določi tako, da je pri uporabi take nižje stopnje znesek DDV takšen, da je od njega mogoče na običajen način odbiti celoten DDV, ki je odbiten v skladu s členi 167 do 171 in s členi 173 do 177.

Člen 100

Na podlagi poročila Komisije Svet od leta 1994 dalje vsaki dve leti pregleda obseg nižjih stopenj.

▼B

Svet lahko v skladu s členom 93 Pogodbe odloči spremeniti seznam blaga in storitev iz Priloge III.

Člen 101

Komisija najpozneje do 30. junija 2007 in na podlagi raziskave, ki jo izvede neodvisna skupina za gospodarska vprašanja, predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, poročilo o splošni oceni vpliva uporabe nižjih stopenj za storitve, ki se opravljajo na lokalni ravni, vključno z restavracijskimi storitvami, predvsem v zvezi z ustvarjanjem delovnih mest, gospodarsko rastjo in pravilnim delovanjem notranjega trga.

Oddelek 3

Posebne določbe

Člen 102

Države članice lahko uporabljajo nižjo stopnjo za dobave zemeljskega plina, električne energije in daljinskega ogrevanja, če ni nevarnosti izkrivljanja konkurence.

Država članica, ki namerava uporabljati nižjo stopnjo v skladu s prvim odstavkom, mora pred tem obvestiti Komisijo. Komisija odloči o obstoju nevarnosti izkrivljanja konkurence. Če Komisija ne sprejme takšne odločitve v treh mesecih od prejema informacije, se šteje, da nevarnost izkrivljanja konkurence ne obstaja.

Člen 103

1. Države članice lahko določijo, da se nižja stopnja ali ena od nižjih stopenj, ki jih uporabljajo v skladu s členoma 98 in 99, uporablja tudi za uvoz umetniških predmetov, zbirk ali starin, kot je opredeljeno v točkah (2), (3) in (4) člena 311(1).

2. Kadar države članice uporabijo možnost iz odstavka 1, lahko nižjo stopnjo uporabljajo tudi za naslednje transakcije:

(a) dobave umetniških predmetov, ki jih opravi avtor ali njegovi pravni nasledniki;

(b) dobave umetniških predmetov, ki jih priložnostno opravi davčni zavezanec, ki ni obdavčljivi preprodajalec, če je umetniške predmete uvozil davčni zavezanec sam ali mu jih je dobavil avtor ali njegovi pravni nasledniki ali, če je imel pravico do popolnega odbitka DDV.

Člen 104

Avstrija lahko uporabi drugo splošno stopnjo v občinah Jungholz in Mittelberg (Kleines Walsertal), ki je nižja od ustrezne stopnje, ki se uporablja drugod po Avstriji, vendar ne manj kot 15 %.

Člen 105

Portugalska lahko za transakcije, ki se izvajajo v avtonomnih regijah Azori in Madeira, in za neposredni uvoz v te regije uporablja stopnje, ki so nižje od tistih, ki se uporabljajo na celini.

▼B

POGLAVJE 3

Začasne določbe za nekatere delovno intenzivne storitve

Člen 106

Svet lahko državam članicam na predlog Komisije s soglasnim odločanjem dovoli, da za storitve iz Priloge IV najpozneje do 31. decembra 2010 uporabljajo nižje stopnje iz člena 98.

Nižje stopnje se lahko uporabljajo za storitve, naštete v največ dveh kategorijah iz Priloge IV.

V izjemnih primerih se lahko državi članici dovoli, da uporablja nižjo stopnjo za tri zgoraj navedene kategorije.

Člen 107

Storitve iz člena 106 morajo izpolnjevati naslednje zahteve:

(a) biti morajo delovno intenzivne;

(b) večinoma se morajo opravljati neposredno za končne potrošnike;

(c) v glavnem morajo biti lokalne in ni verjetno, da bi povzročale izkrivljanje konkurence.

Poleg tega mora obstajati tesna povezava med nižjimi cenami zaradi znižanja stopnje in predvidenim povečanjem povpraševanja in zaposlovanja. Uporaba nižje stopnje ne sme ogroziti nemotenega delovanja notranjega trga.

Člen 108

Vsaka država članica, ki želi v skladu s tem členom prvič po 31. decembru 2005 uporabiti nižjo stopnjo za eno ali več storitev iz člena 106, to sporoči Komisiji do 31. marca 2006. Do tega datuma ji pošlje vse podatke, potrebne za oceno novih ukrepov, ki jih želi uvesti, še zlasti pa naslednje:

(a) področje uporabe ukrepa in podroben opis zadevnih storitev;

(b) podatke, ki izkazujejo, da so bili pogoji iz člena 107 izpolnjeni;

(c) podatke, ki izkazujejo proračunske stroške predvidenega ukrepa.

POGLAVJE 4

Posebne določbe, ki se uporabljajo do uvedbe dokončne ureditve

Člen 109

Določbe tega poglavja se uporabljajo do uvedbe dokončne ureditve iz člena 402.

Člen 110

Države članice, ki so 1. januarja 1991 uporabljale oprostitve s pravico do odbitka DDV, plačanega v predhodni fazi, ali nižje stopnje, ki so bile nižje od najnižje stopnje, določene v členu 99, lahko te oprostitve ali nižje stopnje nadalje uporabljajo.

Oprostitve in nižje stopnje iz prvega odstavka morajo biti v skladu s pravom Skupnosti, sprejete pa so morale biti iz natančno opredeljenih socialnih razlogov in v korist končnih uporabnikov.

▼B

Člen 111

Pod pogoji iz drugega odstavka člena 110 lahko oprostitve s pravico do odbitka DDV, plačanega v predhodni fazi, še naprej uporabljata naslednji državi v naslednjih primerih:

(a) Finska za dobavo naročniških časopisov in revij ter za tiskanje izdaj, ki so distribuirane članom družb za oskrbo z javnimi dobrinami;

(b) Švedska za dobavo časopisov, vključno z radijskimi časopisi in časopisi na kasetah za slabovidne osebe, za farmacevtska sredstva za bolnišnice ali na recept in za proizvodnjo ali druge zadevne storitve, ki so povezane z revijami neprofitnih organizacij.

Člen 112

Če bi določbe člena 110 za Irsko povzročile izkrivljanja konkurence pri dobavi energentov za ogrevanje in razsvetljavo, lahko Komisija na posebno zahtevo Irski dovoli, da za takšne dobave uporablja nižjo stopnjo v skladu s členoma 98 in 99.

V primeru iz prvega odstavka Irska predloži svojo zahtevo Komisiji skupaj z vsemi potrebnimi informacijami. Če Komisija ne sprejme odločitve v treh mesecih po prejemu zahteve, se šteje, da Irska lahko uporablja predlagane nižje stopnje.

Člen 113

Države članice, ki so 1. januarja 1991 v skladu s pravom Skupnosti uporabljale oprostitve s pravico do odbitka DDV, plačanega v predhodni fazi, ali nižje stopnje, ki so bile nižje od najnižje stopnje, določene v členu 99, za blago in storitve, razen tistih iz Priloge III, lahko za vsako tako dobavo blaga ali opravljanje storitev uporabljajo nižjo stopnjo ali eno od dveh nižjih stopenj iz člena 98.

Člen 114

1. Države članice, ki so morale 1. januarja 1993 zvišati svojo splošno stopnjo, ki so jo uporabljale 1. januarja 1991, za več kot 2 %, lahko uporabljajo nižjo stopnjo, ki je nižja od najnižje stopnje iz člena 99, za dobave blaga in opravljanje storitev v kategorijah iz Priloge III.

Poleg tega lahko države članice iz prvega pododstavka uporabljajo takšno stopnjo za restavracijske storitve, otroška oblačila, otroško obutev in stanovanja.

2. Države članice na podlagi odstavka 1 ne smejo uvesti oprostitev s pravico do odbitka DDV, plačanega v predhodni fazi.

Člen 115

Države članice, ki so 1. januarja 1991 uporabljale nižjo stopnjo za restavracijske storitve, otroška oblačila, otroško obutev in stanovanja, lahko za takšne dobave blaga ali opravljanje storitev takšno stopnjo še naprej uporabljajo.

Člen 116

Portugalska lahko uporablja eno od dveh nižjih stopenj iz člena 98 za restavracijske storitve, pod pogojem, da ta stopnja ni nižja od 12 %.

▼B

Člen 117

1. Za namene uporabe člena 115 lahko Avstrija še naprej uporablja nižjo stopnjo za restavracijske storitve.

2. Avstrija lahko uporablja eno od dveh nižjih stopenj iz člena 98 za dajanje v najem nepremičnin za stanovanjsko rabo, pod pogojem, da stopnja ni nižja od 10 %.

Člen 118

Države članice, ki so 1. januarja 1991 uporabljale nižjo stopnjo za dobave blaga in storitev, ki niso določene v Prilogi III, lahko nižjo stopnjo ali eno od dveh nižjih stopenj, določenih v členu 98 za takšne dobave, še naprej uporabljajo, če stopnja ni nižja od 12 %.

Določba iz prvega odstavka se ne uporablja za dobave rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin, kot je opredeljeno v točkah (1) do (4) člena 311(1), ki so predmet DDV v skladu z maržno ureditvijo iz členov 312 do 325 ali ureditvijo za prodaje na javni dražbi.

Člen 119

Za namene uporabe člena 118 lahko Avstrija uporablja nižjo stopnjo za vino, proizvedeno v okviru kmetijske pridelave s strani kmetijskih pridelovalcev, če ta stopnja ni nižja od 12 %.

Člen 120

Grčija lahko uporablja stopnje, ki so do 30 % nižje od stopenj, ki se uporabljajo v celinski Grčiji, v departmajih Lezbos, Chios, Samos, Dodekanez in Kikladi ter na otokih Thasos, Severni Sporadi, Samotraka in Skiros.

Člen 121

Države članice, ki so 1. januarja 1993 dobave na podlagi pogodbe za izdelavo obravnavale kot dobavo blaga, lahko za dobave na podlagi pogodbe za izdelavo uporabljajo stopnjo, ki se uporablja za blago po izdelavi.

Za namene uporabe prvega odstavka je „dobava na podlagi pogodbe za izdelavo“ dobava premičnin, ki jih pogodbenik izdela ali sestavi iz materialov ali predmetov, ki mu jih je v ta namen dal naročnik, ki jih pogodbenik opravi svojemu naročniku, ne glede na to, ali je pogodbenik pri tem zagotovil kakšen del uporabljenih materialov ali ne.

Člen 122

Države članice lahko uporabljajo nižjo stopnjo za dobavo živih rastlin in drugih florikulturnih izdelkov, vključno s čebulicami, koreninami in podobnim, z rezanim cvetjem in okrasnim listjem, ter lesa za kurjavo.

▼B

POGLAVJE 5

Začasne določbe

▼M2

Člen 123

Češka republika lahko do 31. decembra 2010 še naprej uporablja znižano stopnjo, ki ne sme biti nižja od 5 %, za gradnjo stanovanjskih objektov, ki se ne opravlja v okviru socialne politike, razen za gradbene materiale.

———————

▼B

Člen 125

1. Ciper lahko ►M2 do 31. decembra 2010 ◄ še naprej uporablja oprostitev s pravico do odbitka DDV, plačanega v predhodni fazi, za dobavo farmacevtskih izdelkov in živil za prehrano ljudi, z izjemo sladoleda, ledenih lizik, zmrznjenega jogurta, ledu iz vode in podobnih izdelkov ter drobnega slanega peciva (krompirjev čips/paličice, rahlo slano pecivo in podobni izdelki, ki so brez nadaljnje priprave pakirani za prehrano ljudi).

2. Ciper lahko ►M2 do 31. decembra 2010 ◄ ali do uvedbe dokončne ureditve iz člena 402, glede na to, kar je prej, za restavracijske storitve še naprej uporablja nižjo stopnjo, ki ne sme biti nižja od 5 %.

▼M2

———————

▼B

Člen 127

Malta lahko do ►M2 31. decembra 2010 ◄ še naprej uporablja oprostitev s pravico do odbitka DDV, plačanega v predhodni fazi, za dobavo živil za prehrano ljudi in farmacevtskih izdelkov.

▼M2

Člen 128

1. Poljska lahko do 31. decembra 2010 za dobavo določenih knjig in strokovne periodike uporablja oprostitev s pravico do odbitka DDV, plačanega v predhodni fazi.

2. Poljska lahko do 31. decembra 2010 ali do uvedbe dokončne ureditve iz člena 402, glede na to, kar je prej, za restavracijske storitve še naprej uporablja nižjo stopnjo, ki ni nižja od 7 %.

3. Poljska lahko do 31. decembra 2010 za dobavo živil iz točke (1) Priloge III še naprej uporablja znižano stopnjo, ki ne sme biti nižja od 3 %.

4. Poljska lahko do 31. decembra 2010 za storitve gradnje, obnove in prezidave stanovanjskih objektov, ki se ne opravljajo v okviru socialne politike (razen za gradbene materiale), in za zagotavljanje stanovanjskih objektov ali delov stanovanjskih objektov (pred prvo vselitvijo) iz točke (a) člena 12(1) še naprej uporablja znižano stopnjo, ki ne sme biti nižja od 7 %.

▼B

Člen 129

1. Slovenija lahko ►M2 do 31. decembra 2010 ◄ ali do uvedbe dokončne ureditve iz člena 402, glede na to, kateri datum nastopi prej, za pripravo jedi še naprej uporablja nižjo stopnjo, ki ni nižja od 8,5 %.

2. Slovenija lahko ►M2 do 31. decembra 2010 ◄ še naprej uporablja nižjo stopnjo, ki ni nižja od 5 %, od gradnje, obnove in vzdrževanja stanovanjskih objektov, ki se ne opravljajo v okviru socialne politike, z izjemo dobav gradbenih materialov.

▼M2

_____

▼B

NASLOV IX

OPROSTITVE

POGLAVJE 1

Splošne določbe

Člen 131

Oprostitve iz poglavij 2 do 9 se uporabljajo brez vpliva na druge določbe Skupnosti in pod pogoji, ki jih določijo države članice zaradi zagotavljanja pravilne in enostavne uporabe teh oprostitev in preprečevanja vsakršnih možnih davčnih utaj, izogibanja in zlorab.

POGLAVJE 2

Oprostitve za določene dejavnosti, ki so v javnem interesu

Člen 132

1. Države članice oprostijo naslednje transakcije:

(a) opravljanje storitev javnih poštnih služb, razen prevoza potnikov in telekomunikacijskih storitev, ter dobavo blaga v zvezi z opravljanjem teh storitev;

(b) bolnišnično in zdravstveno oskrbo ter z njo tesno povezane dejavnosti, ki jih opravljajo osebe javnega prava ali jih pod socialnimi pogoji, primerljivimi s pogoji, ki veljajo za osebe javnega prava, opravljajo bolnišnice, centri za zdravljenje in diagnostiko ter druge uradno priznane ustanove podobne vrste;

(c) zdravstveno oskrbo oseb pri opravljanju medicinske in paramedicinske poklicne dejavnosti, kot jo opredeli posamezna država članica;

(d) oskrbo s človeškimi organi, krvjo ter materinim mlekom;

(e) storitve zobnih tehnikov pri opravljanju poklicne dejavnosti in zobno protetiko, ki jo dobavijo zobozdravniki in zobni tehniki;

(f) storitve, ki jih za svoje člane opravijo neodvisne skupine oseb, katerih dejavnosti so oproščene ali niso predmet DDV, in so neposredno namenjene za opravljanje njihove dejavnosti, če te skupine od svojih članov zahtevajo samo natančno povrnitev njihovega deleža skupnih stroškov in ni verjetno, da bi takšna oprostitev povzročila izkrivljanje konkurence;

(g) opravljanje storitev in dobavo blaga, ki je tesno povezana s socialnim skrbstvom in socialnovarstvenim delom, vključno

▼B

z dobavami s strani domov za ostarele, ki jih opravljajo osebe javnega prava ali druge organizacije, ki jih država članica priznava kot organizacije socialnega pomena;

(h) opravljanje storitev in dobavo blaga, ki je tesno povezana z varstvom otrok in mladine in jo opravljajo osebe javnega prava ali druge organizacije, ki jih država članica priznava kot organizacije socialnega pomena;

(i) izobraževanje otrok ali mladine, šolsko ali univerzitetno izobraževanje, poklicno usposabljanje ali prekvalifikacijo, vključno z opravljanjem storitev in dobavo blaga, tesno povezano s temi storitvami, če te dejavnosti opravljajo osebe javnega prava, ki so temu namenjene, ali druge organizacije, ki jim država članica priznava podoben namen;

(j) poučevanje, ki ga učitelji opravljajo zasebno in se nanaša na šolsko ali univerzitetno izobraževanje;

(k) zagotavljanje osebja s strani verskih ali filozofskih institucij za namene dejavnosti iz točk (b), (g), (h) in (i) tega člena zaradi zadovoljevanja duhovnih potreb;

(l) opravljanje storitev in dobavo blaga, ki je tesno povezana s temi storitvami in jo opravljajo neprofitne organizacije s cilji politične, sindikalne, verske, domoljubne, filozofske, človekoljubne ali državljanske narave svojim članom kot povračilo za članarino, določeno v skladu z njihovimi pravili, če ni verjetno, da bi takšna oprostitev povzročila izkrivljanje konkurence;

(m) določene storitve, ki so tesno povezane s športom ali telesno vzgojo in jih neprofitne organizacije opravijo posameznikom, ki se ukvarjajo s športom ali telesno vzgojo;

(n) določene kulturne storitve in dobavo blaga, tesno povezano s temi storitvami, ki jih opravljajo osebe javnega prava ali druge kulturne ustanove, ki jih priznava država članica;

(o) opravljanje storitev in dobavo blaga, ki jih opravljajo organizacije, katerih dejavnosti so oproščene v skladu z določbami iz točk (b), (g), (h), (i), (l), (m) in (n), v zvezi z dogodki za zbiranje denarnih sredstev, ki jih te organizacije organizirajo izključno za svojo lastno korist, če ni verjetno, da bi takšna oprostitev povzročila izkrivljanje konkurence;

(p) opravljanje prevoznih storitev za bolne ali poškodovane osebe v vozilih, ki so za ta namen posebej prirejena, s strani pristojno pooblaščenih oseb;

(q) dejavnosti, razen komercialnih, ki jih opravijo javne radijske in televizijske ustanove.

2. Države članice lahko za namene točke (o) odstavka 1 uvedejo kakršne koli potrebne omejitve, zlasti glede števila dogodkov ali zneska prejemkov, pri katerem so organizacije še upravičene do oprostitve.

Člen 133

Države članice lahko za odobritev oprostitev iz točk (b), (g), (h), (i), (l), (m) in (n) člena 132(1) osebam, ki niso osebe javnega prava, v vsakem posameznem primeru predpišejo izpolnjevanje enega ali več naslednjih pogojev:

(a) cilj teh oseb ne sme biti sistematično doseganje dobička, če pa dobiček vseeno dosežejo, ga ne smejo razdeliti, ampak ga morajo nameniti nadaljnjemu opravljanju ali izboljšanju opravljanja storitev;

(b) te osebe morajo v glavnem prostovoljno upravljati in voditi osebe, ki same ali prek posrednikov nimajo neposrednega ali posrednega interesa pri rezultatih teh dejavnosti;

▼B

(c) te osebe morajo zaračunavati cene, ki jih odobrijo državni organi ali ki niso višje od takšnih odobrenih cen, ali pri storitvah, pri katerih ni potrebna odobritev, morajo zaračunavati cene, nižje od tistih, ki jih za podobne storitve zaračunavajo komercialna podjetja, zavezanci za DDV;

(d) ni verjetno, da bi oprostitve povzročale izkrivljanja konkurence, na primer, da bi postavila v slabši položaj komercialna podjetja, zavezance za DDV.

Države članice, ki so na podlagi Priloge E k Direktivi Sveta 77/388/EGS 1. januarja 1989 zaračunavale DDV za transakcije iz točk (m) in (n) člena 132(1), ►C1 lahko uporabijo tudi pogoje iz točke (d) prvega odstavka tega člena, ◄ ko za omenjeno dobavo blaga ali storitev, ki jih zagotovijo osebe javnega prava, velja oprostitev.

Člen 134

Dobava blaga in opravljanje storitev nista oproščena v skladu s točkami (b), (g), (h), (i), (l), (m) in (n) člena 132(1) v naslednjih primerih:

(a) če nista nujna za oproščene transakcije;

(b) če je njun osnovni namen, da organizacija pridobi dodatni prihodek z opravljanjem transakcij, ki neposredno konkurirajo transakcijam komercialnih podjetij, zavezancev za DDV.

POGLAVJE 3

Oprostitve za druge dejavnosti

Člen 135

1. Države članice oprostijo naslednje transakcije:

(a) zavarovalne in pozavarovalne transakcije, vključno s povezanimi storitvami, ki jih opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki;

(b) dajanje kreditov in posredovanje v zvezi s krediti ter upravljanje kreditov s strani osebe, ki kredit odobri;

(c) sklepanje ali druge vrste poslovanja v zvezi s kreditnimi garancijami ali kakršnimi koli drugimi oblikami denarnih jamstev ter upravljanje kreditnih garancij s strani osebe, ki kredit odobri;

(d) transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z depoziti in tekočimi računi, plačili, transferji, dolgovi, čeki ali drugimi plačilnimi instrumenti, razen izterjave dolgov;

(e) transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z valuto, bankovci in kovanci, ki se uporabljajo kot zakonito plačilno sredstvo, razen zbirk, zlasti zlatih in srebrnih kovancev ter kovancev iz drugih kovin ali bankovcev, ki običajno niso v uporabi kot zakonito plačilno sredstvo ali kovancev numizmatičnega pomena;

(f) transakcije, vključno s posredovanjem, razen upravljanja in hrambe, z delnicami, deleži v družbah ali združenjih, obveznicami in drugimi vrednostnimi papirji, razen dokumentov, ki ustanavljajo lastništvo na blagu, in pravic ali vrednostnih papirjev iz člena 15(2);

(g) upravljanje posebnih investicijskih skladov, ki jih opredelijo države članice;

(h) dobave poštnih znamk po nominalni vrednosti, ki se uporabljajo za poštne storitve na njihovem ozemlju, fiskalnih znamk ter drugih podobnih znamk;

▼B

(i) stave, loterije in druge oblike iger na srečo pod pogoji in omejitvami, ki jih določi vsaka država članica;

(j) dobave objektov ali delov objektov ter zemljišč, na katerih stojijo, razen tistih iz točke (a) člena 12(1);

(k) dobave nepozidanih zemljišč, razen dobav stavbnih zemljišč iz točke (b) člena 12(1);

(l) lizing nepremičnin ali dajanje nepremičnin v najem.

2. V skladu s točko (l) odstavka 1 niso oproščene naslednje transakcije:

(a) nastanitev, kot je opredeljena v zakonodaji držav članic, v hotelskem sektorju ali v sektorjih s podobnimi funkcijami, vključno z nastanitvijo v počitniških kampih ali na prostorih, urejenih za kampiranje;

(b) dajanje garaž in površin za parkiranje vozil v najem;

(c) dajanje stalno instalirane opreme in strojev v najem;

(d) najem sefov.

Države članice lahko predvidijo nadaljnje izključitve iz obsega oprostitve, predvidene v točki (l) odstavka 1.

Člen 136

Države članice oprostijo naslednje transakcije:

(a) dobave blaga, ki se v celoti uporabi za dejavnost, oproščeno po členih 132, 135, 371**,** 375, 376 in 377, členu 378(2), členu 379(2) in členih 380 do 390, če za to blago ni bilo mogoče uveljavljati pravice do odbitka;

(b) dobave blaga, če za to blago ob pridobitvi ali uporabi ni bilo mogoče uveljavljati pravice do odbitka DDV na podlagi člena 176.

Člen 137

1. Države članice lahko dovolijo davčnim zavezancem pravico do izbire za obdavčitev naslednjih transakcij:

(a) finančnih transakcij iz točk (b) do (g) člena 135(1);

(b) dobave objektov ali delov objektov ter zemljišč, na katerih stojijo, razen tistih iz točke (a) člena 12(1);

(c) dobave nepozidanih zemljišč, razen dobav stavbnih zemljišč iz točke (b) člena 12(1);

(d) lizing nepremičnin ali dajanje nepremičnin v najem.

2. Države članice podrobneje določijo pogoje za izvajanje pravice do izbire iz odstavka 1.

Države članice lahko omejijo obseg te pravice do izbire.

▼B

POGLAVJE 4

Oprostitve v zvezi s transakcijami znotraj Skupnosti

Oddelek 1

Oprostitve v zvezi z dobavami blaga

Člen 138

1. Države članice oprostijo dobave blaga, ki ga prodajalec ali pridobitelj, ali druga oseba za njun račun odpošlje ali odpelje z ozemlja vsake od njih, vendar znotraj Skupnosti, opravljene za drugega davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, ki deluje kot taka v državi članici, ki ni država članica, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga začne.

2. Razen dobav iz odstavka 1, države članice oprostijo naslednje transakcije:

(a) dobave novih prevoznih sredstev, ki jih prodajalec ali pridobitelj ali druga oseba za njun račun odpošlje ali odpelje pridobitelju z njihovega ozemlja, vendar znotraj Skupnosti, če so opravljene za davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve blaga znotraj Skupnosti na podlagi člena 3(1) niso predmet DDV, ali za katero koli drugo osebo, ki ni davčni zavezanec;

(b) dobave trošarinskih izdelkov, ki jih prodajalec ali pridobitelj ali druga oseba za njun račun odpošlje ali odpelje pridobitelju z njihovega ozemlja, vendar znotraj Skupnosti, če se opravijo za davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve blaga znotraj Skupnosti, razen trošarinskih izdelkov, na podlagi člena 3(1) niso predmet DDV, kadar se odpošiljanje ali prevoz teh izdelkov opravi v skladu s členom 7(4) in (5) ali členom 16 Direktive 92/12/EGS;

(c) dobave blaga v obliki prenosa v drugo državo članico, za katere bi se priznale oprostitve iz odstavka 1 in točk (a) in (b), če bi bile opravljene za račun drugega davčnega zavezanca.

Člen 139

1. Oprostitev iz člena 138(1) se ne uporablja za dobave blaga, ki jih opravijo davčni zavezanci, za katere velja oprostitev za mala podjetja iz členov 282 do 292.

Oprostitev se ne uporablja tudi za dobave blaga, ki se opravijo za davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve blaga znotraj Skupnosti na podlagi člena 3(1) niso predmet DDV.

2. Oprostitev iz člena 138(2)(b) se ne uporablja za dobave trošarinskih izdelkov, ki jih opravijo davčni zavezanci, za katere velja oprostitev za mala podjetja iz členov 282 do 292.

3. Oprostitev iz člena 138(1) in (2)(b) in (c) se ne uporablja za dobave blaga, ki so predmet DDV v skladu s posebno maržno ureditvijo iz členov 312 do 325 ali posebno ureditvijo za prodaje na javni dražbi.

Oprostitev iz člena 138(1) in (2)(c) se ne uporablja za dobave rabljenih prevoznih sredstev, kot so opredeljena v členu 327(3), ki so predmet DDV v skladu s prehodno ureditvijo za rabljena prevozna sredstva.

▼B

Oddelek 2

Oprostitve za pridobitve blaga znotraj Skupnosti

Člen 140

Države članice oprostijo naslednje transakcije:

(a) pridobitev blaga znotraj Skupnosti, katerega dobava bi bila, če bi jo opravili davčni zavezanci, v vsakem primeru oproščena na ozemlju vsake od njih;

(b) pridobitev blaga znotraj Skupnosti, katerega uvoz bi bil v vsakem primeru oproščen na podlagi določb iz točk (a), (b) in (c) ter (e) do (l) člena 143;

(c) pridobitev blaga znotraj Skupnosti, pri katerem bi imel na podlagi členov 170 in 171 pridobitelj v vsakem primeru pravico do vračila celotnega DDV, dolgovanega na podlagi določb člena 2(1)(b).

Člen 141

Vsaka država članice sprejme posebne ukrepe, da se DDV ne obračuna za pridobitev blaga znotraj Skupnosti, ki se v skladu z merili iz člena 40 opravi na njenem ozemlju, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) pridobitev blaga opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v tej državi članici, vendar je identificiran za DDV v drugi državi članici;

(b) pridobitev blaga se opravi za namene kasnejše dobave tega blaga, ki jo opravi davčni zavezanec iz točke (a) v isti državi članici;

(c) blago, ki ga davčni zavezanec iz točke (a) tako pridobi, se neposredno odpošlje ali odpelje iz druge države članice, kot je tista, v kateri je identificiran za DDV, in je namenjeno prejemniku nadaljne dobave;

(d) oseba, kateri je namenjena nadaljnja dobava blaga je drug davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, identificiran/a za DDV v isti državi članici;

(e) oseba iz točke (d) je bila določena v skladu s členom 197 kot oseba, ki je dolžna plačati davek za dobavo, ki jo opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici, v kateri je dolžan davek.

Oddelek 3

Oprostitve za določene prevozne storitve

Člen 142

Države članice oprostijo opravljanje prevoznih storitev znotraj Skupnosti pri odpošiljanju ali prevozu blaga na ali z otokov, ki so del avtonomnega področja Azorov in Madeire ter pošiljanje ali prevoz blaga med temi otoki.

POGLAVJE 5

Oprostitve pri uvozu

Člen 143

Države članice oprostijo naslednje transakcije:

▼B

(a) dokončen uvoz blaga, katerega dobava s strani davčnega zavezanca bi bila na ozemlju vsake od njih v vsakem primeru oproščena;

(b) dokončen uvoz blaga, urejen v direktivah Sveta 69/169/EGS ([1]), 83/181/EGS ([2]) in 2006/79/ES ([3]);

(c) dokončen uvoz blaga s tretjega ozemlja, ki je del carinskega območja Skupnosti, v prosti promet, za katero bi se lahko uporabila oprostitev iz točke (b), če je bilo blago uvoženo v smislu prvega pododstavka člena 30;

(d) uvoz blaga, poslanega ali odpeljanega s tretjega ozemlja ali tretje države v državo članico, ki ni država, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča, če je dobava takega blaga, ki jo opravi uvoznik, določen ali priznan za osebo, dolžno plačati davek v skladu s členom 201, oproščena v skladu s členom 138;

(e) ponovni uvoz blaga, ki ga v stanju, kakor je bilo izvoženo, ponovno uvaža oseba, ki ga je izvozila, če takšno blago izpolnjuje pogoje za oprostitev carine;

(f) uvoz blaga v okviru diplomatskih in konzularnih odnosov, ki izpolnjuje pogoje za oprostitev carine;

(g) uvoz blaga s strani mednarodnih organizacij, ki jih kot take priznavajo državni organi države članice gostiteljice, in članov takih organizacij, z omejitvami in pod pogoji, ki jih določajo mednarodne konvencije o ustanovitvi organizacij ali sporazumi o sedežu teh organizacij;

(h) uvoz blaga, ki ga na ozemlje držav članic, pogodbenic Severnoatlantske zveze, uvozijo oborožene sile drugih držav, pogodbenic te zveze, za potrebe teh sil ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri skupni obrambi;

(i) uvoz blaga, ki ga opravijo oborožene sile Združenega kraljestva, ki so v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Republike Ciper z dne 16. avgusta 1960 stacionirane na otoku Ciper, če je namenjen za njihovo uporabo, uporabo spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin;

(j) uvoz ulova, nepredelanega ali obdelanega po postopkih za ohranitev kakovosti za prodajo, vendar še nedobavljenega, ki ga v pristaniščih opravijo podjetja z dejavnostjo morskega ribolova;

(k) zlato, ki ga uvozijo centralne banke;

(l) uvoz plina po distribucijskem sistemu za zemeljski plin ali električne energije.

Člen 144

Države članice oprostijo opravljanje storitev v zvezi z uvozom blaga, če je vrednost takšnih storitev vključena v davčno osnovo v skladu s členom 86(1)(b).

Člen 145

1. Komisija po potrebi in v najkrajšem možnem času Svetu poda predloge za natančno opredelitev obsega oprostitev iz členov 143 in 144 ter podrobnejših pravil za njihovo izvajanje.

([1]) UL L 133, 4.6.1969, str. 6. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/93/ES (UL L 346, 29.12. 2005, str. 16).
([2]) UL L 105, 23.4.1983, str. 38. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1994.
([3]) UL L 286, 17.10.2006, str. 15.

▼B

2. Države članice lahko do začetka veljavnosti določb iz odstavka 1 še naprej uporabljajo svoje veljavne nacionalne določbe.

Države članice lahko prilagodijo svoje nacionalne določbe, da čim bolj zmanjšajo izkrivljanje konkurence in predvsem preprečijo neobdavčevanje ali dvojno obdavčevanje v Skupnosti.

Države članice lahko za dosego oprostitev uporabljajo kakršne koli administrativne postopke, za katere menijo, da so najustreznejši.

3. Države članice o veljavnih nacionalnih določbah, če te še niso bile sporočene, in o tistih, ki jih sprejmejo na podlagi odstavka 2, obvestijo Komisijo, ta pa obvesti druge države članice.

POGLAVJE 6

Oprostitve pri izvozu

Člen 146

1. Države članice oprostijo naslednje transakcije:

(a) dobavo blaga, ki ga prodajalec ali druga oseba za njegov račun odpošlje ali odpelje v namembni kraj zunaj Skupnosti;

(b) dobavo blaga, ki ga pridobitelj, ki nima sedeža na njihovem ozemlju, ali druga oseba za njegov račun odpošlje ali odpelje v namembni kraj zunaj Skupnosti, razen blaga, ki ga prevaža pridobitelj sam in je namenjeno opremljanju, oskrbovanju z gorivom in drugemu oskrbovanju zasebnih čolnov, zasebnih zrakoplovov ali katerih koli drugih prevoznih sredstev za zasebno rabo;

(c) blago, dobavljeno pooblaščenim organizacijam, ki ga izvozijo iz Skupnosti kot del njihovih človekoljubnih, dobrodelnih ali dejavnosti poučevanja zunaj Skupnosti;

(d) storitve, opravljene na premičninah, ki so bile pridobljene ali uvožene zaradi opravljanja teh storitev v Skupnosti in jih iz Skupnosti odpošlje ali odpelje oseba, ki opravlja te storitve, ali prejemnik, ki nima sedeža na njihovem ozemlju, ali druga oseba za račun enega od njiju;

(e) opravljanje storitev, vključno s prevoznimi in pomožnimi posli, razen opravljanja storitev, ki so oproščene v skladu s členoma 132 in 135, če so neposredno povezane z izvozom ali uvozom blaga, ki ga zajemajo določbe člena 61 in člena 157(1)(a).

2. Oprostitev iz točke (c) odstavka 1 se lahko uveljavlja na način vračila DDV.

Člen 147

1. Pri dobavi blaga iz točke (b) člena 146(1), ki se prevaža v osebni prtljagi potnikov, se oprostitev uporablja samo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) potnik nima prebivališča v Skupnosti;

(b) blago je odpeljano iz Skupnosti pred potekom tretjega meseca, ki sledi mesecu, v katerem se opravi dobava;

(c) skupna vrednost dobave, skupaj z DDV, je višja od 175 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti, določeni enkrat letno na podlagi tečaja zamenjave, ki je v veljavi prvi delovni dan v oktobru, z učinkom od 1. januarja naslednjega leta.

Države članice pa lahko oprostijo dobavo, katere skupna vrednost je nižja od zneska iz točke (c) pododstavka 1.

▼B

2. Za namene odstavka 1 „potnik, ki nima stalnega prebivališča v Skupnosti“, pomeni potnika, katerega stalno ali običajno prebivališče ni v Skupnosti. V tem primeru „stalno ali običajno prebivališče“ pomeni kraj, ki je kot tak naveden v potnem listu, osebni izkaznici ali v drugem dokumentu, ki ga kot identifikacijski dokument priznava država članica, v kateri je opravljena dobava.

Za dokazilo o izvozu velja račun ali drug dokument namesto njega, ki ga potrdi carinski urad v kraju, kjer blago zapusti Skupnost.

Vsaka država članica pošlje Komisiji vzorce žigov, ki jih uporablja za potrjevanje iz drugega pododstavka. Komisija pošlje to informacijo davčnim organom drugih držav članic.

POGLAVJE 7

Oprostitve v zvezi z mednarodnim prevozom

Člen 148

Države članice oprostijo naslednje transakcije:

(a) dobavo blaga za oskrbovanje plovil za plovbo na odprtem morju, ki opravljajo prevoz potnikov za plačilo ali so namenjena opravljanju komercialne, industrijske ali ribiške dejavnosti, ter plovil za reševanje ali pomoč na morju in plovil za priobalni ribolov, razen oskrbovanja plovil za priobalni ribolov;

(b) dobavo blaga za oskrbovanje vojaških plovil, zajetih pod oznako kombinirane nomenklature (KN) 8906 10 00, ki zapustijo njihovo ozemlje in so namenjena v pristanišča ali sidrišča zunaj države članice;

(c) dobavo, izboljšave, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem plovil iz točke (a) ter dobavo, najem, popravilo in vzdrževanje opreme, vključno z ribiško opremo, ki je vgrajena ali se pri tem uporablja;

(d) opravljanje storitev, razen storitev iz točke (c), za neposredne potrebe plovil iz točke (a) in njihovega tovora;

(e) dobavo blaga za oskrbovanje z gorivom in drugo oskrbovanje zrakoplovov, ki jih uporabljajo letalske družbe predvsem za polete na mednarodnih zračnih poteh za plačilo;

(f) dobavo, izboljšave, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem zrakoplovov iz točke (e) ter dobavo, najem, popravilo in vzdrževanje opreme, ki je vgrajena ali se pri tem uporablja;

(g) opravljanje storitev, razen storitev iz točke (f), za neposredne potrebe zrakoplovov iz točke (e) in njihovega tovora.

Člen 149

Portugalska lahko obravnava pomorski in zračni promet med otoki, ki sestavljajo avtonomni regiji Azori in Madeira, in med njima in celino, na enak način kot mednarodni promet.

Člen 150

1. Komisija po potrebi in v najkrajšem možnem času Svetu predloži predloge za natančno opredelitev obsega oprostitev iz člena 148 in podrobnejših pravil za njihovo izvajanje.

2. Do začetka veljavnosti določb iz odstavka 1 lahko države članice omejijo obseg oprostitev iz točk (a) in (b) člena 148.

▼B

POGLAVJE 8

Oprostitve za nekatere transakcije, ki se obravnavajo kot izvoz

Člen 151

1. Države članice oprostijo naslednje transakcije:

(a) dobave blaga in opravljanje storitev v okviru diplomatskih in konzularnih odnosov;

(b) dobave blaga in opravljanje storitev mednarodnim organizacijam, ki jih kot take priznavajo državni organi države članice gostiteljice, in članom teh organizacij, z omejitvami in pod pogoji, ki jih določajo mednarodne konvencije o ustanovitvi organizacij ali sporazumi o sedežu teh organizacij;

(c) dobave blaga in opravljanje storitev, opravljene znotraj države članice, pogodbenice Severnoatlantske zveze, za potrebe oboroženih sil drugih držav, pogodbenic te zveze, ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri skupni obrambi;

(d) dobave blaga in opravljanje storitev v drugo državo članico in namenjene za oborožene sile katere koli države članice, ki je pogodbenica Severnoatlantske zveze, razen same namembne države članice, za potrebe teh oboroženih sil ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri zagotavljanju skupne obrambe;

(e) dobave blaga in opravljanje storitev oboroženim silam Združenega kraljestva, ki so v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Republike Ciper z dne 16. avgusta 1960 stacionirane na otoku Ciper, za njihovo uporabo, za uporabo spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin.

Do sprejetja enotnih davčnih pravil Skupnosti za oprostitve iz prvega pododstavka veljajo omejitve, ki jih določi država članica gostiteljica.

2. Kadar se blago ne odpošlje ali odpelje iz države članice, v kateri se opravi dobava tega blaga, in pri storitvah, se lahko oprostitev izvaja na način vračila DDV.

Člen 152

Države članice oprostijo dobavo zlata centralnim bankam.

POGLAVJE 9

Oprostitve za storitve, ki jih opravijo posredniki

Člen 153

Države članice oprostijo storitve, ki jih opravijo posredniki, delujoči v imenu in za račun druge osebe, če so sodelovali pri transakcijah iz poglavij 6, 7 in 8 ali pri transakcijah, opravljenih zunaj Skupnosti.

Oprostitev iz prvega odstavka se ne uporablja za potovalne agencije, ki v potnikovem imenu in za njegov račun opravljajo storitve, ki se izvedejo v drugih državah članicah.

▼B

POGLAVJE 10

Oprostitve transakcij, povezanih z mednarodnim trgovanjem

Oddelek 1

Carinska skladišča, skladišča, ki niso carinska, in podobne ureditve

Člen 154

Za namene tega oddelka se šteje, da so „skladišča, ki niso carinska skladišča“, pri trošarinskih izdelkih prostori, ki so v členu 4(b) Direktive 92/12/EGS opredeljeni kot davčna skladišča, in pri netrošarinskih izdelkih prostori, ki jih kot take določijo države članice.

Člen 155

Brez poseganja v druge davčne določbe Skupnosti, lahko države članice po posvetovanju z odborom za DDV, sprejmejo posebne ukrepe, s katerimi so oproščene plačila DDV vse ali nekatere od transakcij iz tega oddelka, če niso namenjene za končno uporabo ali potrošnjo in je znesek dolgovanega DDV ob prenehanju postopkov ali možnosti iz tega oddelka enak znesku davka, ki bi bil dolgovan, če bi bila vsaka od teh transakcij obdavčena na njihovem ozemlju.

Člen 156

1. Države članice lahko oprostijo naslednje transakcije:

(a) dobave blaga, namenjene da se predložijo carini in, kadar je to ustrezno, začasni hrambi;

(b) dobave blaga, namenjene vnosu v prosto cono ali v prosto skladišče;

(c) dobave blaga, za katere naj bi se začel postopek carinskega skladiščenja ali postopek aktivnega oplemenitenja;

(d) dobave blaga, namenjene da se prepeljejo v teritorialne vode za vgradnjo v vrtalne ali proizvodne ploščadi zaradi gradnje, popravila, vzdrževanja, spremembe ali opremljanja takšnih ploščadi ali za povezavo takšnih vrtalnih ali proizvodnih ploščadi s kopnim;

(e) dobave blaga, namenjene da se prepeljejo v teritorialne vode za oskrbovanje z gorivom in drugo oskrbovanje vrtalnih ali proizvodnih ploščadi.

2. Prostori iz odstavka 1 se opredelijo v skladu z veljavnimi carinskimi določbami Skupnosti.

Člen 157

1. Države članice lahko oprostijo naslednje transakcije:

(a) uvoz blaga, namenjenega v postopek skladiščenja, ki ni carinsko skladiščenje;

(b) dobave blaga, ki naj bi se na njihovem ozemlju dalo v postopek skladiščenja, ki ni carinsko skladiščenje.

2. Države članice ne smejo določiti postopkov skladiščenja, ki niso carinsko skladiščenje, za netrošarinsko blago, če je to blago namenjeno, da se dobavi na ravni trgovine na drobno.

▼B

Člen 158

1. Z odstopanjem od člena 157(2) lahko države članice določijo postopek skladiščenja, ki ni carinsko skladiščenje, v naslednjih primerih:

(a) če je blago namenjeno davkov prostim prodajalnam za namene dobav blaga, ki se iznese v potnikovi osebni prtljagi pri poletih ali ladijskih prevozih na tretje ozemlje ali v tretjo državo, kadar so te dobave oproščene v skladu s točko (b) člena 146(1);

(b) če je blago namenjeno davčnim zavezancem za namene dobav potnikom na krovu zrakoplova ali plovila med poletom ali ladijskim prevozom, kadar je kraj prihoda zunaj Skupnosti;

(c) če je blago namenjeno davčnim zavezancem za namene dobav, ki so oproščene DDV v skladu s členom 151.

2. Kadar države članice uporabijo možnost oprostitve iz točke (a) odstavka 1, sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo pravilno in enostavno uporabo te oprostitve ter preprečijo vsakršno morebitno goljufijo, izogibanje ali zlorabo.

3. Za namene točke (a) odstavka 1 „davka prosta prodajalna“ pomeni kakršno koli poslovalnico na letališču ali v pristanišču, ki izpolnjuje pogoje, ki jih določijo pristojni državni organi.

Člen 159

Države članice lahko oprostijo opravljanje storitev v zvezi z dobavami blaga iz člena 156, člena 157(1)(b) in člena 158.

Člen 160

1. Države članice lahko oprostijo naslednje transakcije:

(a) dobave blaga in opravljanje storitev, ki se opravijo na krajih iz člena 156(1) in za katere se na njihovem ozemlju še uporablja ena od možnosti iz istega odstavka;

(b) dobave blaga in opravljanje storitev, ki se opravijo na krajih iz člena 157(1)(b) in člena 158 in za katere se na njihovem ozemlju uporablja ena od možnosti ►C1 iz člena 157(1) (b) oziroma člena 158(1). ◄

2. Kadar države članice uporabijo možnost iz točke (a) odstavka 1 za transakcije, ki se opravijo v carinskih skladiščih, sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi določijo postopke skladiščenja, ki niso carinsko skladiščenje, ki omogočajo uporabo določb iz točke (b) odstavka 1 za iste transakcije v zvezi z blagom iz Priloge V, ki se opravijo v takšnih skladiščih, ki niso carinska skladišča.

Člen 161

Države članice lahko oprostijo naslednje dobave blaga in s tem povezane storitve:

(a) dobave blaga iz prvega odstavka člena 30, dokler je v postopku začasnega uvoza, s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev, ali zunanji tranzitni postopek;

(b) dobave blaga iz drugega odstavka člena 30, dokler je v notranjem skupnostnem tranzitnem postopku iz člena 276.

▼B

Člen 162

Kadar države članice uporabijo možnost iz tega oddelka, sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se za pridobitve blaga znotraj Skupnosti, ki je namenjeno za enega od postopkov ali možnosti iz člena 156, člena 157(1)(b) in člena 158, uporabijo iste določbe kot za dobave blaga, ki se opravijo na njihovem ozemlju pod enakimi pogoji.

Člen 163

Kadar se zaradi končanja postopkov ali možnosti iz tega oddelka blago uvozi v smislu člena 61, država članica uvoza sprejme potrebne ukrepe v izogib dvojnemu obdavčevanju.

Oddelek 2

Transakcije, oproščene za namene izvoza in v okviru trgovine med državami članicami

Člen 164

1. Po posvetovanju z odborom za DDV lahko države članice oprostijo naslednje transakcije, ki jih opravi davčni zavezanec ali so mu namenjene, do zneska, ki je enak vrednosti izvoza, opravljenega v predhodnih 12 mesecih:

(a) pridobitve blaga znotraj Skupnosti, ki jih opravi davčni zavezanec, ter uvoz in dobave blaga za davčnega zavezanca, ki namerava to blago izvoziti iz Skupnosti v stanju, kakor je ali po predelavi;

(b) opravljanje storitev v zvezi z izvozno dejavnostjo tega davčnega zavezanca.

2. Kadar države članice uporabijo možnost oprostitve iz odstavka 1, po posvetovanju z odborom za DDV razširijo to oprostitev tudi na transakcije v zvezi z dobavami, ki jih opravi davčni zavezanec pod pogoji iz člena 138, do največ vrednosti njegovih dobav blaga, ki jih je pod istimi pogoji opravil v preteklih dvanajstih mesecih.

Člen 165

Države članice lahko določijo enotni najvišji znesek za transakcije, ki jih oprostijo na podlagi člena 164.

Oddelek 3

Skupne določbe za oddelka 1 in 2

Člen 166

Komisija Svetu po potrebi in v najkrajšem možnem času predloži predloge skupnih postopkov za uporabo DDV za transakcije iz oddelkov 1 in 2.

▼B

NASLOV X

ODBITKI

POGLAVJE 1

Nastanek in obseg pravice do odbitka

Člen 167

Pravica do odbitka nastane v trenutku, ko nastane obveznost za obračun odbitnega davka.

Člen 168

Dokler se blago in storitve uporabljajo za namene njegovih obdavčenih transakcij, ima davčni zavezanec v državi članici, v kateri opravlja te transakcije, pravico, da odbije od zneska DDV, ki ga je dolžan plačati, naslednje zneske:

(a) DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal v tej državi članici za blago ali storitve, ki mu jih je ali mu jih bo opravil drug davčni zavezanec;

(b) DDV, ki ga je dolžan za transakcije, ki se obravnavajo kot dobave blaga in opravljanje storitev v skladu s členoma 18(a) in 27;

(c) DDV, ki ga je dolžan plačati za pridobitve blaga znotraj Skupnosti v skladu s členom 2(1)(b)(i);

(d) DDV, ki ga je dolžan za transakcije, ki se obravnavajo kot pridobitve blaga znotraj Skupnosti v skladu s členoma 21 in 22;

(e) DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal za uvoženo blago v to državo članico.

Člen 169

Razen odbitka iz člena 168 ima davčni zavezanec pravico do odbitka DDV iz omenjenega člena, če se blago in storitve uporabljajo za namene:

(a) transakcij v zvezi z dejavnostmi iz drugega pododstavka člena 9(1), opravljene zunaj države članice, v kateri je davek dolgovan ali plačan, v zvezi s katerimi bi imel pravico do odbitka DDV, če bi bile opravljene v tej državi članici;

(b) transakcij, oproščenih v skladu s členoma 138 in 142, členom 144, členi 146 do 149, členi 151, 152, 153 in 156, členom 157(1)(b), členi 158 do 161 in členom 164;

(c) transakcij, ki so oproščene v skladu s točkami (a) do (f) člena 135(1), če ima prejemnik sedež zunaj Skupnosti ali če so te transakcije neposredno povezane z blagom, namenjenim za izvoz izSkupnosti.

Člen 170

Vsi davčni zavezanci, ki v smislu člena 1 Direktive 79/1072/EGS, ►C1 [1] ◄ člena 1 Direktive 86/560/EGS [2] in člena 171 te direktive nimajo sedeža v državi članici, v kateri kupujejo blago in storitve ali

[1] UL L 331, 27.12.1979, str. 11. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.
[2] UL L 326, 21.11.1986, str. 40.

▼B

uvažajo blago, obdavčeno z DDV, imajo pravico do vračila DDV pod pogojem, da se blago in storitve uporabljajo za:

(a) transakcije iz člena 169;

(b) transakcije, za katere davek plača izključno prejemnik v skladu s členi 194, 195, 196, 197 in 199.

Člen 171

1. Vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici, v kateri kupujejo blago in storitve ali uvažajo blago, obdavčeno z DDV, imajo pa sedež v drugi državi članici, se opravi v skladu s podrobnimi izvedbenimi pravili iz Direktive 79/1072/EGS.

Davčni zavezanci iz člena 1 Direktive 79/1072/EGS, ki v državi članici, v kateri kupujejo blago in storitve ali uvažajo blago, ki je predmet DDV, opravljajo samo dobave blaga in storitev, pri katerih je prejemnik določen kot oseba, ki je dolžna plačati davek v skladu s členi 194 do 197 in 199, se za namene uporabe navedene direktive štejejo kot davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v tej državi članici.

2. Vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža na ozemlju Skupnosti, se opravi v skladu s podrobnimi izvedbenimi pravili iz Direktive 86/560/EGS.

Davčni zavezanci iz člena 1 Direktive 86/560/EGS, ki v državi članici, v kateri kupujejo blago in storitve ali uvažajo blago, ki je predmet DDV, opravljajo samo dobavo blaga ali storitev, pri katerih je prejemnik določen kot oseba, ki je dolžna plačati DDV v skladu s členi 194 do197 in člena 199, se za namene uporabe navedene direktive štejejo kot davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v Skupnosti.

3. Direktivi 79/1072/EGS in 86/560/EGS se ne uporabljata za dobave blaga, ki so bile ali bi lahko bile oproščene po členu 138, kadar tako dobavljeno blago odpošlje ali odpelje pridobitelj ali druga oseba za njegov račun.

Člen 172

1. Vsaka oseba, ki se šteje za davčnega zavezanca, ker priložnostno dobavi novo prevozno sredstvo pod pogoji iz člena 138(1) in (2)(a), ima pravico, da v državi članici, v kateri se opravi dobava, odbije DDV, ki je vključen v nabavni ceni ali plačan pri uvozu ali pri pridobitvi tega prevoznega sredstva znotraj Skupnosti, do zneska, ki ne presega zneska DDV, ki bi ga morala plačati, če dobava ne bi bila oproščena.

Pravica do odbitka nastane in se lahko uveljavi samo v trenutku dobave novega prevoznega sredstva.

2. Države članice določijo podrobna pravila za izvajanje odstavka 1.

POGLAVJE 2

Delež odbitka

Člen 173

1. Za blago in storitve, ki jih davčni zavezanec uporablja bodisi za transakcije iz členov 168, 169 in 170, pri katerih ima pravico do odbitka DDV, bodisi za transakcije, pri katerih nima pravice do odbitka DDV, odbije samo takšen delež DDV, ki se pripiše prvim transakcijam.

Odbitni delež se določi v skladu s členoma 174 in 175 za vse transakcije, ki jih opravlja davčni zavezanec.

2. Države članice lahko sprejmejo naslednje ukrepe:

▼B

(a) dovolijo, da davčni zavezanec določi delež za vsako področje svoje dejavnosti, če vodi ločeno knjigovodstvo za vsako področje;

(b) zahtevajo, da davčni zavezanec določi delež za vsako področje svoje dejavnosti in za vsako področje vodi ločeno knjigovodstvo;

(c) dovolijo ali zahtevajo, da davčni zavezanec opravi odbitek na podlagi uporabe vsega ali dela blaga in storitev;

(d) dovolijo ali zahtevajo, da davčni zavezanec v skladu s pravilom iz prvega pododstavka odstavka 1 opravi odbitek od vsega blaga in storitev, uporabljenih za vse transakcije iz omenjenega pododstavka;

(e) določijo, da kadar je DDV, za katerega davčni zavezanec nima pravice do odbitka, neznaten, da se šteje, kakor da ga ni.

Člen 174

1. Odbitni delež se določi z ulomkom, ki vsebuje naslednje zneske:

(a) v številcu skupni znesek letnega prometa brez DDV, ki se nanaša na transakcije, pri katerih je dana pravica do odbitka DDV po členih 168 in 169;

(b) v imenovalcu skupni znesek letnega prometa brez DDV, ki se nanaša na transakcije, vključene v številcu, in transakcije, pri katerih ni dana pravica do odbitka DDV.

Države članice lahko v imenovalec vključijo tudi znesek subvencij, razen tistih, ki so neposredno povezane s ceno dobave blaga ali storitev iz člena 73.

2. Z odstopanjem od določb odstavka 1 se pri izračunu odbitnega deleža ne upoštevajo naslednji zneski:

(a) znesek prometa, ki se nanaša na dobave investicijskega blaga, ki ga je davčni zavezanec uporabljal za namene svoje dejavnosti;

(b) znesek prometa, ki se nanaša na priložnostne transakcije z nepremičninami in finančne transakcije;

(c) znesek prometa, ki se nanaša na transakcije iz točk (b) do (g) člena 135(1), če so to priložnostne transakcije.

3. Če države članice uporabijo možnost iz člena 191, da ne zahtevajo popravka za investicijsko blago, lahko v izračun odbitnega deleža vključijo tudi odtujitev investicijskega blaga.

Člen 175

1. Odbitni delež se določi na letni podlagi kot odstotek in se zaokroži na število, ki ne presega naslednjega celega števila.

2. Začasni delež za leto je delež, ki se izračuna na podlagi podatkov o transakcijah v preteklem letu. Če v preteklem letu ni bilo takšnih transakcij ali če so bile transakcije v znesku neznatne, odbitni delež začasno določi davčni zavezanec na podlagi svojih napovedi pod nadzorom davčnega organa.

Države članice pa lahko še naprej uporabljajo svoja sedanja pravila, ki so bila v veljavi 1. januarja 1979, oziroma v primeru držav članic, ki so Skupnosti pristopile po tem datumu, na dan njihovega pristopa.

3. Odbitki na podlagi takšnega začasnega deleža se popravijo, ko se v naslednjem letu določi končni delež.

▼B

POGLAVJE 3

Omejitve pravice do odbitka

Člen 176

Svet na predlog Komisije soglasno odloči, za katere izdatke ni dana pravica do odbitka DDV. V nobenem primeru ni dana pravica do odbitka DDV za izdatke, ki niso nedvomno poslovni izdatki, kot so izdatki za luksuzne predmete, razvedrilo ali zabavo.

Do začetka veljavnosti določb iz prvega odstavka lahko države članice ohranijo vse izključitve, določene v njihovih nacionalnih zakonodajah 1. januarja 1979 oziroma, v primeru držav članic, ki so Skupnosti pristopile po tem datumu, na dan njihovega pristopa.

Člen 177

Po posvetovanju z odborom za DDV lahko vsaka država članica zaradi cikličnih gospodarskih razlogov iz sistema odbitkov v celoti ali delno izvzame investicijsko blago ali del investicijskega blaga ali drugo blago.

Za ohranitev enakih pogojev konkurence lahko države članice, namesto da ne dovolijo odbitka, obdavčijo blago, ki ga davčni zavezanec bodisi sam proizvede ali kupi v Skupnosti bodisi uvozi, tako da ta davek ne preseže zneska DDV, ki bi bil obračunan ob pridobitvi istovrstnega blaga.

POGLAVJE 4

Pravila za uveljavljanje pravice do odbitka

Člen 178

Za uveljavljanje pravice do odbitka mora davčni zavezanec izpolniti naslednje pogoje:

(a) za odbitke v skladu s členom 168(a) v zvezi z dobavo blaga in opravljanjem storitev imeti račun, izdan v skladu s členi 220 do 236 in členi 238, 239 in 240;

(b) za odbitke v skladu s členom 168(b) v zvezi s transakcijami, ki se obravnavajo kot dobava blaga in opravljanje storitev, izpolnjevati formalnosti, ki jih določi vsaka država članica;

(c) za odbitke v skladu s členom 168(c) v zvezi s pridobitvami blaga znotraj Skupnosti v obračunu DDV iz člena 250 navesti vse podatke, ki so potrebni za izračun zneska DDV, ki ga je dolžan plačati za svoje pridobitve blaga znotraj Skupnosti, in imeti račun, izdan v skladu s členi 220 do 236;

(d) za odbitke v skladu s členom 168(d) v zvezi s transakcijami, ki se obravnavajo kot pridobitve blaga znotraj Skupnosti, izpolnjevati formalnosti, ki jih določi vsaka država članica;

(e) za odbitke v skladu s členom 168(e) v zvezi z uvozom blaga imeti uvozni dokument, na katerem je naveden kot prejemnik ali uvoznik in na katerem je naveden znesek dolgovanega DDV oziroma omogoča izračun tega zneska dolgovanega DDV;

(f) če je dolžan plačati DDV kot prejemnik ali pridobitelj pri uporabi členov 194 do 197 ali členom 199, mora izpolnjevati formalnosti, ki jih določi vsaka država članica.

▼B

Člen 179

Davčni zavezanec opravi odbitek tako, da od skupnega zneska DDV, dolgovanega za dano davčno obdobje, odšteje skupni znesek DDV, za katerega je v istem obdobju nastala pravica do odbitka, ki se uveljavlja v skladu z določbami člena 178.

Države članice pa lahko zahtevajo, da davčni zavezanci, ki opravljajo občasne transakcije, opredeljene v členu 12, pravico do odbitka uveljavljajo samo v trenutku dobave.

Člen 180

Države članice lahko davčnemu zavezancu dovolijo, da opravi odbitek, ki ga ni opravil v skladu z določbami členov 178 in 179.

Člen 181

Države članice lahko davčnemu zavezancu, ki nima računa, izdanega v skladu s členi 220 do 236, dovolijo, da opravi odbitek iz člena 168(c) za svoje pridobitve blaga znotraj Skupnosti.

Člen 182

Države članice določijo pogoje in podrobnosti za uporabo členov 180 in 181.

Člen 183

Če za dano davčno obdobje znesek odbitkov presega znesek dolgovanega DDV, lahko države članice vrnejo davek ali pa presežek prenesejo v naslednje obdobje v skladu s pogoji, ki jih določijo.

Države članice pa lahko zavrnejo vračilo ali prenos, če je znesek presežka neznaten.

POGLAVJE 5

Popravki odbitkov

Člen 184

Začetni odbitek se popravi, če je bil odbitek višji ali nižji od odbitka, do katerega je bil davčni zavezanec upravičen.

Člen 185

1. Popravek se zlasti opravi, če se po opravljenem obračunu DDV spremenijo dejavniki, uporabljeni za določitev zneska, ki se odbije, med drugim v primeru odpovedi nakupov ali znižanja cen.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se odbitek ne popravi, če ostanejo transakcije v celoti ali delno neplačane, v primeru uradno dokazanega ali potrjenega uničenja, izgube ali tatvine premoženja ter v primeru dajanja daril manjših vrednosti ali dajanja vzorcev iz člena 16.

Če transakcije v celoti ali delno ostanejo neplačane in v primeru tatvine lahko države članice vseeno zahtevajo popravek.

▼B

Člen 186

Države članice določijo podrobnosti za uporabo členov 184 in 185.

Člen 187

1. Za investicijsko blago se popravek razporedi na obdobje petih let, vključno z letom, v katerem je bilo blago pridobljeno ali izdelano.

Vendar lahko države članice pri popravku upoštevajo obdobje celih pet let od trenutka prve uporabe blaga.

Pri nepremičninah, ki so bile pridobljene kot investicijsko blago, se lahko obdobje popravka podaljša na največ 20 let.

2. Letni popravek se nanaša samo na eno petino, oziroma v primeru podaljšanja obdobja popravka, samo na ustrezni del DDV, obračunanega od investicijskega blaga.

Popravek iz prvega pododstavka se izvede na podlagi razlik v upravičenosti do odbitka v naslednjih letih glede na upravičenost v letu, v katerem je bilo blago pridobljeno, izdelano ali, kadar je to ustrezno, prvič uporabljeno.

Člen 188

1. Pri dobavi investicijskega blaga v obdobju popravka se šteje, kakor da ga je davčni zavezanec uporabljal za ekonomsko dejavnost do konca obdobja popravka.

Šteje se, da je ekonomska dejavnost v celoti obdavčena, če je dobava investicijskega blaga obdavčena.

Šteje se, da je ekonomska dejavnost v celoti oproščena, če je dobava investicijskega blaga oproščena.

2. Popravek iz odstavka 1 se izvede samo enkrat za celotno preostalo obdobje popravka. Vendar, če je dobava investicijskega blaga oproščena, lahko države članice določijo, da popravek ni potreben, če je pridobitelj davčni zavezanec, ki to investicijsko blago uporablja izključno za transakcije, pri katerih je imel pravico do odbitka DDV.

Člen 189

Za namene uporabe členov 187 in 188 lahko države članice sprejmejo naslednje ukrepe:

(a) opredelijo pojem investicijskega blaga;

(b) navedejo znesek DDV, ki se upošteva za popravek;

(c) sprejmejo vse ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da popravek ne pomeni nobene neupravičene prednosti;

(d) dovolijo administrativne poenostavitve.

Člen 190

Za namene členov 187, 188, 189 in 191 lahko države članice za investicijsko blago štejejo tiste storitve, ki imajo podobne lastnosti kot tiste, ki se običajno pripišejo investicijskemu blagu.

▼B

Člen 191

Če je praktični učinek uporabe členov 187 in 188 v državi članici neznaten, lahko slednja po posvetovanju z odborom za DDV opusti uporabo teh določb, pri čemer upošteva celoten učinek DDV v zadevni državi članici in potrebo po administrativni poenostavitvi, če pri tem ne prihaja do izkrivljanja konkurence.

Člen 192

Če davčni zavezanec preide s splošnega načina obdavčitve na posebno ureditev ali obratno, lahko države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da davčni zavezanec zaradi tega nima neupravičenih koristi niti ni neupravičeno oškodovan.

NASLOV XI

OBVEZNOSTI DAVČNIH ZAVEZANCEV IN NEKATERIH OSEB, KI NISO DAVČNI ZAVEZANCI

POGLAVJE 1

Obveznost plačila

Oddelek 1

Osebe, ki so dolžne plačati DDV davčnim organom

Člen 193

DDV je dolžan plačati davčni zavezanec, ki dobavlja obdavčljivo blago ali opravlja obdavčljivo storitev, razen v primerih, v katerih je davek v skladu s členi 194 do 199 in členom 202 dolžna plačati druga oseba.

Člen 194

1. Kadar obdavčljivo dobavo blaga ali storitev opravlja davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici, v kateri je DDV dolgovan, lahko države članice določijo, da je oseba, ki je dolžna plačati DDV, oseba, kateri se opravi obdavčljiva dobava blaga ali storitev.

2. Države članice določijo pogoje za izvajanje odstavka 1.

Člen 195

DDV je dolžna plačati vsaka oseba, ki je identificirana za DDV v državi članici, v kateri je davek dolgovan, in ji je dobavljeno blago pod pogoji, določenimi v členu 38 ali 39, če dobave opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v tej državi članici.

Člen 196

DDV je dolžan plačati vsak davčni zavezanec, prejemnik storitev iz člena 56, ali prejemnik, identificiran za DDV v državi članici, v kateri je davek dolgovan, kateri se opravijo storitve iz členov 44, 47, 50, 53, 54 in 55, če storitve opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v tej državi članici.

▼B

Člen 197

1. DDV je dolžna plačati oseba, kateri se opravi dobava blaga, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) obdavčljiva transakcija je dobava blaga, opravljena pod pogoji iz člena 141;

(b) oseba, kateri se opravi dobava blaga, je drug davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, identificiran/a za DDV v državi članici, v kateri se opravi dobava;

(c) račun, ki ga izda davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici osebe, kateri je blago dobavljeno, je izdan v skladu s členi 220 do 236.

2. Kadar je v skladu z določbami člena 204 davčni zastopnik določen za osebo, dolžno plačati DDV, lahko države članice določijo izjemo od odstavka 1 tega člena.

Člen 198

1. Države članice, ki na podlagi člena 352 obdavčijo posebne transakcije v zvezi z investicijskim zlatom med davčnim zavezancem, ki je član zakonsko urejenega trga plemenitih kovin, in drugim davčnim zavezancem, ki ni član tega trga, določijo pridobitelja kot osebo, ki je dolžna plačati DDV.

Če je pridobitelj, ki ni član zakonsko urejenega trga plemenitih kovin, davčni zavezanec in se mora identificirati za DDV namene v državi članici, v kateri je dolgovan DDV, zgolj v zvezi s transakcijami iz člena 352, davčne obveznosti za račun pridobitelja v skladu z določbami te države članice izpolni prodajalec.

2. Če dobavo zlatega materiala ali polizdelkov s čistino 325 tisočink ali več ali dobavo investicijskega zlata iz člena 344(1) opravi davčni zavezanec, ki je uporabil eno od možnosti iz členov 348, 349 in 350, lahko države članice določijo, da je pridobitelj dolžan plačati DDV.

3. Države članice določijo postopke in pogoje uporabe odstavkov 1 in 2.

▼B

Člen 199

1. Države članice lahko določijo, da je oseba, ki je dolžna plačati DDV, davčni zavezanec, za katerega se opravi katera koli izmed naslednjih storitev:

(a) gradbena dela, vključno s popravili, čiščenjem, vzdrževanjem, rekonstrukcijo in rušenjem v zvezi z nepremičninami, kot tudi predaja gradbenih del, ki velja za dobavo blaga v skladu s členom 14(3);

(b) zagotovitev osebja, vključenega v dejavnosti iz točke (a);

(c) dobava nepremičnin, kakor je navedeno v členu 135(1)(j) in (k), če se je dobavitelj odločil za obdavčenje dobave v skladu s členom 137;

(d) dobava rabljenega materiala, tudi rabljenega materiala, ki ga kot takega ni mogoče ponovno uporabiti, ostankov, industrijskih in neindustrijskih odpadkov, odpadkov, ki jih je mogoče reciklirati, delno predelanih odpadkov in določenega blaga in storitev, kot je navedeno v Prilogi VI;

(e) dobava blaga, ki ga davčni zavezanec zagotavlja kot jamstvo drugemu davčnemu zavezancu v zvezi z izvrševanjem tega jamstva;

(f) dobava blaga po odstopu pridržka lastninske pravice prejemniku odstopljene pravice in po uveljavljanju te pravice s strani prejemnika odstopljene pravice;

(g) dobava nepremičnin, ki jih prodaja dolžnik po sodbi v postopku obvezne prodaje drugi osebi.

2. Pri uporabi možnosti iz odstavka1 lahko države članice omejijo dobave blaga in opravljanje storitev ter kategorije dobaviteljev, ponudnikov, pridobiteljev ali prejemnikov, za katere se ti ukrepi lahko uporabljajo.

3. Za namene odstavka 1 lahko države članice sprejmejo naslednje ukrepe:

(a) določijo, da se davčni zavezanec, ki opravlja tudi dejavnosti ali transakcije, ki niso obravnavane kot obdavčljive dobave blaga ali opravljanja storitev, v skladu s členom 2 šteje za davčnega zavezanca za vse prejete dobave ali opravljene storitve, kakor je navedeno v odstavku 1 tega člena;

(b) določijo, da javni organ, ki ni davčni zavezanec, šteje za davčnega zavezanca v zvezi s prejetimi dobavami, kakor je navedeno v točkah (e), (f) in (g) odstavka 1.

4. Države članice Odbor za DDV obvestijo o nacionalnih ukrepih, sprejetih v skladu z odstavkom 1, če to niso ukrepi, ki jih je odobril Svet pred 13. avgustom 2006 v skladu z členom 27(1) do (4) Direktive 77/388/EGS in jih povzema odstavek 1 tega člena.

Člen 200

DDV je dolžna plačati vsaka oseba, ki opravi obdavčljivo pridobitev blaga znotraj Skupnosti.

Člen 201

Pri uvozu je DDV dolžna plačati oseba ali osebe, ki jih država članica uvoza določi ali prizna kot osebe, ki so dolžne plačati davek.

▼B

Člen 202

DDV je dolžna plačati oseba, ki da nalog, da se za blago končajo postopki ali možnosti iz členov 156, 157, 158, 160 in 161.

Člen 203

DDV je dolžna plačati vsaka oseba, ki izkaže DDV na računu.

Člen 204

1. Kadar je oseba, ki je dolžna plačati davek v skladu s členi 193 do 197 in členoma 199 in 200, davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici, v kateri je dolgovan DDV, mu lahko države članice dovolijo, da kot osebo, ki je dolžna plačati DDV, imenuje davčnega zastopnika.

Poleg tega, kadar obdavčljivo transakcijo opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici, v kateri je dolgovan DDV, in z državo, v kateri ima ta davčni zavezanec sedež, ne obstaja pravni instrument o medsebojni pomoči, katerega področje uporabe bi bilo podobno področju uporabe, ki je predpisano v Direktivi 76/308/EGS ([1]) in Uredbi (ES) št. 1798/2003 ([2]), lahko države članice sprejmejo ukrepe, da je lahko oseba, ki je dolžna plačati DDV, davčni zastopnik, ki ga imenuje davčni zavezanec, ki nima sedeža.

Vendar države članice ne morejo uporabiti možnosti iz drugega pododstavka za davčne zavezance, ki v smislu točke (1) člena 358 nimajo sedeža v Skupnosti in so izbrali posebno ureditev za elektronsko opravljene storitve.

2. Za možnost iz prvega pododstavka odstavka 1 veljajo pogoji in postopki, ki jih določi vsaka država članica.

Člen 205

V primerih iz členov 193 do 200 in členov 202, 203 in 204 lahko države članice določijo, da je namesto osebe, ki je dolžna plačati davek, druga oseba solidarno odgovorna za plačilo DDV.

Oddelek 2

Plačilni pogoji

Člen 206

Vsak davčni zavezanec, ki je dolžan plačati DDV, mora plačati neto znesek DDV ob predložitvi obračuna DDV, predvidenega v členu 250. Države članice pa lahko določijo drugačen datum za plačilo tega zneska ali zahtevajo vmesno plačilo.

Člen 207

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da tiste osebe, za katere se šteje, da so v skladu s členi 194 do 197 ter členoma 199 in 204 dolžne plačati DDV namesto davčnega zavezanca, ki nima sedeža na njihovem ozemlju, izpolnjujejo obveznosti glede plačila iz tega oddelka.

([1]) UL L 73, 19.3.1976, str. 18. ►C1 Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003. ◄

([2]) UL L 264, 15.10.2003, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 885/2004 (UL L 168, 1.5. 2004, str. 1).

▼B

Države članice sprejmejo tudi potrebne ukrepe, da osebe, ki so v skladu s členom 205 solidarno odgovorne za plačilo DDV, izpolnjujejo te obveznosti glede plačila.

Člen 208

Če države članice na podlagi člena 198(1) imenujejo pridobitelja investicijskega zlata kot zavezanca za plačilo DDV, ali če, v primeru zlatega materiala, polizdelkov ali investicijskega zlata, kot je opredeljeno v členu 344(1), izvajajo možnost iz člena 198(2), tj. imenujejo pridobitelja kot zavezanca za plačilo DDV, države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da ta oseba izpolni obveznost plačila iz tega oddelka.

Člen 209

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, so pa dolžne plačati dolgovani DDV za pridobitve blaga znotraj Skupnosti iz člena 2(1)(b)(i), izpolnjujejo obveznosti plačila iz tega oddelka.

Člen 210

Države članice sprejmejo podrobnosti plačila DDV pri pridobitvah novih prevoznih sredstev znotraj Skupnosti iz člena 2(1)(b)(ii) in pri pridobitvah trošarinskih izdelkov iz člena 2(1)(b)(iii) znotraj Skupnosti.

Člen 211

Države članice določijo podrobnosti plačila pri uvozu blaga.

Predvsem lahko države članice določijo, da DDV, ki bi ga pri uvozu blaga morali plačati davčni zavezanci ali osebe, ki so dolžne plačati DDV, ali določene kategorije teh oseb, ni treba plačati v trenutku uvoza, pod pogojem, da se DDV kot tak navede v obračunu DDV, ki se predloži v skladu s členom 250.

Člen 212

Države članice lahko oprostijo davčne zavezance plačila dolgovanega DDV, če je znesek davka neznaten.

POGLAVJE 2

Identifikacija

Člen 213

1. Vsak davčni zavezanec prijavi začetek, spremembo ali prenehanje svoje dejavnosti kot davčni zavezanec.

Države članice dovolijo in lahko zahtevajo, da se prijava predloži z elektronskimi sredstvi, v skladu s pogoji, ki jih predpišejo.

2. Brez vpliva na prvi pododstavek odstavka 1 mora vsak davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec in opravi pridobitev blaga znotraj Skupnosti, ki v skladu s členom 3(1) ni predmet DDV, navesti, da takšne pridobitve opravlja, kadar pogoji o neuporabi DDV iz tega člena niso več izpolnjeni.

▼B

Člen 214

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo, da so naslednje osebe identificirane s posamično številko:

(a) vsak davčni zavezanec, razen davčnih zavezancev iz člena 9(2), ki na njihovem ozemlju dobavlja blago ali opravlja storitve, v zvezi s katerimi ima pravico do odbitka DDV, razen dobav blaga ali opravljanja storitev, za katere DDV plača izključno prejemnik storitev ali oseba v skladu s členi 194 do 197 in členom 199;

(b) vsak davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec in ki v skladu s členom 2(1)(b) opravi pridobitev blaga znotraj Skupnosti, ki je predmet DDV, ali izkoristi možnost iz člena 3(3) da za svoje pridobitve znotraj Skupnosti obračuna DDV;

(c) vsak davčni zavezanec, ki na njihovem ozemlju opravi pridobitev blaga znotraj Skupnosti za namene transakcij v zvezi z dejavnostmi iz drugega pododstavka člena 9(1), ki se opravljajo zunaj tega ozemlja.

2. Državam članicam ni treba identificirati nekaterih davčnih zavezancev, ki opravljajo priložnostne transakcije iz člena 12.

Člen 215

Vsaka posamična identifikacijska DDV številka ima predpono v skladu z oznako ISO – 3166 alfa 2, po kateri je mogoče identificirati državo članico, ki jo je izdala.

Grčiji se kljub temu dovoli uporaba predpone „EL“.

Člen 216

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da njihov identifikacijski sistem razlikuje med davčnimi zavezanci iz člena 214 in tako zagotovijo pravilno uporabo prehodne ureditve za obdavčevanje transakcij znotraj Skupnosti iz člena 402.

POGLAVJE 3

Fakturiranje

Oddelek 1

Opredelitve

Člen 217

Za namene tega poglavja je „pošiljanje ali dajanje na razpolago z elektronskimi sredstvi“ pošiljanje ali dajanje na razpolago računa naslovniku s pomočjo uporabe elektronske opreme za obdelavo (vključno z digitalno kompresijo) ter z uporabo žic, radijskega prenosa, optičnih tehnologij ali drugih elektromagnetnih sredstev.

▼B

Oddelek 2

Opredelitev računa

Člen 218

Za namene te direktive države članice kot račune sprejmejo vse dokumente ali sporočila na papirju ali v elektronski obliki, ki izpolnjujejo pogoje, določene v tem poglavju.

Člen 219

Enako kot račun se obravnava vsak dokument ali sporočilo, ki spreminja prvotni račun in se nanj izrecno in nedvoumno nanaša.

Oddelek 3

Izdajanje računov

Člen 220

Vsak davčni zavezanec mora zagotoviti, da sam, pridobitelj ali prejemnik ali tretja oseba v njegovem imenu in za njegov račun izda račun v naslednjih primerih:

(1) za dobave blaga ali opravljanje storitev, ki jih je opravil drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec;

(2) za dobave blaga iz člena 33;

(3) za dobave blaga, opravljene pod pogoji iz člena 138;

(4) za vsako predplačilo, ki ga prejme preden je bila opravljena ena od dobav blaga iz točk (1), (2) in (3);

(5) za vsako predplačilo, ki ga prejme od drugega davčnega zavezanca ali pravne osebe, ki ni davčni zavezanec, preden so storitve v celoti opravljene.

Člen 221

1. Države članice lahko davčnim zavezancem naložijo obveznost, da izdajajo račun za dobave blaga ali opravljanje storitev, ki niso navedene v členu 220, ki so jih dobavili ali opravili na njihovem ozemlju.

Države članice lahko za račune iz prvega pododstavka naložijo manj obveznosti, kot jih je naštetih v členih 226, 230, 233, 244 in 246.

2. Države članice lahko davčne zavezance oprostijo obveznosti, predpisane v členu 220, da izdajo račun za dobave blaga ali opravljanje storitve, ki so jih opravili na njihovem ozemlju in so z ali brez pravice do odbitka DDV, plačanega v predhodni fazi, oproščene, v skladu s členoma 110 in 111, členom 125(1), členom 127, členom 128(1), členi 132, 135, 136, 371, 375, 376 in 377, členom 378(2), členom 379(2) in členi 380 do 390.

Člen 222

Države članice lahko davčnim zavezancem, ki dobavljajo blago ali opravljajo storitve na njihovem ozemlju, naložijo rok za izdajo računov.

▼B

Člen 223

Pod pogoji, ki jih določijo države članice, na ozemlju katerih so opravljene dobave blaga ali storitev, se lahko sestavi skupni račun za več ločenih dobav blaga ali opravljenih storitev.

Člen 224

1. Račune lahko sestavi pridobitelj ali prejemnik za blago, ki mu ga je davčni zavezanec dobavil, ali za storitve, ki mu jih je davčni zavezanec opravil, če se obe stranki o tem predhodno dogovorita in pod pogojem, da obstaja postopek za sprejem vsakega računa s strani davčnega zavezanca, ki dobavlja blago ali opravlja storitve.

2. Države članice, na ozemlju katerih so opravljene dobave blaga ali so opravljene storitve, določijo pogoje in podrobnosti takšnih predhodnih dogovorov in postopke sprejemanja računov med davčnim zavezancem in pridobiteljem ali prejemnikom.

3. Države članice lahko davčnim zavezancem, ki na njihovem ozemlju dobavljajo blago ali opravljajo storitve, naložijo nadaljnje pogoje za račune, ki jih izdajajo pridobitelji ali prejemniki. Na primer lahko zahtevajo, da se taki računi izdajajo v imenu in za račun davčnega zavezanca.

Pogoji iz prvega pododstavka morajo biti vedno enaki, ne glede na to, kjer ima prejemnik sedež.

Člen 225

Države članice lahko naložijo posebne pogoje za davčne zavezance, ki dobavljajo blago ali opravljajo storitve na njihovem ozemlju v primerih, ko ima tretja oseba ali pridobitelj ali prejemnik, ki izdaja račune, sedež v državi, s katero ni nobenega pravnega instrumenta o medsebojni pomoči, katerega področje uporabe bi bilo podobno področju uporabe, ki je predpisano v Direktivi 76/308/EGS in Uredbi (ES) št. 1798/2003.

Oddelek 4

Vsebina računov

Člen 226

Brez poseganja v posebne določbe te direktive, se za namene DDV na računih, ki se izstavljajo v skladu s členom 220 in 221 zahtevajo samo naslednji podatki:

(1) datum izdaje računa;

(2) zaporedna številka, ki temelji na eni ali več serij, ki izključno identificira račun;

(3) identifikacijska številka DDV iz člena 214, pod katero je davčni zavezanec dobavil blago ali opravil storitve;

(4) identifikacijska številka DDV prejemnika v skladu s členom 214, pod katero je pridobiteljprejel dobavo blaga ali storitev, za katero je dolžan plačati DDV, ali je prejel dobavo blaga v skladu s členom 138;

(5) polno ime in naslov davčnega zavezanca in pridobitelja ali prejemnika ;

(6) količina in vrsta dobavljenega blaga ali obseg in vrsta opravljenih storitev;

▼B

(7) datum, na katerega je bila opravljena dobava blaga ali dokončana storitev, ali datum, na katerega je bilo opravljeno predplačilo iz točk (4) in (5) člena 220, kolikor se datum lahko določi in se razlikuje od datuma izdaje računa;

(8) davčna osnova za vsako stopnjo ali oprostitev, cena na enoto brez DDV in kakršni koli popusti ali znižanja, če niso vključeni v ceno na enoto;

(9) uporabljena stopnja DDV;

(10) znesek DDV, ki se plača, razen tam, kjer se uporablja posebna ureditev, za katero ta direktiva tak podatek izključuje;

(11) v primeru oprostitve ali kjer je pridobitelj ali prejemnika storitev dolžan plačati DDV, sklicevanje na veljavno določbo te direktive ali na ustrezno nacionalno določbo ali na katerokoli drugo navedbo, da je dobava blaga ali opravljanje storitev oproščeno ali da zanjo velja postopek obrnjene davčne obveznosti;

(12) v primeru dobave novega prevoznega sredstva, opravljene v skladu s pogoji iz člena 138(1) in (2)(a), podatki, našteti v točki (b) člena 2(2);

(13) v primeru uporabe maržne ureditve za potovalne agencije, sklicevanje na člen 306 ali na ustrezne nacionalne določbe ali drugo navedbo, da se je uporabila maržna ureditev;

(14) v primeru uporabe ene od posebnih ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine, sklicevanje na člen 313, 326 ali 333 ali na ustrezne nacionalne določbe ali drugo navedbo, da se je uporabila ena od teh ureditev;

(15) kjer je oseba, ki je dolžna plačati DDV, davčni zastopnik v smislu člena 204, identifikacijska številka DDV tega davčnega zastopnika v skladu s členom 214, skupaj z njegovim polnim imenom in naslovom.

Člen 227

Države članice lahko zahtevajo, da davčni zavezanci, ki imajo sedež na njihovem ozemlju in tam opravijo dobave blaga ali storitve, navedejo v členu 214 opredeljeno identifikacijsko številko DDV pridobitelja ali prejemnika v primerih, ki niso navedeni v točki (4) člena 226.

Člen 228

Države članice, na ozemlju katerih so opravljene dobave blaga ali so opravljene storitve, lahko dovolijo, da se nekateri obvezni podatki izpustijo na dokumentih ali sporočilih, ki se v skladu s členom 219 obravnavajo kot računi.

Člen 229

Države članice ne zahtevajo, da so računi podpisani.

Člen 230

Zneski, izkazani na računih, so lahko izraženi v kateri koli valuti, pod pogojem, da je znesek DDV, ki ga je treba plačati, izražen v nacionalni valuti države članice, kjer je bilo blago dobavljeno ali kjer so bile storitve opravljene, z uporabo menjalnega mehanizma, ki je določen v členu 91.

▼B

Člen 231

Za namene nadzora države članice lahko zahtevajo, da se računi za blago, ki je bilo dobavljeno na njihovem ozemlju, ali za storitve, ki so bile opravljene na njihovem ozemlju, in računi, ki jih prejmejo davčni zavezanci na njihovem ozemlju, prevedejo v njihove nacionalne jezike.

Oddelek 5

Pošiljanje računov z elektronskimi sredstvi

Člen 232

Računi, ki se izdajo na podlagi določb oddelka 2, se lahko pošljejo na papirju, oziroma se lahko, če naročnik to sprejme, pošljejo ali dajo na razpolago z elektronskimi sredstvi.

Člen 233

1. Države članice sprejmejo račune, ki so poslani ali dani na razpolago z elektronskimi sredstvi, pod pogojem, da sta pristnost izvora in celovitost vsebine zajamčeni na enega od naslednjih načinov:

(a) z naprednim elektronskim podpisom v smislu točke 2 člena 2 Direktive 1999/93/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 1999 o okviru Skupnosti za elektronske podpise ([1]);

(b) z elektronsko izmenjavo podatkov (EDI), kot je opredeljeno v členu 2 Priporočila Komisije 1994/820/ES z dne 19. oktobra 1994 o pravnih vidikih izmenjave elektronskih podatkov ([2]), če sporazum, ki se nanaša na izmenjavo, predvideva uporabo postopkov, ki jamčijo pristnost izvora in celovitost podatkov.

Računi pa se lahko pošljejo ali dajo na razpolago tudi z drugimi elektronskimi sredstvi, če ga zadevne države članice sprejmejo.

2. Za namene iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 1 lahko države članice poleg tega zahtevajo, da napredni elektronski podpis temelji na kvalificiranem potrdilu in da je izdelan z napravo za varno izdelavo podpisov, v smislu točk (6) in (10) člena 2 Direktive 1999/93/ES.

3. Za namene iz točke (b) prvega pododstavka odstavka 1 lahko države članice pod pogoji, ki jih določijo, poleg tega zahtevajo, da se pošlje dodatni zbirni dokument na papirju.

Člen 234

Države članice ne smejo naložiti davčnim zavezancem, ki opravljajo dobave blaga ali opravljajo storitve na njihovem ozemlju, nobenih drugih obveznosti ali formalnosti, ki se nanašajo na pošiljanje ali dajanje na razpolago računov z elektronskimi sredstvi.

Člen 235

Države članice lahko določijo posebne pogoje za račune, izdane z elektronskimi sredstvi, za blago, dobavljeno na njihovo ozemlje, ali za storitve, opravljene na njihovem ozemlju, iz države, s katero ni nobenega pravnega instrumenta o vzajemni pomoči, katerega področje

([1]) UL L 13, 19.1.2000, str. 12.
([2]) UL L 338, 28.12.1994, str. 98.

▼B

uporabe bi bilo podobno področju uporabe, ki je določeno v Direktivi 76/308/EGS in Uredbi (ES) št. 1798/2003.

Člen 236

Kjer se istemu prejemniku pošlje ali da na razpolago sveženj z več računi z elektronskimi sredstvi, se lahko podatki, ki so skupni na posameznih računih, navedejo samo enkrat, če so za vsak račun dostopne vse informacije.

Člen 237

Komisija najpozneje 31. decembra 2008 predstavi poročilo in, če je to ustrezno, predlog spremembe pogojev elektronskega izdajanja računov, da se upošteva možen tehnološki razvoj na tem področju.

Oddelek 6

Ukrepi za poenostavitev

Člen 238

1. Države članice lahko po posvetovanju z odborom za DDV in pod pogoji, ki jih lahko predpišejo, določijo, da v naslednjih primerih na računih za blago, ki je bilo dobavljeno na njihovem ozemlju, ali za storitve, ki so bile opravljene na njihovem ozemlju, ni treba navesti nekaterih podatkov, določenih v členih 226 in 230, in ob upoštevanju možnosti, ki jih države članice uporabijo po členih 227, 228 in 231:

(a) ko je znesek na računu majhen;

(b) ko je zaradi poslovne ali administrativne prakse v zadevnem poslovnem sektorju ali tehničnih pogojev izdajanja računov težko izpolnjevati vse zahteve iz členov 226 in 230.

2. Računi morajo v vsakem primeru vsebovati naslednje podatke:

(a) datum izdaje računa;

(b) identifikacijo davčnega zavezanca;

(c) identifikacijo vrste dobavljenega blaga ali vrste opravljenih storitev;

(d) znesek DDV, ki se plača, ali informacije, ki so potrebne za njegov izračun.

3. Poenostavljena ureditev, predvidena v odstavku 1, se ne sme uporabljati za transakcije iz členov 20, 21, 22, 33, 36, 138 in 141.

Člen 239

V primerih, ko države članice uporabijo možnost, ki je predvidena v točki (b) prvega pododstavka člena 272(1), da ne dodelijo identifikacijske številke DDV davčnim zavezancem, ki ne opravljajo nobenih transakcij iz členov 20, 21, 22, 33, 36, 138 in 141, in kjer dobavitelju, pridobitelju ali prejemniku storitev ni bila dodeljena ta identifikacijska številka, mora imeti račun namesto tega drugo številko, ki se imenuje davčna sklicna številka, kot jo opredelijo zadevne države članice.

Člen 240

Države članice, ki uporabijo možnost iz točke (b) prvega pododstavka člena 272(1), lahko, če je bila davčnemu zavezancu dodeljena identifi-

▼B

kacijska številka DDV, poleg tega predvidijo, da račun vsebuje naslednje navedbe:

(1) za opravljene storitve iz členov 44, 47, 50, 53, 54 in 55 in za dobave blaga iz členov 138 in 141, identifikacijsko številko DDV in davčno sklicno številko dobavitelja;

(2) za druge dobave blaga in opravljanje storitev samo davčno sklicno številko dobavitelja ali samo identifikacijsko številko DDV.

POGLAVJE 4

Knjigovodstvo

Oddelek 1

Opredelitve

Člen 241

Za namene tega poglavja hramba računa „z elektronskimi sredstvi“ pomeni hrambo podatkov s pomočjo uporabe elektronske opreme za obdelavo (vključno z digitalno kompresijo) ter z uporabo žic, radijskega prenosa, optičnih tehnologij ali drugih elektromagnetnih sredstev.

Oddelek 2

Splošne obveznosti

Člen 242

Vsak davčni zavezanec vodi dovolj podrobno knjigovodstvo, da omogoča uporabo DDV in nadzor davčnega organa.

Člen 243

1. Vsak davčni zavezanec vodi evidenco blaga, ki ga je odposlal ali odpeljal, ali ki je bilo odposlano ali odpeljano za njegov račun iz ozemlja države članice odhoda, vendar v Skupnosti, za namene transakcij v obliki del na tem blagu ali njegove začasne uporabe iz točk (f), (g) in (h) člena 17(2).

2. Vsak davčni zavezanec vodi dovolj podrobno knjigovodstvo, da omogoča identifikacijo blaga, ki mu ga odpošlje iz druge države članice davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v tej drugi državi članici, ali druga oseba za njegov račun, v zvezi s katerim je bila opravljena storitev v obliki cenitve ali del na tem blagu v skladu s točko (c) člena 52.

Oddelek 3

Posebne obveznosti glede hrambe vseh računov

Člen 244

Vsak davčni zavezanec zagotovi, da se shranijo kopije računov, ki jih izda sam, pridobitelj ali prejemnik ali tretja oseba v njegovem imenu in za njegov račun, ter vsi računi, ki jih je prejel.

▼B

Člen 245

1. Za namene te direktive lahko davčni zavezanec določi kraj hrambe za vse račune, pod pogojem, da so računi ali informacije, shranjeni v skladu s členom 244, na razpolago brez neupravičenih odlogov pristojnim organom vedno, ko jih zahtevajo.

2. Države članice lahko od davčnih zavezancev s sedežem na njihovem ozemlju zahtevajo, da jih obvestijo o kraju hrambe, če je hramba zunaj njihovega ozemlja.

Države članice lahko tudi zahtevajo, da davčni zavezanci s sedežem na njihovem ozemlju hranijo znotraj tega ozemlja račune, ki so jih izstavili sami ali pridobitelji ali prejemniki storitev ali v njihovem imenu in za njihov račun tretje osebe, ter vse račune, ki so jih prejeli, če ne gre za hrambo z elektronskimi sredstvi, ki zagotavlja neprekinjen on-line dostop do zadevnih podatkov.

Člen 246

V celotnem obdobju hrambe mora biti zajamčena pristnost izvora in celovitost vsebine hranjenih računov in njihova čitljivost.

Podatkov, vsebovanih na računih iz drugega pododstavka člena 233(1), ni dovoljeno spreminjati; morajo biti čitljivi v celotnem obdobju hrambe.

Člen 247

1. Vsaka država članica določi obdobje, v katerem morajo davčni zavezanci zagotoviti hrambo računov, ki se nanašajo na dobave blaga ali opravljanje storitev na njenem ozemlju, in računov, ki jih prejmejo davčni zavezanci s sedežem na njenem ozemlju.

2. Da se zagotovi, da so izpolnjeni pogoji, določeni v členu 246, lahko država članica iz odstavka 1 zahteva, da se računi hranijo v izvirni obliki, v kateri so bili poslani ali dani na razpolago, v papirni obliki ali elektronsko. Država članica lahko tudi zahteva, da se v primeru računov, ki se hranijo z elektronskimi sredstvi, shranijo tudi podatki, ki jamčijo pristnost izvora in celovitost vsebine, kakor je predvideno v prvem odstavku člena 246.

3. Država članica iz odstavka 1 lahko določi posebne pogoje, ki prepovedujejo ali omejujejo shranjevanje računov v državi, s katero ni nobenega pravnega instrumenta o medsebojni pomoči, katerega področje uporabe bi bilo podobno področju uporabe, ki je določeno v Direktivi 76/308/EGS in Uredbi (ES) št. 1798/2003, in o pravici dostopa z elektronskimi sredstvi, prenosu in uporabi iz člena 249.

Člen 248

Države članice lahko pod pogoji, ki jih določijo, zahtevajo shranjevanje računov, ki jih prejmejo osebe, ki niso davčni zavezanci.

Oddelek 4

Pravica dostopa do računov, ki so shranjeni z elektronskimi sredstvi v drugi državi članici

Člen 249

Ko davčni zavezanec shranjuje račune, ki jih izdaja ali prejema z elektronskimi sredstvi, ki jamči on–line dostop do podatkov in ko

▼B

je mesto shranjevanja v državi članici, ki ni država članica, v kateri ima sedež, imajo pristojni organi v državi članici, v kateri ima sedež, za namene te direktive pravico dostopa do teh računov z elektronskimi sredstvi, do njihovega prenosa in uporabe v mejah, ki so določene v predpisih države članice, kjer ima davčni zavezanec sedež in kolikor ti organi to zahtevajo za namene nadzora.

POGLAVJE 5

Obračuni

Člen 250

1. Vsak davčni zavezanec mora predložiti obračun DDV, ki vsebuje vse podatke, potrebne za izračun davka, za katerega je nastala obveznost obračuna in odbitkov, in, kolikor je to potrebno za določitev osnove za obdavčitev, skupno vrednost transakcij, ki se nanašajo na ta davek in odbitke, ter vrednost kakršnih koli oproščenih transakcij.

2. Države članice dovolijo in lahko zahtevajo, da se obračun DDV iz odstavka 1 predloži z elektronskimi sredstvi, v skladu s pogoji, ki jih določijo.

Člen 251

Obračun DDV, ki zajema dano davčno obdobje mora poleg podatkov iz člena 250 vsebovati naslednje podatke:

(a) skupno vrednost, brez DDV, dobav blaga iz člena 138, za katere je v tem davčnem obdobju nastala obveznost obračuna DDV;

(b) skupno vrednost, brez DDV, dobav blaga iz členov 33 in 36, opravljenih na ozemlju druge države članice in za katere je v tem davčnem obdobju nastala obveznost obračuna DDV, če se kraj, kjer se odpošiljanje ali prevoz blaga začne nahaja v državi članici, v kateri je treba obračun predložiti;

(c) skupno vrednost pridobitev blaga znotraj Skupnosti in transakcij, ki se tako obravnavajo iz členov 21 ali 22, zmanjšano za DDV, ki so bile opravljene v državi članici, v kateri je treba obračun predložiti in za katere je v tem davčnem obdobju nastala obveznost obračuna DDV;

(d) skupno vrednost, brez DDV, dobav blaga iz členov 33 in 36, opravljenih v državi članici, v kateri je treba obračun predložiti, in za katere je nastala obveznost obračuna DDV v tem davčnem obdobju, če se kraj, kjer se odpošiljanje ali prevoz blaga začne nahaja na ozemlju druge države članice;

(e) skupno vrednost, brez DDV, dobav blaga, opravljenih v državi članici, v kateri je treba obračun predložiti, za katere je bil davčni zavezanec v skladu s členom 197 določen za osebo, dolžno plačati DDV, in za katere je nastala obveznost obračuna DDV v tem davčnem obdobju.

Člen 252

1. Obračun DDV je treba predloži v roku, ki ga predpišejo države članice. Ta rok ne sme biti daljši od dveh mesecev po poteku posameznega davčnega obdobja.

2. Države članice določijo davčno obdobje na en, dva ali tri mesece.

Države članice pa lahko določijo drugačna davčna obdobja pod pogojem, da ta obdobja ne presežejo enega leta.

▼B

Člen 253

Švedska lahko za mala in srednja podjetja uporabi poenostavljen postopek, po katerem lahko davčni zavezanci, ki opravljajo samo transakcije, obdavčljive na nacionalni ravni, predložijo obračune DDV tri mesece po končanem obdobju letnega neposrednega davka.

Člen 254

Pri dobavah novih prevoznih sredstev, ki jih opravi pod pogoji iz člena 138(2)(a) davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, pridobitelju, ki ni identificiran za namene DDV, ali davčni zavezanec, kot je opredeljen v členu 9(2), države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da prodajalec sporoči vse potrebne podatke za uporabo DDV in nadzor davčnega organa.

Člen 255

Če države članice na podlagi člena 198(1) imenujejo pridobitelja investicijskega zlata kot zavezanca za plačilo DDV ali če, v primeru zlatega materiala, polizdelkov ali investicijskega zlata, kot je opredeljeno v členu 344(1), izvajajo možnost iz člena 198(2), tj. imenujejo pridobitelja kot zavezanca za plačilo DDV, države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da ta oseba izpolni obveznost predložitve obračuna DDV, kot je določeno v tem poglavju.

Člen 256

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo da osebe, za katere se šteje, da so v skladu s členi 194 do 197 in členom 204 dolžne plačati DDV namesto davčnega zavezanca, ki nima sedeža na njihovem ozemlju, izpolnjujejo obveznosti glede predložitve obračuna DDV iz tega poglavja.

Člen 257

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, so pa dolžne plačati dolgovani DDV za pridobitve blaga znotraj Skupnosti iz člena 2(1)(b)(i), izpolnjujejo obveznosti v zvezi s predložitvijo obračuna DDV iz tega poglavja.

Člen 258

Države članice določijo natančna pravila za predložitev obračuna DDV pri pridobitvah novih prevoznih sredstev znotraj Skupnosti iz člena 2(1)(b)(ii) in pri pridobitvah trošarinskih izdelkov znotraj Skupnosti iz člena 2(1)(b)(iii).

Člen 259

Države članice lahko zahtevajo, da osebe, ki opravljajo pridobitve novih prevoznih sredstev znotraj Skupnosti, kot so opredeljena v členu 2(1)(b)(ii), pri predložitvi obračuna DDV zagotovijo vse potrebne podatke za uporabo DDV in nadzor davčnega organa.

▼B

Člen 260

Države članice določijo natančnejša pravila za predložitev obračuna DDV ob uvozu blaga.

Člen 261

1. Države članice lahko od davčnega zavezanca zahtevajo, da predloži obračun od vseh opravljenih transakcij v predhodnem letu z vsemi podatki iz členov 250 in 251. Ta obračun vsebuje vse podatke, ki so potrebni za morebitne popravke.

2. Države članice dovolijo in lahko zahtevajo, da se obračun iz odstavka 1 predloži z elektronskimi sredstvi, v skladu s pogoji, ki jih določijo.

POGLAVJE 6

Rekapitulacijska poročila

Člen 262

Vsak davčni zavezanec, ki je identificiran za DDV, mora predložiti rekapitulacijsko poročilo o pridobiteljih, identificiranih za DDV, katerim je dobavljal blago pod pogoji iz člena 138(1) in (2)(c), in osebah, identificiranih za namene DDV, katerim je dobavil blago, ki mu je bilo dobavljeno v okviru pridobitev znotraj Skupnosti iz člena 42.

▼M4

Člen 263

1. Rekapitulacijsko poročilo se sestavi za vsak koledarski mesec v roku, ki ni daljši od enega meseca, in v skladu s postopki, ki jih predpišejo države članice.

1a. Vendar lahko države članice v skladu s pogoji in omejitvami, ki jih lahko določijo, davčnim zavezancem dovolijo, da predložijo rekapitulacijska poročila za vsako koledarsko četrtletje v roku, ki ni daljši od enega meseca po koncu četrtletja, če skupna četrtletna vrednost dobav blaga, brez DDV, iz člena 264(1)(d) in člena 265(1)(c) niti za zadevno četrtletje niti za nobeno izmed predhodnih četrtletij ne presega zneska 50 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti.

Možnost, predvidena v prvem pododstavku, preneha veljati ob koncu meseca, v katerem skupna vrednost dobav blaga, brez DDV, iz člena 264(1)(d) in člena 265(1)(c) za tekoče četrtletje preseže vrednost 50 000 EUR ali protivrednost v nacionalni valuti. V tem primeru se rekapitulacijsko poročilo sestavi za vsak mesec oziroma vse mesece od začetka četrtletja v roku, ki ni daljši od enega meseca.

1b. Države članice lahko do 31. decembra 2011 določijo znesek iz odstavka 1a v višini 100 000 EUR ali protivrednost v nacionalni valuti.

1c. Države članice lahko v skladu s pogoji in omejitvami, ki jih lahko določijo, davčnim zavezancem dovolijo, da v zvezi z opravljanjem storitev v smislu člena 264(1)(d) predložijo rekapitulacijska poročila za vsako koledarsko četrtletje v roku, ki ni daljši od enega meseca po koncu četrtletja.

Države članice lahko od davčnih zavezancev, ki dobavljajo blago in opravljajo storitve v smislu člena 264(1)(d), zahtevajo zlasti, da rekapitulacijsko poročilo predložijo v roku, ki izhaja iz uporabe odstavkov 1 do 1b.

▼M4

2. Države članice dovolijo in lahko zahtevajo, da se rekapitulacijsko poročilo iz odstavka 1 predloži z elektronskim prenosom datoteke v skladu s pogoji, ki jih določijo.

▼B

Člen 264

1. Rekapitulacijsko poročilo vsebuje naslednje podatke:

(a) številko, s katero je davčni zavezanec identificiran za DDV v državi članici, v kateri je treba predložiti rekapitulacijsko poročilo, in pod katero je opravil dobave blaga pod pogoji iz člena 138(1);

(b) številko, s katero je vsak pridobitelj identificiran za DDV v drugi državi članici, kakor je tista, v kateri je treba predložiti rekapitulacijsko poročilo, in pod katero ji je bilo blago dobavljeno;

(c) številko, s katero je davčni zavezanec identificiran za DDV v državi članici, v kateri je treba predložiti rekapitulacijsko poročilo, in pod katero je opravil prenos iz člena 138(2)(c) v drugo državo članico, in številko, s katero je identificiran v državi članici, v kateri se odpošiljanje ali prevoz konča;

(d) za vsakega pridobitelja, skupno vrednost dobav blaga, ki jih je opravil davčni zavezanec;

(e) za dobave v obliki prenosov blaga v drugo državo članico iz člena 138(2)(c), skupno vrednost dobavljenega blaga, določeno v skladu s členom 76;

(f) vrednost popravkov, opravljenih na podlagi člena 90.

▼M4

2. Vrednost iz točke (d) odstavka 1 se prijavi za obdobje za predložitev, določeno v skladu z odstavki (1) do (1c) člena263, v katerem je nastala obveznost obračuna DDV.

Vrednost iz točke (f) odstavka 1 se prijavi za obdobje za predložitev, določeno v skladu z odstavki (1) do (1c) člena 263, v katerem je pridobitelj obveščen o popravku.

▼B

Člen 265

1. V primerih pridobitev blaga znotraj Skupnosti iz člena 42 mora davčni zavezanec, identificiran za DDV v državi članici, ki mu je izdala identifikacijsko številko DDV, pod katero izvaja te pridobitve, v rekapitulacijskem poročilu jasno navesti naslednje podatke:

(a) svojo identifikacijsko številko DDV v tej državi članici in pod katero je opravil pridobitev in kasnejšo dobavo blaga;

(b) identifikacijsko številko DDV, pod katero je v državi članici, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča, identificirana oseba, kateri je davčni zavezanec opravil kasnejšo dobavo;

(c) za vsako osebo, kateri je bila opravljena kasnejša dobava, skupni znesek dobav, brez DDV, ki jih je opravil davčni zavezanec v državi članici, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča.

▼M4

2. Vrednost iz točke (c) odstavka 1 se prijavi za obdobje za predložitev, določeno v skladu z odstavki (1) do (1b) člena 263, v katerem je nastala obveznost obračuna DDV.

▼B

Člen 266

Z odstopanjem od členov 264 in 265 lahko države članice določijo, da rekapitulacijska poročila vsebujejo dodatne navedbe.

Člen 267

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da tiste osebe, za katere se šteje, da so v skladu s členoma 194 in 204 dolžne plačati DDV namesto davčnega zavezanca, ki nima sedeža na njihovem ozemlju, izpolnjujejo obveznost predložitve rekapitulacijskega poročila iz tega poglavja.

Člen 268

Države članice lahko zahtevajo, da davčni zavezanci, ki na njihovem ozemlju opravljajo pridobitve blaga znotraj Skupnosti in podobne transakcije, kot so opredeljene v členih 21 in 22, predložijo poročila s podrobnostmi o takšnih pridobitvah, s tem, da takšnih poročil ne smejo zahtevati za obdobje, ki je krajše od enega meseca.

Člen 269

Svet lahko na predlog Komisije soglasno dovoli kateri koli državi članici, da uvede posebne ukrepe iz členov 270 in 271 za poenostavitev obveznosti predložitve rekapitulacijskega poročila iz tega poglavja. Taki ukrepi ne smejo ogrožati pravilnega spremljanja transakcij znotraj Skupnosti.

Člen 270

Na podlagi dovoljenja iz člena 269 lahko države članice dovolijo, da davčni zavezanci predložijo letno rekapitulacijsko poročilo, ki vsebuje identifikacijsko številko DDV v drugi državi članici, tistih pridobiteljev, katerim je ta davčni zavezanec dobavljal blago pod pogoji iz člena 138(1) in (2)(c), če davčni zavezanec izpolnjuje naslednje tri pogoje:

(a) skupna letna vrednost njihovih dobav blaga in opravljenih storitev, brez DDV, ne presega zneska letnega prometa, ki se uporablja za oprostitev za mala podjetja iz členov 282 do 292, za več kot 35 000 EUR ali protivrednost v nacionalni valuti;

(b) skupni letni znesek, brez DDV, dobav blaga, ki jih opravijo pod pogoji iz člena 138, ne presega 15 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti;

(c) dobave blaga, ki jih opravijo pod pogoji iz člena 138, niso dobave novih prevoznih sredstev.

Člen 271

Na podlagi dovoljenja iz člena 269 lahko države članice, ki določijo, da je trajanje davčnega obdobja, za katerega mora davčni zavezanec predložiti obračun DDV iz člena 250, daljše od treh mesecev, takemu davčnemu zavezancu dovolijo, da predloži rekapitulacijsko poročilo za isto obdobje, če ta davčni zavezanec izpolnjuje naslednje tri pogoje:

(a) skupna letna vrednost dobavljenega blaga in storitev, brez DDV, ne presega 200 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti;

▼B

(b) skupni letni znesek, brez DDV, dobav blaga, ki jih opravijo pod pogoji iz člena 138, ne presega 15 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti;

(c) dobave blaga, ki jih opravijo pod pogoji iz člena 138, niso dobave novih prevoznih sredstev.

POGLAVJE 7

Druge določbe

Člen 272

1. Države članice lahko naslednje davčne zavezance oprostijo nekaterih ali vseh obveznosti iz poglavij 2 do 6:

(a) davčne zavezance, katerih pridobitve blaga znotraj Skupnosti niso predmet DDV v skladu s členom 3(1);

(b) davčne zavezance, ki ne opravljajo nobene od transakcij iz členov 20, 21, 22, 33, 36, 138 in 141;

(c) davčne zavezance, ki opravljajo samo dobave blaga ali storitev, ki so oproščene na podlagi členov 132, 135 in 136, členov 146 do 149 ter členov 151, 152 ali 153;

(d) davčne zavezance, ki so upravičeni do oprostitve za mala podjetja iz členov 282 do 292;

(e) davčne zavezance, ki so upravičeni do skupne pavšalne ureditve za kmete.

Države članice davčnih zavezancev iz točke (b) prvega pododstavka ne morejo oprostiti obveznosti izdajanja računov iz členov 220 do 236 ter členov 238, 239 in 240.

2. Če države članice uporabijo možnost iz točke (e) prvega pododstavka odstavka 1, sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev pravilne uporabe prehodne ureditve za obdavčevanje transakcij znotraj Skupnosti.

3. Države članice lahko nekaterih obveznosti vodenja evidenc iz člena 242 oprostijo tudi druge davčne zavezance, ki niso opredeljeni v odstavku 1.

Člen 273

Države članice lahko določijo še druge obveznosti, za katere menijo, da so potrebne za pravilno pobiranje DDV in za preprečevanje utaj, ob upoštevanju zahteve po enakem obravnavanju domačih transakcij in transakcij, ki jih opravljajo davčni zavezanci med državami članicami, pod pogojem, da takšne obveznosti v trgovini med državami članicami ne zahtevajo formalnosti pri prehodu meja.

Možnost, ki je predvidena v prvem pododstavku, se ne more uporabljati za nalaganje dodatnih obveznosti v zvezi z izdajanjem računov, ki jih je več, kot je določeno v poglavju 3.

▼B

POGLAVJE 8

Obveznosti glede nekaterih transakcij pri uvozu in izvozu

Oddelek 1

Uvoz

Člen 274

Določbe členov 275, 276 in 277 se uporabljajo za uvoz blaga v prostem prometu, ki se vnese v Skupnost s tretjega ozemlja, ki je sestavni del carinskega območja Skupnosti.

Člen 275

Formalnosti v zvezi z uvozom blaga iz člena 274 so enake kot formalnosti, ki jih določajo carinski predpisi Skupnosti za uvoz blaga na carinsko območje Skupnosti.

Člen 276

Če je kraj prihoda ali prevoza blaga iz člena 274 zunaj države članice, v kateri se vnese v Skupnost, se blago giblje v Skupnosti v okviru notranjega tranzitnega postopka Skupnosti, ki ga določajo veljavni carinski predpisi Skupnosti, če je bila ob vnosu v Skupnost zanj izpolnjena deklaracija, s katero je bilo dano v ta postopek.

Člen 277

Če se v trenutku vnosa v Skupnost ugotovi, da za blago iz člena 274 velja ena od možnosti, zaradi katere bi izpolnjevalo pogoje, če bi bilo uvoženo v smislu prvega odstavka člena 30 za enega od postopkov ali transakcij iz člena 156, ali je v postopku začasnega uvoza s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev, države članice sprejmejo ukrepe, da lahko blago ostane v Skupnosti pod istimi pogoji, kot so določeni za uporabo takšnih postopkov ali situacij.

Oddelek 2

Izvoz

Člen 278

Določbe členov 279 in 280 se uporabljajo za izvoz blaga v prostem prometu, ki se odpošlje ali odpelje iz države članice na tretje ozemlje, ki je del carinskega območja Skupnosti.

Člen 279

Formalnosti v zvezi z izvozom blaga iz člena 278 z ozemlja Skupnosti so enake kot jih določajo veljavni carinski predpisi Skupnosti za izvoz blaga s carinskega območja Skupnosti.

Člen 280

Za blago, ki se začasno izvozi iz Skupnosti z namenom ponovnega uvoza, države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da ob ponovnem

▼B

uvozu v Skupnost za takšno blago veljajo ugodnosti iz istih predpisov, kot če bi bilo začasno izvoženo s carinskega območja Skupnosti.

NASLOV XII

POSEBNE UREDITVE

POGLAVJE 1

Posebna ureditev za mala podjetja

Oddelek 1

Poenostavljeni postopki za obračunavanje in pobiranje

Člen 281

Države članice, ki bi pri uporabi splošne ureditve DDV za mala podjetja lahko naletele na težave zaradi njihovih dejavnosti ali strukture, lahko pod takšnimi pogoji in s takšnimi omejitvami, kot jih lahko določijo, in po posvetovanju odbora za DDV, uporabljajo poenostavljene postopke, kot so pavšalne ureditve za obračunavanje in pobiranje DDV, če to ne vodi k zmanjšanju davka.

Oddelek 2

Oprostitve in progresivne olajšave

Člen 282

Oprostitve in progresivne davčne olajšave, predvidene v tem oddelku, se uporabljajo za dobavo blaga in storitev malih podjetij.

Člen 283

1. Iz postopkov, predvidenih v tem oddelku, so izvzete naslednje transakcije:

(a) transakcije, ki se opravijo priložnostno, iz člena 12;

(b) dobave novih prevoznih sredstev, ki se opravijo pod pogoji iz člena 138(1) in(2)(a);

(c) dobave blaga in storitev, ki jih opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici, v kateri je dolgovan DDV.

2. Države članice lahko iz postopkov, predvidenih v tem oddelku, izvzamejo tudi transakcije, ki niso opredeljene v odstavku 1.

Člen 284

1. Države članice, ki so uporabile izbiro iz člena 14 Direktive Sveta 67/228/EGS z dne 11. aprila 1967 na področju usklajevanja zakonodaj držav članic o prometnih davkih – struktura in način uporabe skupnega sistema davkov na dodano vrednost ([1]) o uvedbi oprostitev ali progresivne davčne olajšave, lahko še naprej uporabljajo oprostitve in olajšave ter postopke za njihovo uporabo, če so v skladu s pravili DDV.

([1]) UL 71, 14.4.1967, str. 1303/67. Direktiva, razveljavljena z Direktivo 77/388/EGS.

▼B

2. Tiste države članice, ki so 17. maja 1977 uporabljale oprostitev davka za davčne zavezance, katerih letni promet je bil manjši od protivrednosti 5 000 evropskih obračunskih enot v nacionalni valuti po menjalnem tečaju na ta dan, lahko ta znesek povečajo do 5 000 EUR.

Države članice, ki so uporabljale progresivno davčno olajšavo, ne smejo niti povečati zgornje meje progresivnih davčnih olajšav niti odobriti ugodnejših pogojev za odobravanje te olajšave.

Člen 285

Države članice, ki niso uporabile izbire iz člena 14 Direktive 67/228/EGS, lahko oprostijo davčne zavezance, katerih letni promet je največ enak 5 000 EUR ali protivrednosti tega zneska v nacionalni valuti.

▼C1

Države članice iz prvega pododstavka lahko odobrijo progresivno davčno olajšavo davčnim zavezancem, katerih letni promet presega zgornjo mejo, ki so jo določile.

▼B

Člen 286

Države članice, ki so 17. maja 1977 uporabljale oprostitev davka za davčne zavezance, katerih letni promet je bil enak ali višji od protivrednosti 5 000 evropskih obračunskih enot v nacionalni valuti po menjalnem tečaju na ta dan, lahko ta znesek povečajo, da ohranijo njegovo realno vrednost.

Člen 287

Države članice, ki so pristopile po 1. januarja 1978, lahko oprostijo davčne zavezance, katerih letni promet ne presega protivrednosti naslednjih zneskov v nacionalni valuti po menjalnem tečaju na dan njihovega pristopa:

(1) Grčija: 10 000 evropskih obračunskih enot;

(2) Španija: 10 000 ECU;

(3) Portugalska: 10 000 ECU;

(4) Avstrija: 35 000 ECU;

(5) Finska: 10 000 ECU;

(6) Švedska: 10 000 ECU;

(7) Češka: 35 000 EUR;

(8) Estonija: 16 000 EUR;

(9) Ciper: 15 600 EUR;

(10) Latvija: 17 200 EUR;

(11) Litva: 29 000 EUR;

(12) Madžarska: 35 000 EUR;

(13) Malta: 37 000 EUR, če gre pretežno za ekonomsko dejavnost dobave blaga, 24 300 EUR, če gre pretežno za ekonomsko dejavnost opravljanja storitev z nizko dodano vrednostjo (visoki vložki), in 14 600 EUR v drugih primerih, predvsem za opravljanje storitev z visoko dodano vrednostjo (nizki vložki);

(14) Poljska: 10 000 EUR;

(15) Slovenija: 25 000 EUR;

▼B

(16) Slovaška: 35 000 EUR.

Člen 288

Promet, ki je osnova za uporabo postopkov iz tega oddelka, obsega naslednje zneske brez DDV:

(1) znesek dobav blaga in storitev, kolikor so ti obdavčeni;

(2) znesek transakcij, ki so oproščene s pravico do odbitka DDV, plačanega v predhodni fazi na podlagi člena 110 ali 111, člena 125(1), člena 127 ali člena 128(1);

(3) znesek transakcij, ki so oproščene na podlagi členov 146 do 149 in členov 151, 152 ali 153;

(4) znesek transakcij z nepremičninami, finančnih transakcij iz točk (b) do (g) člena 135(1) in zavarovalnih storitev, razen če so te transakcije postranske transakcije.

Pri izračunu prometa pa se ne upošteva odtujitev opredmetenih ali neopredmetenih osnovnih sredstev podjetja.

Člen 289

Davčni zavezanci, oproščeni DDV, nimajo pravice do odbitka DDV v skladu s členi 167 do 171 in členi 173 do 177 niti ga ne smejo izkazovati na svojih računih.

Člen 290

Davčni zavezanci, upravičeni do oprostitve DDV, se lahko odločijo za splošno ureditev DDV ali za poenostavljene postopke iz člena 281. V tem primeru imajo pravico do vsakršne progresivne davčne olajšave, ki jo lahko določa nacionalna zakonodaja.

Člen 291

Ob uporabi člena 281 se davčni zavezanci, ki uživajo progresivno olajšavo, obravnavajo kot davčni zavezanci, za katere velja splošna ureditev DDV.

Člen 292

Ureditev iz tega oddelka se uporablja do datuma, ki ga določi Svet v skladu s členom 93 Pogodbe, ki pa ne sme biti kasnejši od datuma začetka veljavnosti dokončne ureditve iz člena 402.

Oddelek 3

Poročilo in ponovni pregled

Člen 293

Komisija vsaka štiri leta od sprejetja te direktive na podlagi informacij, ki jih pridobi od držav članic, Svetu predloži poročilo o uporabi določb tega poglavja, ki mu po potrebi in ob upoštevanju potrebe zagotoviti dolgoročno konvergenco nacionalnih predpisov priloži predloge za:

(1) izboljšanje posebne ureditve za mala podjetja;

(2) prilagoditev nacionalnih sistemov glede oprostitev in progresivne davčne olajšave;

▼B

(3) prilagoditev pragov iz oddelka 2.

Člen 294

Svet v skladu s členom 93 Pogodbe odloči, ali je v okviru dokončne ureditve potrebna posebna ureditev za mala podjetja, in po potrebi odloči o skupnih omejitvah in pogojih izvajanja te posebne ureditve.

POGLAVJE 2

Skupna pavšalna ureditev za kmete

Člen 295

1. Pomen izrazov, uporabljenih v tem poglavju:

(1) „kmet“: davčni zavezanec, ki opravlja svojo dejavnost v kmetijskem, gozdarskem ali ribiškem podjetju;

(2) „kmetijsko, gozdarsko ali ribiško podjetje“: podjetje, ki ga kot takega priznava posamezna država članica v okviru proizvodnih dejavnosti iz Priloge VII;

(3) „kmet pavšalist“: kmet, za katerega velja pavšalna ureditev iz tega poglavja;

(4) „kmetijski pridelki“: blago, ki ga pridela kmetijsko, gozdarsko ali ribiško podjetje v posamezni državi članici pri opravljanju dejavnosti iz Priloge VII;

(5) „kmetijske storitve“: storitve, zlasti tiste iz Priloge VIII, ki jih opravi kmet s svojo delovno silo ali opremo, ki jo sam upravlja in se običajno uporablja v kmetijskem, gozdarskem ali ribiškem podjetju, in so običajno sestavni del kmetijske proizvodnje;

(6) „obračunan vstopni DDV“: znesek skupnega DDV od blaga in storitev, ki jih kupijo vsa kmetijska, gozdarska in ribiška podjetja posamezne države članice, za katere velja sistem pavšalne ureditve, če bi kmet imel pravico do odbitka davka v skladu s členi 167, 168 in 169 ter členi 173 do 177, če bi zanj veljala splošna ureditev DDV;

(7) „odstotki pavšalnega nadomestila“: odstotki, ki jih določijo države članice v skladu s členi 297, 298 in 299 in ki jih uporabljajo v primerih iz člena 300, da bi omogočile kmetom pavšalistom nadomestiti obračunan vstopni DDV po določeni stopnji;

(8) „pavšalno nadomestilo“: znesek, ki se v primerih iz člena 300 izračuna na promet kmeta pavšalista z uporabo odstotka pavšalnega nadomestila.

2. Če kmet s sredstvi, ki se običajno uporabljajo v kmetijskih, gozdarskih ali ribiških podjetjih, predeluje pridelke, ki so predvsem rezultat njegove kmetijske dejavnosti, se tudi takšna predelava obravnava kot kmetijska dejavnost iz Priloge VII.

Člen 296

1. Če bi kmetom uporaba splošne ureditve DDV ali posebne ureditve iz poglavja 1 povzročila težave, lahko države članice zanje uporabijo pavšalno ureditev za nadomestitev DDV, obračunanega pri nakupih blaga in storitev, ki jih opravijo kmetje pavšalisti v skladu s tem poglavjem.

2. Vsaka država članica lahko iz pavšalne ureditve izvzame določene kategorije kmetov in kmete, ki jim upoštevanje splošne ureditve DDV ali poenostavljenih postopkov iz člena 281 ne bi povzročalo administrativnih težav.

▼B

3. Vsak kmet pavšalist se lahko v skladu s pravili in pogoji, ki jih določi vsaka država članica, odloči za uporabo splošne ureditve DDV ali po potrebi za uporabo poenostavljenih določb iz člena 281.

Člen 297

Države članice po potrebi določijo odstotke pavšalnega nadomestila. Določijo lahko različne odstotke pavšalnega nadomestila za gozdarstvo, za različna podpodročja kmetijstva in za ribištvo.

Države članice o odstotkih pavšalnega nadomestila, določenih na podlagi prvega odstavka, Komisijo obvestijo pred začetkom njihove uporabe.

Člen 298

Odstotki pavšalnega nadomestila se določijo na podlagi makroekonomskih statistik za kmete pavšaliste za pretekla tri leta.

Odstotki se lahko zaokrožijo navzgor ali navzdol do najbližje polodstotne točke. Države članice lahko te odstotke tudi zmanjšajo na stopnjo nič.

Člen 299

Odstotki pavšalnega nadomestila ne smejo biti določeni tako, da bi kmetje pavšalisti pridobili večja vračila, kot bi znašal obračunani vstopni DDV.

Člen 300

Odstotki pavšalnega nadomestila se uporabijo na cene brez DDV za naslednje blago in storitve:

(1) kmetijske pridelke, ki jih dobavijo kmetje pavšalisti davčnim zavezancem, razen tistim, ki imajo v državi članici, v kateri so dobave opravljene, pravico do te pavšalne ureditve;

(2) kmetijske pridelke, ki jih dobavijo kmetje pavšalisti pod pogoji iz člena 138 pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci in katerih pridobitve blaga znotraj Skupnosti so v skladu s členom 2(1)(b) predmet DDV v državi članici, v kateri se odpošiljanje ali prevoz teh kmetijskih pridelkov konča;

(3) kmetijske storitve, ki jih opravijo kmetje pavšalisti davčnim zavezancem, razen tistim, ki imajo v državi članici, v kateri so storitve opravljene, pravico do te pavšalne ureditve.

Člen 301

1. V primeru dobav kmetijskih pridelkov in kmetijskih storitev iz člena 300 države članice zagotovijo, da pavšalno nadomestilo plača pridobitelj ali prejemnik ali državni organi.

2. Pri dobavah kmetijskih pridelkov in kmetijskih storitev, razen pridelkov in storitev iz člena 300, se šteje, da je pavšalno nadomestilo plačal pridobitelj ali prejemnik.

Člen 302

Če je kmet pavšalist upravičen do pavšalnega nadomestila, za dejavnosti, ki jih ureja ta pavšalna ureditev, ni upravičen do odbitka.

▼B

Člen 303

1. Če pridobitelj ali prejemnik storitev, ki je davčni zavezanec, plača pavšalno nadomestilo v skladu s členom 301(1), lahko, kot določajo členi 167, 168 in 169 ter členi 173 do 177 in po postopkih, ki jih določijo države članice, ta znesek nadomestila odbije od DDV, ki ga je dolžan plačati v državi članici, v kateri opravlja obdavčljive transakcije.

2. Države članice vrnejo pridobitelju ali prejemniku znesek pavšalnega nadomestila, ki ga je plačal za katero koli od naslednjih transakcij:

(a) dobave kmetijskih pridelkov, opravljene pod pogoji iz člena 138, kadar je pridobitelj davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, ki delujejo kot takšni, v drugi državi članici, na ozemlju katere so njihove pridobitve blaga znotraj Skupnosti predmet DDV v skladu s členom 2(1)(b);

(b) dobave kmetijskih pridelkov, opravljene pod pogoji iz členov 146, 147, 148 in 156, člena 157(1)(b) ter členov 158, 160 in 161 pridobiteljem, ki so davčni zavezanci, s sedežem zunaj Skupnosti, če te pridelke ti pridobitelji uporabijo za transakcije iz člena 169(a) in (b) ali za opravljanje storitev, za katere se šteje, da so bile opravljene na ozemlju države članice, v kateri ima prejemnik sedež, in za katere DDV plača izključno prejemnik v skladu s členom 196;

(c) opravljanje kmetijskih storitev za prejemnike storitev, ki so davčni zavezanci s sedežem v Skupnosti, vendar v drugi državi članici, ali za prejemnike storitev, ki so davčni zavezanci s sedežem zunaj Skupnosti, če te storitve ti prejemniki storitev uporabijo za transakcije iz člena 169(a) in (b) ali za opravljanje storitev, za katere se šteje, da so opravljene na ozemlju države članice, na ozemlju katere ima prejemnik storitev sedež, in za katere DDV plačajo izključno prejemniki storitev v skladu s členom 196.

3. Države članice določijo način vračila iz odstavka 2. Predvsem lahko uporabljajo določbe direktiv 79/1072/EGS in 86/560/EGS.

Člen 304

Države članice sprejmejo vse potrebne določbe za učinkovit nadzor plačila pavšalnega nadomestila kmetom pavšalistom.

Člen 305

Kadar države članice uporabijo to pavšalno ureditev, sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo, da se za dobave kmetijskih pridelkov med državami članicami, ki se opravijo pod pogoji iz člena 33, uporablja isti način obdavčevanja, ne glede na to, ali dobave opravi kmet pavšalist ali drug davčni zavezanec.

POGLAVJE 3

Posebna ureditev za potovalne agente

Člen 306

1. Države članice uporabljajo posebno ureditev DDV za delovanje potovalnih agencij v skladu z določbami tega poglavja, če te potovalne agencije poslujejo s potniki v svojem imenu in če pri zagotavljanju potovanj uporabljajo dobave blaga in storitve, ki jih opravljajo drugi davčni zavezanci.

▼B

Ta posebna ureditev se ne uporablja za potovalne agencije v primeru, da delujejo samo kot posredniki in za katere se za izračun davčne osnove uporablja točka (c) prvega odstavka člena 79.

2. V tem poglavju se organizatorji potovanj štejejo za potovalne agencije.

Člen 307

Transakcije, ki jih pod pogoji iz člena 306 opravi potovalna agencija v zvezi s potovanjem, se obravnavajo za enotno storitev potovalne agencije potniku.

Enotna storitev je obdavčljiva v državi članici, v kateri ima potovalna agencija sedež svoje dejavnosti ali ima stalno poslovno enoto, iz katere je potovalna agencija opravila storitve.

Člen 308

Davčna osnova in cena brez DDV v smislu točke 8 člena 226 glede enotne storitve, ki jo opravi potovalna agencija, je marža potovalne agencije, kar pomeni razliko med celotnim zneskom, brez DDV, ki ga plača potnik, in dejanskimi stroški potovalne agencije za dobave blaga in storitev, ki jih opravljano drugi davčni zavezanci, če so te transakcije v neposredno korist potnika.

Člen 309

Če so transakcije, ki jih za potovalno agencijo opravijo drugi davčni zavezanci, opravljene zunaj Skupnosti, se opravljanje storitev potovalne agencije obravnava kot oproščena dejavnost posredovanja v skladu s členom 153.

►C1 Če so transakcije iz prvega pododstavka opravljene ◄ znotraj Skupnosti pa tudi zunaj nje, je lahko oproščen samo tisti del storitve potovalne agencije, ki se nanaša na transakcije zunaj Skupnosti.

Člen 310

DDV, ki ga potovalni agenciji zaračunajo drugi davčni zavezanci za transakcije, opisane v členu 307, in so v neposredno korist potnika, nima pravice do odbitka ali vračila v kateri koli državi članici.

POGLAVJE 4

Posebna ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine

Oddelek 1

Opredelitve

Člen 311

1. Za namene tega poglavja in brez vpliva na druge določbe Skupnosti imajo posamezni izrazi naslednji pomen:

(1) „rabljeno blago“ pomeni premične stvari, ki so primerne za nadaljnjo uporabo takšne kot so, ali po popravilu, razen umetniških predmetov, zbirk ali starin in razen plemenitih kovin ali dragega kamenja, kot določijo države članice;

▼B

(2) „umetniški predmeti“ pomenijo predmete iz dela A Priloge IX;

(3) „zbirke“ pomenijo predmete iz dela B Priloge IX;

(4) „starine“ pomenijo predmete iz dela C Priloge IX;

(5) „obdavčljivi preprodajalec“ pomeni vsakega davčnega zavezanca, ki v okviru svoje ekonomske dejavnosti kupuje ali pridobiva za svoje podjetje ali uvaža z namenom nadaljnje prodaje rabljeno blago in/ali umetniške predmete, zbirke ali starine, ne glede na to, ali ta davčni zavezanec deluje v svojem imenu ali za račun druge osebe v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija na nakup ali prodajo;

(6) „organizator prodaje na javni dražbi“ pomeni kateregakoli davčnega zavezanca, ki v okviru svoje ekonomske dejavnosti ponuja blago za prodajo na javni dražbi z namenom, da ga izroči najboljšemu ponudniku;

(7) „principal organizatorja prodaje na javni dražbi“ pomeni katerokoli osebo, ki izroči blago organizatorju prodaje na javni dražbi po pogodbi, na podlagi katere se plača provizija na prodajo.

2. Države članice pa imajo možnost, da za „umetniške predmete“ ne štejejo predmetov iz točk (5), (6) in (7) dela A Priloge IX.

3. Pogodba, na podlagi katere se plača provizija na prodajo, iz točke (7) odstavka 1 mora določati, da organizator prodaje ponudi blago za prodajo na javni dražbi v svojem imenu, toda za račun svojega principala, in izroči blago v svojem imenu, toda za račun svojega principala, najboljšemu ponudniku na javni dražbi.

Oddelek 2

Posebna ureditev za obdavčljive preprodajalce

Pododdelek 1

Maržna ureditev

Člen 312

Pomen izrazov, uporabljenih v tem pododdelku:

(1) „prodajna cena“ pomeni vse, kar predstavlja plačilo, ki ga je ali ga bo obdavčljivi preprodajalec prejel od pridobitelja ali tretje osebe, vključno s subvencijami, neposredno povezanimi s transakcijo, davki, dajatvami, prelevmani in taksami ter postranskimi stroški, kot so provizije, stroški embaliranja, prevoza in zavarovanja, ki jih obdavčljivi preprodajalec zaračuna pridobitelju, razen zneskov iz člena 79;

(2) „nabavna cena“ pomeni vse, kar predstavlja plačilo, opredeljeno v točki (1), ki ga je ali ga bo prejel dobavitelj od obdavčljivega preprodajalca.

Člen 313

1. Države članice za obdavčitev dobav rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki jih opravijo obdavčljivi preprodajalci, uporabljajo posebno ureditev, po kateri se obdavčuje razlika v ceni, ki jo doseže obdavčljiv preprodajalec v skladu z določbami tega pododdelka.

2. Do vzpostavitve dokončne ureditve iz člena 402 se ureditev iz odstavka 1 tega člena ne uporablja za dobavo novih prevoznih sredstev, opravljeno v skladu s pogoji iz člena 138(1) in (2)(a).

▼B

Člen 314

Maržna ureditev se uporablja za dobave rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki jih opravi obdavčljivi preprodajalec, če mu to blago v Skupnosti dobavi ena od naslednjih oseb:

(a) oseba, ki ni davčni zavezanec;

(b) drug davčni zavezanec, kolikor je dobava blaga, ki jo opravi ta drug davčni zavezanec, oproščena v skladu s členom 136;

(c) drug davčni zavezanec, kolikor dobava blaga, ki jo opravi ta drug davčni zavezanec, izpolnjuje pogoje za oprostitev za mala podjetja iz členov 282 do 292 in vključuje osnovna sredstva;

(d) drug obdavčljiv preprodajalec, kolikor je bila dobava blaga, ki jo opravi ta drug obdavčljiv preprodajalec, obdavčena z DDV po tej maržni ureditvi.

Člen 315

Davčna osnova za dobave blaga iz člena 314 je razlika v ceni, ki jo doseže obdavčljivi preprodajalec, zmanjšana za znesek DDV, ki se nanaša na razliko v ceni.

Razlika v ceni obdavčljivega preprodajalca je enaka razliki med prodajno ceno, ki jo zaračuna obdavčljivi preprodajalec za blago, in nabavno ceno.

Člen 316

1. Države članice omogočijo obdavčljivim preprodajalcem uporabo maržne ureditve za naslednje transakcije:

(a) dobavo umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki jih obdavčljivi preprodajalci uvozijo sami;

(b) dobavo umetniških predmetov, ki jo za obdavčljive preprodajalce opravijo avtorji ali njihovi pravni nasledniki;

(c) dobavo umetniških predmetov obdavčljivemu preprodajalcu, ki jo opravi davčni zavezanec, razen obdavčljivi preprodajalec, če je bila dobava obdavčena z nižjo stopnjo na podlagi člena 103.

2. Države članice določijo natančnejša pravila za izvajanje možnosti iz odstavka 1, ki se v vsakem primeru izvaja v obdobju najmanj dveh koledarskih let.

Člen 317

Če obdavčljivi preprodajalec uporablja možnost iz člena 316, se davčna osnova določi v skladu s členom 315.

Za dobave umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki jih obdavčljivi preprodajalec uvozi sam, je nabavna cena, ki se upošteva pri izračunu dosežene razlike v ceni, enaka davčni osnovi pri uvozu, določeni v skladu s členi 85 do 89, povečani za DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal pri uvozu.

Člen 318

1. Zaradi poenostavitve postopka obračunavanja davka in po posvetovanju z odborom za DDV lahko za določene transakcije ali določene kategorije obdavčljivih preprodajalcev države članice določijo, da se davčna osnova za dobave blaga po maržni ureditvi določi za vsako

▼B

davčno obdobje, v katerem mora obdavčljivi preprodajalec predložiti obračun DDV iz člena 250.

V primeru iz prvega pododstavka je davčna osnova za dobavo blaga, za katerega se uporablja ista stopnja DDV, celotna razlika, ki jo doseže obdavčljivi preprodajalec, zmanjšana za znesek DDV, ki se nanaša na to razliko.

2. Celotna razlika je enaka razliki med obema naslednjima zneskoma:

(a) skupnim zneskom dobav blaga po maržni ureditvi, ki jih obdavčljivi preprodajalec opravi v davčnem obdobju, na katerega se obračun nanaša, tj. skupnim zneskom prodajnih cen;

(b) skupnim zneskom nabav blaga iz člena 314, ki jih opravi obdavčljivi preprodajalec v davčnem obdobju, na katerega se obračun nanaša, tj. skupnim zneskom nabavnih cen.

3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da davčni zavezanci iz odstavka 1 ne uživajo neupravičenih ugodnosti ali nimajo neupravičene izgube.

Člen 319

Obdavčljivi preprodajalec lahko uporablja splošno ureditev DDV za vsako dobavo, za katero velja maržna ureditev.

Člen 320

1. Če obdavčljivi preprodajalec uporablja splošno ureditev DDV za dobavo umetniškega predmeta, zbirateljskega predmeta ali starine, ki jo je sam uvozil, ima pravico, da od DDV, ki ga je dolžan plačati, odbije DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal pri uvozu tega blaga.

Če obdavčljivi preprodajalec uporablja splošno ureditev DDV za dobavo umetniškega predmeta, ki mu ga dobavi avtor ali njegov pravni naslednik ali davčni zavezanec, ki ni obdavčljivi preprodajalec, ima pravico, da od zneska svoje davčne obveznosti odbije DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal za umetniški predmet, ki mu je bil dobavljen.

2. Pravica do odbitka nastane, ko nastane obveznost za obračun davka od dobave, za katero se obdavčljivi preprodajalec odloči uporabiti splošno ureditev DDV.

Člen 321

Kadar se dobave rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin, za katere velja maržna ureditev, opravijo pod pogoji iz členov 146, 147, 148 ali 151 so te dobave oproščene plačila davka.

Člen 322

Če se za dobave blaga, ki jih opravi obdavčljivi preprodajalec, uporablja maržna ureditev, obdavčljivi preprodajalec od DDV, ki ga je dolžan plačati, ne sme odbiti naslednjih zneskov:

(a) DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal za umetniške predmete, zbirke ali starine, ki jih je sam uvozil;

(b) DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal za umetniške predmete, ki so mu jih ali naj bi mu jih dobavili avtorji ali njihovi pravni nasledniki;

(c) DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal za umetniške predmete, ki mu jih je ali naj bi mu jih dobavil davčni zavezanec, ki ni obdavčljivi preprodajalec.

▼B

Člen 323

Davčni zavezanec od davka, ki ga je dolžan plačati, ne sme odbiti DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal za blago, ki ga je ali naj bi ga prejel od obdavčljivega preprodajalca, kolikor se za dobave tega blaga, ki jih opravi obdavčljivi preprodajalec, uporablja maržna ureditev.

Člen 324

Obdavčljivi preprodajalec, ki uporablja splošno ureditev DDV in maržno ureditev, mora v svojih poslovnih knjigah ločeno izkazovati transakcije za vsako ureditev posebej, v skladu s pravili, ki jih določijo države članice.

Člen 325

Obdavčljivi preprodajalec na računih, ki jih izdaja, ne sme posebej izkazati DDV od dobav blaga, za katere uporablja maržno ureditev.

Pododdelek 2

Prehodna ureditev za rabljena prevozna sredstva

Člen 326

Države članice, ki so 31. decembra 1992 uporabljale posebno ureditev obdavčevanja, razen maržne ureditve, za dobave rabljenih prevoznih sredstev, ki jih opravijo obdavčljivi preprodajalci, lahko do uvedbe dokončne ureditve iz člena 402 še naprej uporabljajo to ureditev, če izpolnjuje ali je prilagojena tako, da izpolnjuje pogoje iz tega pododdelka.

Danska ima pravico uvesti posebno ureditev iz prvega odstavka.

Člen 327

1. Ta prehodna ureditev se uporablja za dobave rabljenih prevoznih sredstev, ki jih opravijo obdavčljivi preprodajalci in za katere velja maržna ureditev.

2. Ta prehodna ureditev se ne uporablja za dobave novih prevoznih sredstev, ki se opravijo pod pogoji iz člena 138(1) in (2)(a).

3. Za namene iz odstavka 1 za „rabljena prevozna sredstva“ štejejo motorna kopenska vozila, plovila in zrakoplovi iz točke (a) člena 2(2), ko gre za rabljeno blago, ki ne izpolnjuje pogojev, da bi štelo za nova prevozna sredstva.

Člen 328

Dolgovani DDV za vsako dobavo iz člena 327 je enak znesku davka, ki bi ga bilo treba plačati, če bi se od dobave obračunaval DDV po splošni ureditvi, zmanjšan za znesek DDV, za katerega se šteje, da ga je obdavčljivi preprodajalec vključil v nabavno vrednost prevoznih sredstev.

Člen 329

DDV, za katerega se šteje, da ga je obdavčljivi preprodajalec vključil v nabavno ceno prevoznih sredstev, se izračuna po naslednji metodi:

▼B

(a) nabavna cena, ki se upošteva, je nabavna cena v smislu točke (2) člena 312;

(b) šteje se, da nabavna cena, ki jo plača obdavčljivi preprodajalec, vključuje DDV, ki bi ga bilo treba plačati, če bi dobavitelj, od katerega je preprodajalec prevozno sredstvo prejel, uporabil splošno ureditev DDV;

(c) upošteva se stopnja, ki se v smislu člena 93 uporablja v državi članici, na ozemlju katere se šteje, da je kraj opravljene dobave obdavčljivemu preprodajalcu, določen v skladu s členoma 31 in 32.

Člen 330

Dolgovani DDV za vsako dobavo prevoznih sredstev iz člena 327(1), določen v skladu s členom 328, ne sme biti nižji od zneska DDV, ki bi ga bilo treba plačati, če bi se za dobavo uporabljala maržna ureditev.

Države članice lahko določijo, da ta razlika, če se je za dobave uporabljala maržna ureditev, ne sme biti nižja od 10 % prodajne cene v smislu točke (1) člena 312.

Člen 331

Davčni zavezanec od DDV, ki ga je dolžan plačati, ne sme odbiti DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal za rabljeno prevozno sredstvo, ki mu ga je dobavil obdavčljivi preprodajalec, če za dobavo tega blaga preprodajalec uporablja obdavčitev v skladu s to prehodno ureditvijo.

Člen 332

Obdavčljivi preprodajalec na računu, ki ga izda, ne sme ločeno izkazovati DDV, ki se nanaša na dobave, za katere uporablja to prehodno ureditev.

Oddelek 3

Posebna ureditev za prodajo na javni dražbi

Člen 333

1. Države članice lahko v skladu z določbami tega oddelka uporabljajo posebno ureditev, po kateri se obdavčuje razlika v ceni, ki jo doseže organizator prodaje na javni dražbi v zvezi z dobavami rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki jih ta organizator opravi v svojem imenu in za račun oseb iz člena 334 v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija od prodaje tega blaga na javni dražbi.

2. Ureditev iz odstavka 1 se ne uporablja za dobave novih prevoznih sredstev, opravljenih pod pogoji iz člena 138(1) in (2)(a).

Člen 334

Ta posebna ureditev se uporablja za dobave, ki jih organizator prodaje na javni dražbi opravi v svojem imenu za račun naslednjih oseb:

(a) oseba, ki ni davčni zavezanec;

(b) drugega davčnega zavezanca, kolikor je dobava blaga, ki jo opravi ta davčni zavezanec po pogodbi, na podlagi katere se plača provizija od prodaje, oproščena v skladu s členom 136;

▼B

(c) drugega davčnega zavezanca, kolikor dobava blaga tega davčnega zavezanca, opravljena po pogodbi, na podlagi katere se plača provizija od prodaje, izpolnjuje pogoje za oprostitev za mala podjetja iz členov 282 do 292 in vključuje osnovna sredstva;

(d) obdavčljivega preprodajalca, kolikor je dobava blaga, ki jo opravi ta obdavčljivi preprodajalec po pogodbi, na podlagi katere se plača provizija od prodaje, predmet DDV po maržni ureditvi.

Člen 335

Šteje se, da se dobava blaga davčnemu zavezancu, ki je organizator prodaje na javni dražbi, opravi, ko se to blago proda na javni dražbi.

Člen 336

Davčna osnova za vsako dobavo blaga iz tega oddelka je skupni znesek, ki ga organizator prodaje na javni dražbi zaračuna pridobitelju v skladu s členom 339, zmanjšan za naslednje zneske:

(a) neto znesek, ki ga je ali naj bi ga plačal organizator prodaje na javni dražbi svojemu naročniku, določen v skladu s členom 337;

(b) znesek DDV, ki ga mora plačati organizator prodaje na javni dražbi za opravljeno dobavo.

Člen 337

Neto znesek, ki ga je ali naj bi ga plačal organizator prodaje na javni dražbi svojemu naročniku, je enak razliki med ceno blaga, doseženo na javni dražbi, in zneskom provizije, ki jo ali naj bi jo dobil organizator prodaje na javni dražbi od svojega naročnika po pogodbi, kjer se provizija plača od prodaje.

Člen 338

Organizatorji prodaje na javni dražbi, ki dobavljajo blago pod pogoji iz členov 333 in 334, morajo v svojem knjigovodstvu na prehodnih postavkah izkazati naslednje zneske:

(a) zneske, ki so jih ali naj bi jih dobili od pridobitelja blaga;

(b) zneske, ki so jih ali naj bi jih vrnili prodajalcu blaga.

Zneski iz prvega odstavka morajo biti ustrezno utemeljeni.

Člen 339

Organizator prodaje na javni dražbi mora pridobitelju izdati račun, na katerem izkaže naslednje zneske:

(a) ceno blaga, doseženo na dražbi;

(b) davke, dajatve, prelevmane in takse;

(c) postranske stroške, kot so provizije, stroški embaliranja, prevoza in zavarovanja, ki jih zaračuna organizator pridobitelju blaga.

Na računu, ki ga izda organizator prodaje na javni dražbi, ne sme biti ločeno izkazan DDV.

▼B

Člen 340

1. Organizator prodaje na javni dražbi, ki mu je bilo blago predano po pogodbi, na podlagi katere se plača provizija od prodaje na javni dražbi, mora svojemu naročniku izdati obračun.

Obračun, ki ga izda organizator prodaje na javni dražbi, mora izkazovati znesek transakcije, t.j. ceno blaga, doseženo na dražbi, zmanjšano za znesek provizije, ki jo je ali naj bi jo dobil od naročnika.

2. Obračun, pripravljeni pod pogoji iz odstavka 1, se prizna kot račun, ki ga mora naročnik, če je davčni zavezanec, izdati organizatorju prodaje na javni dražbi v skladu s členom 220.

Člen 341

Države članice, ki uporabljajo ureditev iz tega oddelka, to ureditev uporabljajo tudi za dobave rabljenih prevoznih sredstev, kakor so opredeljena v členu 327(3), ki jih opravi organizator prodaje na javni dražbi v svojem imenu, v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija od prodaje tega blaga na javni dražbi, za račun obdavčljivega preprodajalca, kolikor bi bile te dobave, ki bi jih opravil ta obdavčljivi preprodajalec, predmet DDV v skladu s prehodno ureditvijo, ki se uporablja za rabljena prevozna sredstva.

Oddelek 4

Zaščitni ukrepi pred izkrivljanjem konkurence in davčnimi goljufijami

Člen 342

Države članice lahko sprejmejo ukrepe glede pravice do odbitka DDV, da bi preprečile neupravičene ugodnosti ali neupravičeno škodo obdavčljivih preprodajalcev, za katere se uporablja ena od ureditev iz oddelka 2.

Člen 343

Svet lahko na predlog Komisije soglasno dovoli katerikoli državi članici, da uvede posebne ukrepe za preprečevanje davčnih goljufij, tako da določi, da DDV, ki ga je treba plačati na podlagi maržne ureditve, ne more biti nižji od zneska davka, ki bi ga bilo treba plačati, če bi bila razlika v ceni enaka določenemu odstotku prodajne cene.

Odstotek prodajne cene se določi z upoštevanjem običajne razlike v ceni, ki jo dosežejo gospodarski subjekti v zadevnem sektorju.

POGLAVJE 5

Posebna ureditev za investicijsko zlato

Oddelek 1

Splošne določbe

Člen 344

1. Za namene te direktive in brez poseganja v druge določbe Skupnosti „investicijsko zlato“ pomeni:

▼B

(1) zlato v obliki palic ali ploščic s težo, ki jo sprejemajo trgi plemenitih kovin, čistine, ki je enaka ali večja od 995 tisočink, predstavljeno z vrednostnimi papirji ali ne;

(2) zlate kovance s čistino enako ali večjo od 900 tisočink, skovane po letu 1800, ki so ali so bili zakonito plačilno sredstvo v državi porekla in ki se običajno prodajajo po ceni, ki ne presega za več kot 80 % vrednosti zlata na odprtem trgu, vsebovanega v kovancih.

2. Države članice lahko iz te posebne ureditve izvzamejo majhne palice ali ploščice z maso 1 g ali manj.

3. V tej direktivi se šteje, da se kovanci iz točke (2) odstavka 1 ne prodajajo v zbirateljske namene.

Člen 345

Od leta 1999 dalje vsaka država članica vsako leto do 1. julija Komisijo obvesti o kovancih, ki izpolnjujejo kriterije iz točke (2) člena 344(1) in s katerimi se trguje v tej državi članici. Komisija objavi celoten seznam teh kovancev v seriji „C“*Uradnega lista Evropske unije* pred 1. decembrom vsako leto. Šteje se, da kovanci iz objavljenega seznama izpolnjujejo ta merila v celotnem letu, za katerega se seznam objavi.

Oddelek 2

Oprostitev DDV

Člen 346

Države članice oprostijo DDV dobavo, pridobitev znotraj Skupnosti in uvoz investicijskega zlata, vključno z investicijskim zlatom, ki ga predstavljajo potrdila za alocirano ali nealocirano zlato ali s katerim se trguje na računih za zlato, in vključujoč predvsem posojila v zlatu in swap posle, vključno z lastninsko pravico ali terjatvami v zvezi z investicijskim zlatom, kakor tudi transakcije z investicijskim zlatom, ki vključujejo terminske posle in terminske pogodbe za prenos lastninske pravice ali terjatve v zvezi z investicijskim zlatom.

Člen 347

Države članice oprostijo storitve posrednikov, ki delujejo v imenu in za račun druge osebe, kadar posredujejo pri dobavi investicijskega zlata za svojega naročnika.

Oddelek 3

Izbira obdavčitve

Člen 348

Države članice dovolijo davčnim zavezancem, ki proizvajajo investicijsko zlato ali predelujejo zlato v investicijsko zlato, da se odločijo za obdavčitev dobav investicijskega zlata, ki bi bile sicer oproščene na podlagi člena 346, drugemu davčnemu zavezancu.

Člen 349

1. Države članice lahko dovolijo davčnim zavezancem, ki v okviru svoje ekonomske dejavnosti običajno dobavljajo zlato za industrijsko namene, pravico, da se odločijo za obdavčitev dobav zlatih palic ali

▼B

ploščic iz točke 1 člena 344(1), ki bi bile sicer oproščene na podlagi člena 346, drugemu davčnemu zavezancu.

2. Države članice lahko omejijo obseg uporabe možnosti iz odstavka 1.

Člen 350

Kadar dobavitelj uporabi pravico do izbire obdavčevanja v skladu s členoma 348 in 349, države članice podelijo posredniku pravico do izbire za obdavčitev za storitve, navedene v členu 347.

Člen 351

Države članice določijo natančna navodila za uporabo pravice do izbire iz tega oddelka in o tem obvestijo Komisijo.

Oddelek 4

Transakcije na zakonsko urejenem trgu plemenitih kovin

Člen 352

Vsaka država članica lahko po posvetovanju z odborom za DDV uvede DDV za posebne transakcije v zvezi z investicijskim zlatom, opravljene v tej državi članici med davčnimi zavezanci, ki so člani trga plemenitih kovin, ki ga zakonsko ureja ta država članica, ali med takšnim davčnim zavezancem in drugim davčnim zavezancem, ki ni član tega trga. Vendar država članica ne more uporabiti DDV za dobave, opravljene pod pogoji iz člena 138, niti za izvoz investicijskega zlata.

Člen 353

Države članice, ki na podlagi člena 352 obdavčijo transakcije med davčnimi zavezanci, ki so člani zakonsko urejenega trga plemenitih kovin, zaradi poenostavitve dovolijo odlog obračuna davka ter davčne zavezance oprostijo zahtev glede knjigovodstva za DDV.

Oddelek 5

Posebne pravice in obveznosti trgovcev z investicijskim zlatom

Člen 354

Če je njegova kasnejša dobava investicijskega zlata na podlagi tega poglavja oproščena, ima davčni zavezanec pravico odbiti naslednje zneske:

(a) DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal za investicijsko zlato, ki mu ga je dobavila oseba, ki je izkoristila pravico do izbire iz členov 348 in 349, ali mu je bilo dobavljeno v skladu z oddelkom 4;

(b) DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal za dobavo, ki mu je opravljena, pridobitev znotraj Skupnosti ali za uvoz zlata, razen investicijskega zlata, ki ga kasneje predela ali ga druga oseba za njegov račun predela v investicijsko zlato;

▼B

(c) DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal za storitve, opravljene zanj, ki vsebujejo spremembo oblike, teže ali čistosti zlata, vključno z investicijskim zlatom.

Člen 355

Davčni zavezanci, ki proizvajajo investicijsko zlato ali predelujejo zlato v investicijsko zlato, imajo pravico odbiti davek, ki so ga dolžni plačati ali so ga plačali za dobavo ali pridobitev znotraj Skupnosti ali za uvoz blaga ali opravljanje storitev v zvezi s proizvodnjo ali predelavo tega zlata, kot da bi bila kasnejša dobava zlata, ki je oproščeno po členu 346, obdavčena.

Člen 356

1. Države članice zagotovijo najmanj to, da trgovci z investicijskim zlatom, vodijo evidenco vseh večjih transakcij z investicijskim zlatom in hranijo dokumentacijo, ki omogoča identifikacijo kupca pri teh transakcijah.

Trgovci hranijo informacije iz prvega pododstavka najmanj pet let.

2. Države članice lahko za izpolnitev zahtev odstavka 1 sprejmejo enakovredne obveznosti v okviru ukrepov, sprejetih v skladu z drugo zakonodajo Skupnosti, na primer Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/60/ES z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma ([1]).

3. Države članice lahko določijo strožje obveznosti, zlasti o vodenju posebnih evidenc, ali posebne zahteve za računovodstvo.

POGLAVJE 6

Posebna ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža in ki opravljajo elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci

Oddelek 1

Splošne določbe

▼M3

Člen 357

Določbe tega poglavja se uporabljajo do 31. decembra 2014.

▼B

Člen 358

Za namene tega poglavja in brez poseganja v druge določbe Skupnosti se uporabljajo naslednje opredelitve:

(1) „davčni zavezanec, ki nima sedeža“ pomeni davčnega zavezanca, ki na ozemlju Skupnosti nima niti sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote in ki se tudi drugače ni dolžan identificirati na podlagi člena 214;

(2) „elektronske storitve“ in „elektronsko opravljane storitve“ pomenijo storitve iz točke (k) člena 56(1);

(3) „država članica identifikacije“ pomeni državo članico, ki jo davčni zavezanec, ki nima sedeža, izbere, da v njej prijavi začetek svoje

([1]) UL L 309, 25.11. 2005, str. 15.

▼B

dejavnosti kot davčni zavezanec na ozemlju Skupnosti v skladu z določbami tega poglavja;

(4) „država članica potrošnje“ pomeni državo članico, v kateri se v skladu s členom 57 šteje, da so opravljene elektronske storitve;

(5) „obračun DDV“ pomeni poročilo, ki vsebuje podatke, potrebne za ugotavljanje zneska DDV, za katerega je nastala obveznost obračuna v posamezni državi članici.

Oddelek 2

Posebna ureditev za elektronsko opravljane storitve

Člen 359

Države članice dovolijo uporabo posebne ureditve davčnemu zavezancu, ki nima sedeža in ki opravlja elektronske storitve osebi, ki ni davčni zavezanec in ima sedež ali stalno prebivališče oziroma običajno bivališče v državi članici. Ta ureditev se uporablja za vse tako opravljene storitve v Skupnosti.

Člen 360

Davčni zavezanec, ki nima sedeža, mora državi članici za identifikacijo prijaviti začetek ali prenehanje svoje dejavnosti kot davčni zavezanec ali spremembe, zaradi katerih ni več upravičen do te posebne ureditve. Takšna prijava se predloži v elektronski obliki.

Člen 361

1. Podatki, ki jih davčni zavezanec, ki nima sedeža, ob začetku svojih obdavčljivih dejavnosti posreduje državi članici za identifikacijo, vsebujejo naslednje podrobnosti za identifikacijo:

(a) ime;

(b) poštni naslov;

(c) elektronske naslove, vključno s spletnimi stranmi;

(d) nacionalno davčno številko, če obstaja;

(e) izjavo, da oseba v Skupnosti ni identificirana za DDV.

2. Davčni zavezanec, ki nima sedeža, uradno obvesti državo članico za identifikacijo o morebitnih spremembah v zvezi s posredovanimi podatki.

Člen 362

Država članica za identifikacijo identificira davčnega zavezanca, ki nima sedeža, na podlagi individualne identifikacijske številke DDV in ga uradno obvesti z elektronskimi sredstvi o identifikacijski številki, ki mu je bila dodeljena. Na podlagi podatkov, ki se uporabljajo za identifikacijo, lahko države članice potrošnje vodijo lastne identifikacijske sisteme.

Člen 363

Država članica za identifikacijo, davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Skupnosti, izključi iz identifikacijskega registra v naslednjih primerih:

▼B

(a) davčni zavezanec jo uradno obvesti, da ne opravlja več elektronskih storitev;

(b) se lahko kako drugače sklepa, da so se njegove obdavčljive dejavnosti končale;

(c) davčni zavezanec potrebnih pogojev za možnost uporabe te posebne ureditve ne izpolnjuje več;

(d) neprenehoma krši pravila posebne ureditve.

Člen 364

Davčni zavezanec, ki nima sedeža, z elektronskimi sredstvi predloži državi članici za identifikacijo obračun DDV za vsako koledarsko trimesečje, ne glede na to, ali so bile elektronske storitve opravljene ali ne. Obračun se predloži v 20 dneh po poteku zadevnega obračunskega obdobja, na katerega se obračun nanaša.

Člen 365

V obračunu DDV se navedejo identifikacijska številka ter za vsako državo članico potrošnje, v kateri je nastala obveznost za plačilo DDV, skupna vrednost elektronsko opravljenih storitev v obračunskem obdobju, brez DDV, ter skupni znesek pripadajočega davka. V obračunu se morajo navesti tudi uporabljene stopnje DDV in skupni znesek dolgovanega DDV.

Člen 366

1. V obračunu DDV se zneski navedejo v eurih.

Države članice, ki niso uvedle eura, lahko predpišejo, da se obračun DDV izvede v njihovih nacionalnih valutah. Če so bile storitve zaračunane v drugih valutah, davčni zavezanec pri izpolnjevanju obračuna DDV uporabi menjalni tečaj zadnjega dne davčnega obdobja.

2. Menjava se izvede na podlagi menjalnih tečajev, ki jih Evropska centralna banka objavi za zadevni dan, ali, če na ta dan ni objave, za naslednji dan objave.

Člen 367

Davčni zavezanec, ki nima sedeža, plača DDV ob predložitvi obračuna DDV.

Plačilo se izvrši na bančni račun, izražen v eurih, ki ga določi država članica za identifikacijo. Države članice, ki niso uvedle eura, lahko predpišejo, da se plačilo izvede na bančni račun, izražen v njihovi nacionalni valuti.

Člen 368

Davčni zavezanec, ki nima sedeža in uporablja to posebno ureditev, nima pravice do odbitka DDV po členu 168 te direktive. Ne glede na člen 1(1) Direktive 86/560/EGS se temu davčnemu zavezancu odobri vračilo DDV v skladu z navedeno direktivo. Členi 2(2) in (3) ter 4(2) Direktive 86/560/EGS se ne uporabljajo za vračila v zvezi z elektronskimi storitvami, zajetimi v tej posebni ureditvi.

▼B

Člen 369

1. Davčni zavezanec, ki nima sedeža, vodi evidence o transakcijah v okviru te posebne ureditve. Te evidence morajo biti dovolj natančne, da lahko davčni organi držav članic potrošnje ugotovijo, ali je obračun DDV pravilen.

2. Evidence iz odstavka 1 morajo biti državi članici za identifikacijo in državi članici potrošnje na njuno prošnjo na voljo v elektronski obliki.

Evidence se hranijo 10 let po poteku leta, v katerem se je transakcija opravila.

NASLOV XIII

ODSTOPANJA

POGLAVJE 1

Odstopanja, ki se uporabljajo do sprejetja dokončne ureditve

Oddelek 1

Odstopanja za države, ki so del Skupnosti od 1. januarja 1978

Člen 370

Države članice, ki so 1. januarja 1978 obdavčevale transakcije s seznama v delu A Priloge X, lahko te še naprej obdavčujejo.

Člen 371

Države članice, ki so 1. januarja 1978 oprostile transakcije s seznama v delu B Priloge X, lahko te še naprej oproščajo pod pogoji, ki so takrat veljali v vsaki od zadevnih držav članic.

Člen 372

Države članice, ki so 1. januarja 1978 uporabljale določbe, ki odstopajo od načela takojšnjega odbitka iz prvega odstavka člena 179, lahko te še naprej uporabljajo.

Člen 373

Države članice, ki so 1. januarja 1978 uporabljale določbe, ki odstopajo od člena 28 in točke (c) prvega odstavka člena 79, lahko te še naprej uporabljajo.

Člen 374

Z odstopanjem od členov 169 in 309 države članice, ki so 1. januarja 1978 oprostile storitve potovalnih agentov iz člena 309 brez pravice do odbitka DDV, plačanega v predhodni fazi, lahko te še naprej oproščajo. To odstopanje se uporablja tudi za potovalne agente, ki delujejo v potnikovem imenu in za njegov račun.

▼B

Oddelek 2

Odstopanja za države, ki so Skupnosti pristopile po 1. januarju 1978

Člen 375

Grčija lahko še naprej oprošča transakcije iz točk (2), (8), (9), (11) in (12) dela B Priloge X pod pogoji, ki so v tej državi članici veljali 1. januarja 1987.

Člen 376

Španija lahko še naprej oprošča storitve avtorjev iz točke (2) dela B Priloge X in transakcije iz točk (11) in (12) dela B Priloge X pod pogoji, ki so v tej državi članici veljali 1. januarja 1993.

Člen 377

Portugalska lahko še naprej oprošča transakcije iz točk (2), (4), (7), (9), (10) in (13) dela B Priloge X pod pogoji, ki so v tej državi članici veljali 1. januarja 1989.

Člen 378

▼C1

1. Avstrija lahko še naprej obdavčuje transakcije iz točke (2) dela A Priloge X.

▼B

2. Dokler se iste oprostitve uporabljajo v eni od držav članic, ki je bila članica Skupnosti 31. decembra 1994, lahko Avstrija pod pogoji, ki so v tej državi članici veljali na dan njenega pristopa, še naprej oprošča naslednje transakcije:

(a) transakcije, naštete v točkah (5) in (9) dela B Priloge X;

(b) s pravico do odbitka DDV, plačanega v predhodni fazi, vse dele mednarodnega potniškega letalskega in pomorskega prometa ter prometa po notranjih plovnih poteh, razen potniškega prometa na Bodenskem jezeru.

Člen 379

1. Finska lahko še naprej obdavčuje transakcije iz točke (2) dela A Priloge X, dokler se te transakcije obdavčujejo v eni od držav članic, ki je bila članica Skupnosti 31. decembra 1994.

2. Finska lahko pod pogoji, ki so v tej državi članici veljali na dan njenega pristopa, še naprej oprošča storitve avtorjev, umetnikov in nastopajočih izvajalcev iz točke (2) dela B Priloge X in transakcije iz točk (5), (9) in (10) dela B Priloge X, dokler se iste oprostitve uporabljajo v eni od držav članic, ki je bila članica Skupnosti 31. decembra 1994.

Člen 380

Švedska lahko pod pogoji, ki so v tej državi članici veljali na dan njenega pristopa, še naprej oprošča storitve avtorjev, umetnikov in nastopajočih izvajalcev iz točke (2) dela B Priloge X in transakcije iz točk (1), (9) in (10) dela B Priloge X, dokler se iste oprostitve uporab-

▼B

ljajo v eni od držav članic, ki je bila članica Skupnosti 31. decembra 1994.

Člen 381

Češka lahko pod pogoji, ki so v tej državi članici veljali na dan njenega pristopa, še naprej oprošča mednarodni prevoz potnikov iz točke (10) dela B Priloge X, dokler se ista oprostitev uporablja v eni od držav članic, ki je bila članica Skupnosti 30. aprila 2004.

Člen 382

Estonija lahko pod pogoji, ki so v tej državi članici veljali na dan njenega pristopa, še naprej oprošča mednarodni prevoz potnikov iz točke (10) dela B Priloge X, dokler se ista oprostitev uporablja v eni od držav članic, ki je bila članica Skupnosti 30. aprila 2004.

Člen 383

Ciper lahko pod pogoji, ki so v tej državi članici veljali na dan njenega pristopa, še naprej oprošča naslednje transakcije:

(a) dobavo gradbenih zemljišč iz točke (9) dela B Priloge X, in sicer do 31. decembra 2007;

(b) mednarodni prevoz potnikov iz točke (10) dela B Priloge X, dokler se ista oprostitev uporablja v eni od držav članic, ki je bila članica Skupnosti 30. aprila 2004.

Člen 384

Dokler se iste oprostitve uporabljajo v eni od držav članic, ki je bila članica Skupnosti 30. aprila 2004, lahko Latvija pod pogoji, ki so v tej državi članici veljali na dan njenega pristopa, še naprej oprošča naslednje transakcije:

(a) storitve, ki jih opravljajo avtorji, umetniki in nastopajoči izvajalci iz točke 2 dela B Priloge X;

(b) mednarodni prevoz potnikov iz točke (10) dela B Priloge X.

Člen 385

Litva lahko pod pogoji, ki so v tej državi članici veljali na dan njenega pristopa, še naprej oprošča mednarodni prevoz potnikov iz točke (10) dela B Priloge X, dokler se ista oprostitev uporablja v eni od držav članic, ki je bila članica Skupnosti 30. aprila 2004.

Člen 386

Madžarska lahko pod pogoji, ki so v tej državi članici veljali na dan njenega pristopa, še naprej oprošča mednarodni prevoz potnikov iz točke (10) dela B Priloge X, dokler se ista oprostitev uporablja v eni od držav članic, ki je bila članica Skupnosti 30. aprila 2004.

Člen 387

Dokler se iste oprostitve uporabljajo v eni od držav članic, ki je bila članica Skupnosti 30. aprila 2004, lahko Malta pod pogoji, ki so v tej državi članici veljali na dan njenega pristopa, še naprej oprošča naslednje transakcije:

▼B

(a) brez pravice do odbitka DDV, plačanega v predhodni fazi, oskrbo z vodo, ki jo zagotavljajo javni organi, iz točke (8) dela B Priloge X;

(b) brez pravice do odbitka DDV, plačanega v predhodni fazi, dobave objektov in gradbenih zemljišč iz točke (9) dela B Priloge X;

(c) s pravico do odbitka DDV, plačanega v predhodni fazi, notranji prevoz potnikov, mednarodni prevoz potnikov in notranji pomorski prevoz potnikov med otoki iz točke (10) dela B Priloge X.

Člen 388

Poljska lahko pod pogoji, ki so v tej državi članici veljali na dan njenega pristopa, še naprej oprošča mednarodni prevoz potnikov iz točke (10) dela B Priloge X, dokler se ista oprostitev uporablja v eni od držav članic, ki je bila članica Skupnosti 30. aprila 2004.

Člen 389

Slovenija lahko pod pogoji, ki so v tej državi članici veljali na dan njenega pristopa, še naprej oprošča mednarodni prevoz potnikov iz točke (10) dela B Priloge X, dokler se ista oprostitev uporablja v eni od držav članic, ki je bila članica Skupnosti 30. aprila 2004.

Člen 390

Slovaška lahko pod pogoji, ki so v tej državi članici veljali na dan njenega pristopa, še naprej oprošča mednarodni prevoz potnikov iz točke (10) dela B Priloge X, dokler se ista oprostitev uporablja v eni od držav članic, ki je bila članica Skupnosti 30. aprila 2004.

Oddelek 3

Skupne določbe za oddelka 1 in 2

Člen 391

Države članice, ki oprostijo transakcije iz členov 371, 375, 376 ali 377, iz člena 378(2), iz člena 379(2) ali iz členov 380 do 390, lahko davčnim zavezancem odobrijo izbiro glede obdavčevanja teh transakcij.

Člen 392

Države članice lahko določijo, da je za dobavo objektov in gradbenih zemljišč, ki jih kupi z namenom nadaljnje prodaje davčni zavezanec, za katerega pri nakupu davek ni bil odbiten, davčna osnova razlika med prodajno in nakupno ceno.

Člen 393

1. Da se olajša prehod na dokončno ureditev v skladu s členom 402, Svet na podlagi poročila Komisije pregleda stanje glede odstopanj iz oddelkov 1 in 2 in v skladu s členom 93 Pogodbe določi, ali naj se katero od odstopanj odpravi ali naj se odpravijo vsa odstopanja.

2. Ob koncu prehodnega obdobja se prevoz potnikov obdavči v državi članici odhoda za tisti del potovanja, ki se opravi v Skupnosti, v skladu s podrobnimi pravili postopka, ki jih v skladu s členom 93 Pogodbe določi Svet.

▼B

POGLAVJE 2

S pooblastilom odobrena odstopanja

Oddelek 1

Ukrepi za poenostavitev in zaščito pred davčnimi utajami ali izogibanjem davkom

Člen 394

Države članice, ki 1. januarja 1977 uporabljajo posebne ukrepe zaradi poenostavitve postopka za obračunavanje davka ali zaradi preprečevanja nekaterih davčnih utaj ali izogibanja davkom, lahko te ukrepe ohranijo pod pogojem, da so o njih do 1. januarja 1978 uradno obvestile Komisijo, in pod pogojem, da so ukrepi poenostavitve v skladu z zahtevo iz drugega pododstavka člena 395(1).

Člen 395

1. Na predlog Komisije lahko Svet soglasno dovoli katerikoli državi članici, da uvede posebne ukrepe, ki odstopajo od določb te direktive, za poenostavitev postopka obračunavanja davka ali za preprečevanje nekaterih vrst davčnih utaj ali izogibanja davkom.

Ukrepi za poenostavitev postopka obračunavanja davka ne smejo, razen v zanemarljivi meri, vplivati na skupni znesek davčnih prihodkov države članice v fazi končne potrošnje.

2. Država članica, ki želi uvesti ukrepe iz odstavka 1, pošlje vlogo Komisiji in ji da vse potrebne informacije. Če Komisija meni, da nima vseh potrebnih informacij, o tem v roku dveh mesecev od dneva prejema vloge obvesti zadevno državo članico in podrobno navede, katere dodatne informacije potrebuje.

Ko ima Komisija vse informacije, za katere meni, da so potrebne za presojo zahteve, v roku enega meseca o tem uradno obvesti državo članico, ki je zahtevo vložila in zahtevo v izvornem jeziku posreduje drugim državam članicam.

3. Komisija v treh mesecih od uradnega obvestila iz drugega pododstavka odstavka 2 Svetu predloži ustrezen predlog, če pa zahtevanemu odstopanju nasprotuje, obvestilo o zavrnitvi z obrazložitvijo.

4. Postopek iz odstavkov 2 in 3 se v vsakem primeru zaključi v osmih mesecih po tem, ko Komisija prejme vlogo.

Oddelek 2

Mednarodni sporazumi

Člen 396

1. Svet lahko na predlog Komisije soglasno dovoli katerikoli državi članici, da s tretjo državo ali mednarodno organizacijo sklene sporazum, ki lahko vsebuje odstopanja od te direktive.

2. Država članica, ki želi skleniti sporazum iz odstavka 1, pošlje vlogo Komisiji in ji posreduje vse potrebne informacije. Če Komisija meni, da nima vseh potrebnih informacij, o tem v roku dveh mesecev od dneva prejema vloge obvesti zadevno državo članico in podrobno navede, katere dodatne informacije potrebuje.

Ko ima Komisija vse informacije, za katere meni, da so potrebne za presojo zahteve, v roku enega meseca o tem uradno obvesti državo

▼B

članico, ki je zahtevo vložila in zahtevo v izvornem jeziku posreduje drugim državam članicam.

3. Komisija v treh mesecih od uradnega obvestila iz drugega pododstavka odstavka 2 Svetu predloži ustrezen predlog, če pa zahtevanemu odstopanju nasprotuje, obvestilo o zavrnitvi z obrazložitvijo.

4. Postopek iz odstavkov 2 in 3 se v vsakem primeru zaključi v osmih mesecih po tem, ko Komisija prejme vlogo.

NASLOV XIV

DRUGE DOLOČBE

POGLAVJE 1

Izvedbeni ukrepi

Člen 397

Svet na predlog Komisije soglasno sprejme ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive.

POGLAVJE 2

Odbor za DDV

Člen 398

1. Ustanovi se svetovalni odbor za davek na dodano vrednost, v nadaljnjem besedilu „odbor za DDV“.

2. Odbor za DDV sestavljajo predstavniki držav članic in Komisije.

Predsednik odbora je predstavnik Komisije.

Tajniške storitve za odbor opravlja Komisija.

3. Odbor za DDV sprejme svoj poslovnik.

4. Poleg točk, za katere se v tej direktivi zahteva posvetovanje, odbor za DDV obravnava vprašanja v zvezi z uporabo določb Skupnosti o DDV, ki mu jih postavi njegov predsednik na lastno pobudo ali na zahtevo predstavnika države članice.

POGLAVJE 3

Menjalni tečaj

Člen 399

Protivrednost zneskov v nacionalnih valutah, ki so v tej direktivi izraženi v eurih, se brez poseganja v druge posebne določbe določi po veljavnem menjalnem tečaju eura na 1. januar 1999. Države članice, ki so pristopile k Evropski uniji po tem datumu in niso uvedle eura kot enotne valute, uporabijo menjalni tečaj eura, ki velja na dan njihovega pristopa.

Člen 400

Pri preračunavanju zneskov iz člena 399 v nacionalne valute lahko države članice zaokrožijo zneske, ki jih dobijo pri preračunu, do 10 % navzgor ali navzdol.

▼B

POGLAVJE 4

Druge obremenitve, dajatve in davki

Člen 401

Brez poseganja v druge določbe prava Skupnosti ta direktiva ne preprečuje, da država članica ohrani ali uvede davke na zavarovalne pogodbe ter davke na stave in igre na srečo, trošarine, kolke in, bolj splošno, katerekoli davke, dajatve ali obremenitve, ki jih ni mogoče označiti kot prometne davke, pod pogojem, da obračunavanje teh davkov, dajatev in obremenitev v trgovini med državami članicami ne zahteva formalnosti pri prehodu meja.

NASLOV XV

KONČNE DOLOČBE

POGLAVJE 1

Prehodne ureditve za obdavčevanje trgovine med državami članicami

Člen 402

1. Ureditev za obdavčevanje trgovine med državami članicami iz te direktive je prehodna in se nadomesti z dokončno ureditvijo na podlagi načela, po katerem se dobave blaga in storitev obdavčujejo v državi članici porekla.

2. Svet po pregledu poročila iz člena 404, v katerem ugotovi, da so pogoji za prehod na dokončno ureditev izpolnjeni, v skladu s členom 93 Pogodbe sprejme potrebne ukrepe za začetek veljavnosti in delovanja dokončne ureditve.

Člen 403

Svet v skladu s členom 93 Pogodbe sprejme ustrezne direktive za dopolnitev skupnega sistema DDV in zlasti za postopno omejitev ali razveljavitev odstopanj od tega sistema.

Člen 404

Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu na podlagi informacij, ki jih pridobi od držav članic, vsaka štiri leta po sprejetju te direktive predloži poročilo o delovanju skupnega sistema DDV v državah članicah in zlasti o delovanju prehodne ureditve za obdavčevanje trgovine med državami članicami. Poročilu se po potrebi priloži predloge za dokončno ureditev.

POGLAVJE 2

Prehodni ukrepi, ki se uporabljajo ob pristopu k Evropski uniji

Člen 405

Pomen izrazov, uporabljenih v tem poglavju:

(1) „Skupnost“ pomeni ozemlje Skupnosti, kot je opredeljeno v točki (1) člena 5 pred pristopom novih držav članic;

▼B

(2) „nove države članice“ pomeni ozemlje držav članic, ki so pristopile k Evropski uniji po 1. januarju 1995, kot je opredeljeno za vsako izmed teh držav članic v točki (2) člena 5;

(3) „razširjena Skupnost“ pomeni ozemlje Skupnosti, kot je opredeljeno v točki (1) člena 5 po pristopu novih držav članic.

Člen 406

Določbe, ki veljajo takrat, ko je bilo blago uvedeno v postopek začasnega uvoza s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev ali v enega od postopkov ali transakcij iz člena 156 ali v podoben postopek ali transakcijo v eni od novih držav članic, se še naprej uporabljajo, dokler se postopek ali transakcija ne zaključi po datumu pristopa, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) blago je bilo pred datumom pristopa vneseno v Skupnost ali v eno od novih držav članic;

(b) blago je bilo predmet tega postopka ali transakcije od vnosa v Skupnost ali v eno od novih držav članic;

(c) postopek ali transakcija za to blago ni bila zaključena pred datumom pristopa.

Člen 407

Določbe, ki veljajo takrat, ko je bilo blago uvedeno v postopek carinskega tranzita, se še naprej uporabljajo, dokler se postopek ne zaključi po datumu pristopa, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) postopek carinskega tranzita za to blago se je začel pred datumom pristopa;

(b) postopek za to blago ni bil zaključen pred datumom pristopa.

Člen 408

1. Naslednji primeri se štejejo za uvoženo blago, za katerega je bilo dokazano, da je bilo v prostem prometu v eni od novih držav članic ali v Skupnosti:

(a) vsak zaključek, vključno z izrednim zaključkom, postopka začasnega uvoza, v katerega je bilo blago uvedeno pred datumom pristopa pod pogoji iz člena 406;

(b) vsak zaključek, vključno z izrednim zaključkom, postopka ali transakcije iz člena 156 ali podobnega postopka ali transakcije, v katero je bilo blago uvedeno pred datumom pristopa pod pogoji iz člena 406;

(c) zaključek enega od teh postopkov iz člena 407, ki se je pred datumom pristopa začel na ozemlju ene od novih držav članic zaradi dobave blaga, ki jo je davčni zavezanec v tem svojstvu in pred tem datumom opravil za plačilo na ozemlju te države članice;

(d) vse nepravilnosti ali prekrški, ki so bili storjeni med postopkom carinskega tranzita, ki se je izvajal pod pogoji iz točke (c).

2. Poleg primera iz odstavka 1, se uporaba po datumu pristopa na ozemlju ene od držav članic s strani davčnega zavezanca ali osebe, ki ni davčni zavezanec, blaga, ki mu je bilo dobavljeno pred datumom pristopa na ozemlju Skupnosti ali ene od novih držav članic, šteje za uvoz blaga, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) dobava tega blaga je bila oproščena ali bi lahko bila oproščena na podlagi točk (a) in (b) člena 146(1) ali na podlagi podobne določbe v novih državah članicah;

▼B

(b) blago pred datumom pristopa ni bilo vneseno v eno od novih držav članic ali v Skupnost.

Člen 409

V primerih iz člena 408(1) se šteje, da je bil opravljen uvoz, v smislu člena 61, v državo članico, na ozemlju katere se konča postopek ali transakcija za blago, ki je bilo vneseno v ta postopek ali transakcijo pred datumom pristopa.

Člen 410

1. Z odstopanjem od člena 71 je uvoz blaga v smislu člena 408 opravljen, ne da bi nastal obdavčljivi dogodek, če je izpolnjen eden on naslednjih pogojev:

(a) uvoženo blago je odposlano ali odpeljano zunaj razširjene Skupnosti;

(b) uvoženo blago v smislu člena 408(1)(a), ki ni prevozno sredstvo in je ponovno odposlano ali odpeljano v državo članico, iz katere je bilo izvoženo, in na naslov tistega, ki je to blago izvozil;

(c) uvoženo blago v smislu člena 408(1)(a) je prevozno sredstvo, ki je bilo pridobljeno ali uvoženo pred datumom pristopa po splošnih uvoznih pogojih notranjega trga ene od novih držav članic ali ene od držav članic Skupnosti, ali pa za to blago niso bile izkoriščene izvoze olajšave ali povračila DDV.

2. Pogoj iz odstavka 1(c) se šteje za izpolnjen v naslednjih primerih:

(a) ko je obdobje od začetka prve uporabe prevoznega sredstva in dnem pristopa k Evropski uniji daljše od osem let;

(b) znesek dolgovanega davka zaradi uvoza je neznaten.

POGLAVJE 3

Prenos in začetek veljavnosti

Člen 411

1. Direktiva 67/227/EGS in Direktiva 77/388/EGS se razveljavita brez vpliva na obveznosti držav članic v zvezi z roki za prenos teh direktiv v domače pravo in njuno izvajanje, določenimi v delu B Priloge XI.

2. Sklicevanja na razveljavljeni direktivi pomenijo sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s primerjalno tabelo v Prilogi XII.

Člen 412

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 2(3), členom 44, členom 59(1), členom 399 ter točko (18) Priloge III z učinkom na dan 1. januarja 2008. Države članice Komisiji nemudoma sporočijo besedila teh predpisov ter korelacijsko tabelo med temi predpisi in to direktivo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji posredujejo besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

▼B

Člen 413

Ta direktiva začne veljati 1. januarja 2007.

Člen 414

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼B

PRILOGA I

SEZNAM DEJAVNOSTI IZ TRETJEGA PODODSTAVKA ČLENA 13(1)

(1) Telekomunikacijske storitve;

(2) dobava vode, plina, električne energije in pare;

(3) prevoz blaga;

(4) pristaniške in letališke storitve;

(5) prevoz potnikov;

(6) dobava novega blaga, izdelanega za prodajo;

(7) transakcije kmetijskih intervencijskih agencij v zvezi s kmetijskimi proizvodi, ki se opravljajo v skladu s predpisi o skupni ureditvi trga s temi proizvodi;

(8) prirejanje sejmov in razstav komercialne narave;

(9) skladiščenje;

(10) dejavnosti komercialnih oglaševalcev;

(11) dejavnosti potovalnih agencij;

(12) vodenje prodajaln za zaposlene, zadružnih in industrijskih prehrambnih obratov in podobnih ustanov;

(13) dejavnosti radijskih in televizijskih ustanov, če slednje niso oproščene na podlagi člena 132(1)(q).

▼B

PRILOGA II

OKVIRNI SEZNAM ELEKTRONSKO OPRAVLJANIH STORITEV IZ TOČKE (K) ČLENA 56(1)

(1) Spletna ponudba, spletno gostovanje, vzdrževanje programov in opreme na daljavo;

(2) dobava programske opreme in njeno posodabljanje;

(3) dobava slik, besedil in informacij kot tudi dajanje baz podatkov na razpolago;

(4) dobava glasbe, filmov in iger, vključno z igrami na srečo in loterijo, kot tudi predvajanj in prireditev s področij politike, kulture, umetnosti, športa, znanosti in zabave;

(5) opravljanje poučevanja na daljavo.

▼B

PRILOGA III

SEZNAM DOBAV BLAGA IN STORITEV, ZA KATERE SE LAHKO UPORABLJAJO NIŽJE STOPNJE IZ ČLENA 98

(1) Živila (vključno s pijačami, razen alkoholnih pijač) za prehrano ljudi in živali; živih živali, semen, rastlin in sestavin, ki so običajno namenjene za pripravo živil; proizvodov, ki se običajno uporabljajo kot dodatki ali nadomestki živil;

(2) oskrba z vodo;

(3) farmacevtski izdelki, ki se običajno uporabljajo za zdravstveno nego, preprečevanje bolezni in zdravljenje v medicini ali veterini, skupaj z izdelki, ki se uporabljajo za preprečevanje zanositve in sanitarno zaščito;

(4) medicinska oprema, pripomočki in druge naprave, ki se običajno uporabljajo za lajšanje ali zdravljenje invalidnosti, za izključno osebno rabo invalidne osebe, skupaj s popravili takšnega blaga ter dobava avtomobilskih sedežev za otroke;

(5) prevoz potnikov in njihove spremljajoče prtljage;

(6) dobava, skupaj s knjižnično izposojo, knjig (vključno z brošurami, letaki in podobnim tiskanim gradivom, otroškimi slikanicami, vključno s tistimi za risanje ali barvanje, glasbenimi deli, tiskanimi ali v rokopisu, zemljevidi in hidrografskimi ali podobnimi kartami), časopisov in periodičnih publikacij, razen gradiv, ki so v celoti ali v pretežnem delu namenjena oglaševanju;

(7) vstopnine za prireditve, gledališča, cirkuse, sejme, zabavišča, koncerte, muzeje, živalske vrtove, kinodvorane, razstave in podobne kulturne dogodke in objekte;

(8) sprejem radijskih in televizijskih programov;

(9) opravljanje storitev ali avtorski honorarji pisateljev, skladateljev in izvajalskih umetnikov;

(10) dobava, gradnja, obnova in adaptacija stanovanj, ki so del socialne politike;

(11) dobave blaga in opravljanje storitev, ki so običajno namenjene za uporabo v kmetijski proizvodnji, razen opreme kot so kmetijski stroji ali objekti;

(12) nastanitev, ki jo ponujajo hoteli in podobni obrati, skupaj s počitniškimi nastanitvami, ter dajanje v najem zemljišč za kampiranje in prostorov za počitniške prikolice;

(13) vstopnine za športne prireditve;

(14) uporaba športnih objektov;

(15) dobave blaga in opravljanje storitev, ki jih opravijo organizacije, ki jih države članice priznavajo za dobrodelne in ki delujejo na področju socialnega varstva, če te transakcije niso oproščene po členih 132, 135 in 136;

(16) opravljanje storitev s strani podjetij, ki se ukvarjajo s pogrebno dejavnostjo in upepelitevijo, ter dobava blaga s tem v zvezi;

(17) zdravstvena in zobozdravstvena nega ter termalno zdravljenje, razen če te storitve niso oproščene po točkah (b) do (e) člena 132(1);

(18) opravljanje storitev, izvedenih v okviru čiščenja cest, odvažanja smeti in predelave odpadkov, razen če takšnih storitev ne opravljajo organizacije iz člena 13.

▼B

PRILOGA IV

SEZNAM STORITEV IZ ČLENA 106

(1) Manjša popravila:

(a) koles,

(b) čevljev in usnjenih izdelkov,

(c) oblačil in gospodinjskega perila (vključno s krpanjem in predelavo);

(2) obnova in popravila zasebnih stanovanj, razen materialov, ki so bistveni del vrednosti dobave;

(3) čiščenje oken in čiščenje zasebnih gospodinjstev;

(4) storitve domačega varstva (kot pomoč na domu in varstvo otrok, skrb za ostarele, obolele ali invalide);

(5) friziranje.

▼B

PRILOGA V

VRSTE BLAGA, KI JE LAHKO SKLADIŠČENO DRUGJE KOT V CARINSKIH SKLADIŠČIH V SKLADU S ČLENOM 160(2)

	Tarifna oznaka KN	Poimenovanje blaga
1)	0701	Krompir
2)	0711 20	Oljke
3)	0801	Kokosovi orehi, brazilski orehi in akažu orehi
4)	0802	Drugo lupinasto sadje
5)	0901 11 00	Kava, nepražena
	0901 12 00	
6)	0902	Čaj
7)	1001 do 1005	Žita
	1007 do 1008	
8)	1006	Oluščen nebrušen riž
9)	1201 do 1207	Zrnje, oljni plodovi in semena (vključno s sojo v zrnu)
10)	1507 do 1515	Olja in masti rastlinskega izvora in njihove frakcije, prečiščene ali neprečiščene, toda kemično nemodificirane
11)	1701 11	Surovi sladkor
	1701 12	
12)	1801	Kakav v zrnu, cel ali zdrobljen, surov ali pražen
13)	2709	Mineralna olja (vključno s propanom in butanom; tudi surova nafta in olja)
	2710	
	2711 12	
	2711 13	
14)	Poglavji 28 in 29	Kemijski proizvodi v razsutem stanju
15)	4001	Naravni kavčuk v primarnih oblikah ali ploščah, listih ali trakovih
	4002	
16)	5101	Volna
17)	7106	Srebro
18)	7110 11 00	Platina (paladij, rodij)
	7110 21 00	
	7110 31 00	
19)	7402	Baker
	7403	
	7405	
	7408	
20)	7502	Nikelj
21)	7601	Aluminij
22)	7801	Svinec
23)	7901	Cink
24)	8001	Kositer

▼B

	Tarifna oznaka KN	Poimenovanje blaga
25)	ex 8112 92 ex 8112 99	Indij

▼B

PRILOGA VI

SEZNAM DOBAV BLAGA IN OPRAVLJANJA STORITEV IZ TOČKE (D) ČLENA 199(1)

(1) Dobava kovinskih in nekovinskih odpadkov, ostankov in rabljenega materiala, vključno s polizdelki od predelave, izdelave ali taljenja železnih in neželeznih kovin ter njihovih zlitin;

(2) dobava železnih in neželeznih pol predelanih izdelkov v nekaterih s tem povezanih storitvah predelave;

(3) dobava ostankov in drugega materiala, ki ga je mogoče reciklirati in vsebuje železne in neželezne kovine, njihove zlitine, žlindro, pepel, škajo in industrijske ostanke, ki vsebujejo kovine ali njihove zlitine, ter opravljanje storitev izbiranja, rezanja, ločevanja na dele in stiskanje za te izdelke;

(4) dobava odpadkov iz železa in neželeznih kovin kot tudi ostružkov, ostankov, odpadkov, rabljenega materiala in materiala, ki ga je mogoče reciklirati, ki vsebujejo odpadno steklo, steklo, papir, karton, lepenko, krpe, kosti, usnje, umetno usnje, pergament, surovo kožo z dlako ali brez nje, kite, tetive, motvoze, vrvi, konopce, kable, gumo in plastiko, ter nekatere storitve predelave v zvezi z naštetim;

(5) dobava materiala, navedenega v tej prilogi, po predelavi v obliki čiščenja, loščenja, izbire, rezanja, drobljenja, stiskanja ali vlivanja v ingote;

(6) dobava ostankov in odpadkov po obdelavi osnovnih materialov.

▼B

PRILOGA VII

SEZNAM DEJAVNOSTI KMETIJSKE PROIZVODNJE IZ TOČKE (4) ČLENA 295(1)

(1) Rastlinska proizvodnja:

  (a) proizvodnja kmetijskih rastlin, vključno z vinogradništvom,

  (b) proizvodnja sadja (vključno z oljkami) in vrtnin, cvetja ter okrasnih rastlin na prostem in v steklenjakih,

  (c) gojenje gob, proizvodnja začimb, semen in sadik,

  (d) izraba drevesnic;

(2) reja živali in izraba zemljišča:

  (a) živinoreja,

  (b) reja perutnine,

  (c) reja kuncev,

  (d) čebelarstvo,

  (e) gojenje sviloprejk,

  (f) gojenje polžev;

(3) gozdarstvo;

(4) ribištvo:

  (a) sladkovodni ribolov,

  (b) ribogojstvo,

  (c) gojenje dagenj, ostrig ter drugih školjk in rakov,

  (d) gojenje žab.

▼B

PRILOGA VIII

OKVIRNI SEZNAM KMETIJSKIH STORITEV IZ TOČKE (5) ČLENA 295(1)

(1) Priprava polja, žetev in košnja, mlačev, baliranje, pobiranje, spravilo, setev in sajenje;

(2) pakiranje in priprava kmetijskih proizvodov za trg, kot so sušenje, čiščenje, mletje, razkuževanje in siliranje;

(3) shranjevanje kmetijskih proizvodov;

(4) oskrba, vzreja in pitanje živine;

(5) dajanje opreme, ki se običajno uporablja v kmetijskih, gozdarskih ali ribiških podjetjih, v najem za uporabo v kmetijstvu;

(6) tehnična pomoč;

(7) uničevanje plevela in škodljivcev, zapraševanje in škropljenje posevkov in zemlje;

(8) upravljanje namakalnih in osuševalnih naprav;

(9) čiščenje, sečnja in druge gozdarske storitve.

▼B

PRILOGA IX

UMETNIŠKI PREDMETI, ZBIRKE IN STARINE IZ TOČK (2), (3) IN (4) ČLENA 311(1)

DEL A

Umetniški predmeti

(1) Slike, kolaži in sorodne dekorativne plošče, risbe in pasteli, v celoti ročno delo umetnika, razen načrtov in risb za arhitekturo, strojegradnjo, industrijo, trgovino, topografijo ali podobne namene, ročno poslikanih ali okrašenih izdelkov množične proizvodnje, gledaliških kulis, platen za ozadje studijev ali podobno iz poslikanega ali porisanega platna (oznaka KN 9701);

(2) izvirna grafična dela, odtisi in litografije, izdelani v omejenem številu, neposredno v črno–beli barvi ali v barvi ene ali več plošč, ki so neposredno ročno delo umetnika, ne glede na postopek ali material, ki je bil uporabljen, kar pa ne vključuje nikakršnega mehaničnega ali fotomehaničnega postopka (oznaka KN 9702 00 00);

(3) izvirne plastike in kipi iz kakršnegakoli materiala, ki so v celoti ročno delo umetnika, skulpturni odlitki, katerih izdelava je omejena na osem kopij in jo nadzoruje avtor ali njegov zakoniti naslednik (oznaka KN 9703 00 00); izjemoma in v primerih, ki jih določijo države članice, se lahko za skulpturne odlitke, izdelane pred 1. januarjem 1989, omejitev osem kopij prekorači;

(4) tapiserije (oznaka KN 5805 00 00) in ročno izdelani tekstilni stenski predmeti (oznaka KN 6304 00 00), na podlagi izvirnega umetniškega dela, pod pogojem, da ni več kot osem kopij vsakega;

(5) unikatni keramični predmeti, izdelani izključno s strani avtorja in z njegovim podpisom;

(6) poslikave na baker, izdelane izključno ročno, omejene na osem oštevilčenih kopij, na katerih je podpis avtorja ali studia, razen izdelkov draguljarjev, zlatarjev in srebrarjev;

(7) umetniške fotografije, ki jih posname oziroma natisne avtor ali so posnete pod njegovim nadzorstvom, če so podpisane in oštevilčene ter omejene na 30 kopij, v vseh velikostih.

DEL B

Zbirke

(1) Poštne znamke in kolki, priložnostni pisemski ovitki, priložnostni pisemski ovitki prvega dne, natisnjene frankirane pisemske pošiljke in podobno, rabljene, ali če niso rabljene, take, ki niso v obtoku in niso namenjene za uporabo (oznaka KN 9704 00 00);

►C1 (2) zbirke in zbirateljski predmeti, ◄ ki imajo zoološki, botanični, mineraloški, anatomski, zgodovinski, arheološki, paleontološki, etnografski ali numizmatični pomen (oznaka KN 9705 00 00).

DEL C

Starine

Predmeti, razen umetniških predmetov ali zbirk, stari več kot 100 let (oznaka KN 9706 00 00).

▼B

PRILOGA X

SEZNAM TRANSAKCIJ, ZA KATERE VELJAJO ODSTOPANJA IZ ČLENOV 370 IN 371 TER ČLENOV 375 DO 390

DEL A

Transakcije, ki jih države članice lahko še naprej obdavčujejo

(1) Storitve zobnih tehnikov pri opravljanju poklicne dejavnosti in zobna protetika, ki jo dobavijo zobozdravniki in zobni tehniki;

(2) dejavnosti javnih radijskih in televizijskih ustanov, razen komercialnih;

(3) dobave objektov ali delov objektov ter zemljišč, na katerih stojijo, razen tistih iz točke (a) člena 12(1), če jih opravijo davčni zavezanci, ki so imeli pravico do odbitka vstopnega davka od zadevnega objekta;

(4) storitve potovalnih agencij iz člena 306 in storitve potovalnih agencij, ki delujejo v imenu in za račun potnika, za potovanja zunaj Skupnosti.

DEL B

Transakcije, ki jih države članice lahko še naprej oproščajo davka

(1) Vstopnine za športne prireditve;

(2) storitve avtorjev, umetnikov, nastopajočih izvajalcev, odvetnikov in drugih članov svobodnih poklicev, z izjemo medicinskih in paramedicinskih poklicev, razen naslednjih storitev:

(a) odstop patentov, blagovnih in trgovskih znamk in podobnih pravic in odstop od licenc, ki zadevajo te pravice,

(b) dela, razen izročitve dela po pogodbi, v zvezi s premičninami in izvedena za davčnega zavezanca,

(c) storitve za pripravo in koordinacijo gradbenih del, kot so storitve arhitektov in podjetij, ki zagotavljajo neposredni nadzor na kraju samem,

(d) oglaševalske storitve,

(e) prevoz blaga in skladiščenje blaga ter s tem povezane storitve,

(f) dajanje premičnin v najem davčnemu zavezancu,

(g) posredovanje osebja davčnemu zavezancu,

(h) storitve svetovalcev, inženirjev, svetovalnih pisarn in druge podobne storitve na tehničnem, gospodarskem in znanstvenem področju,

(i) izvajanje obveznosti v zvezi z opustitvijo, v celoti ali deloma, poslovne dejavnosti ali pravice iz točk (a) do (h) in (j),

(j) storitve odpravnih družb, posrednikov, poslovnih agentov in drugih avtonomnih posrednikov, če zadevajo dobavo ali uvoz blaga ali storitve iz točk (a) do (i);

(3) telekomunikacijske storitve, ki jih opravljajo javne poštne službe, in dobave blaga v zvezi z opravljanjem teh storitev;

(4) storitve pokopa in upepelitev ter dobave blaga v zvezi s temi storitvami,

(5) transakcije, ki jih opravljajo slepe osebe, ali delavnice za slepe, če te oprostitve ne povzročijo večjega izkrivljanja konkurence;

(6) dobave blaga in opravljanje storitev za uradne organe, pristojne za gradnjo, opremljanje in vzdrževanje pokopališč, grobov in spomenikov žrtvam vojne;

(7) transakcije, ki jih opravljajo bolnišnice in niso zajete v točki (b) člena 132(1);

(8) oskrba z vodo, ki jo opravljajo državni organi;

(9) dobave objektov ali delov objektov in pripadajočih zemljišč, predanih pred prvo vselitvijo, ter predaja zazidljivih zemljišč, opisanih v členu 12;

(10) prevoz potnikov in blaga, kot so prtljaga in motorna vozila, ki spremljajo potnike, in opravljanje storitev v zvezi s prevozom potnikov sta oproščena samo, če je prevoz potnikov oproščen;

▼B

(11) dobava, izboljšava, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem zrakoplovov, vključno z opremo, ki je vgrajena ali se pri tem uporablja, ko jo uporabljajo državne institucije;

(12) dobava, izboljšava, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem vojnih ladij;

(13) storitve potovalnih agentov iz člena 306 in storitve potovalnih agentov, ki delujejo v imenu in za račun potnikov, za potovanja v Skupnosti.

▼B

PRILOGA XI

DEL A

Razveljavljene direktive z zaporednimi spremembami

(1) Direktiva 67/227/EGS (UL 71, 14.4.1967, str. 1301)

Direktiva 77/388/EGS

(2) Direktiva 77/388/EGS (UL L 145, 13.6.1977, str. 1)

Direktiva 78/583/EGS (UL L 194, 19.7.1978, str. 16)

Direktiva 80/368/EGS (UL L 90, 3.4.1980, str. 41)

Direktiva 84/386/EGS (UL L 208, 3.8.1984, str. 58)

Direktiva 89/465/EGS (UL L 226, 3.8.1989, str. 21)

Direktiva 91/680/EGS (UL L 376, 31.12.1991, str. 1) (razen člena 2)

Direktiva 92/77/EGS (UL L 316, 31.10.1992, str. 1)

Direktiva 92/111/EGS (UL L 384, 30.12.1992, str. 47)

Direktiva 94/4/ES (UL L 60, 3.3.1994, str. 14) (samo člen 2)

Direktiva 94/5/ES (UL L 60, 3.3.1994, str. 16)

Direktiva 94/76/ES (UL L 365, 31.12.1994, str. 53)

Direktiva 95/7/ES (UL L 102, 5.5.1995, str. 18)

Direktiva 96/42/ES (UL L 170, 9.7.1996, str. 34)

Direktiva 96/95/ES (UL L 338, 28.12.1996, str. 89)

Direktiva 98/80/ES (UL L 281, 17.10.1998, str. 31)

Direktiva 1999/49/ES (UL L 139, 2.6.1999, str. 27)

Direktiva 1999/59/ES (UL L 162, 26.6.1999, str. 63)

Direktiva 1999/85/ES (UL L 277, 28.10.1999, str. 34)

Direktiva 2000/17/ES (UL L 84, 5.4.2000, str. 24)

Direktiva 2000/65/ES (UL L 269, 21.10.2000, str. 44)

Direktiva 2001/4/ES (UL L 22, 24.1.2001, str. 17)

Direktiva 2001/115/ES (UL L 15, 17.1.2002, str. 24)

Direktiva 2002/38/ES (UL L 128, 15.5.2002, str. 41)

Direktiva 2002/93/ES (UL L 331, 7.12.2002, str. 27)

Direktiva 2003/92/ES (UL L 260, 11.10.2003, str. 8)

Direktiva 2004/7/ES (UL L 27, 30.1.2004, str. 44)

Direktiva 2004/15/ES (UL L 52, 21.2.2004, str. 61)

Direktiva 2004/66/ES (UL L 168, 1.5.2004, str. 35) (samo točka V Priloge)

Direktiva 2005/92/ES (UL L 345, 28.12.2005, str. 19)

Direktiva 2006/18/ES (UL L 51, 22.2.2006, str. 12)

Direktiva 2006/58/ES (UL L 174, 28.6.2006, str. 5)

Direktiva 2006/69/ES (UL L 221, 12.8.2006, str. 9) (samo člen 1)

►C1 Direktiva 2006/98/ES (UL L 363, 20.12.2006, str. 129) (samo točka 2 priloge). ◄

▼B

DEL B

Roki za prenos v nacionalno pravo

(iz člena 411)

►C1 Direktiva ◄	Rok za prenos
►C1 Direktiva ◄ 67/227/ ►C1 EGS ◄	1. januar 1970
►C1 Direktiva ◄ 77/388/ ►C1 EGS ◄	1. januar 1978
►C1 Direktiva ◄ 78/583/ ►C1 EGS ◄	1. januar 1979
►C1 Direktiva ◄ 80/368/ ►C1 EGS ◄	1. januar 1979
►C1 Direktiva ◄ 84/386/ ►C1 EGS ◄	1. julij 1985
►C1 Direktiva ◄ 89/465/ ►C1 EGS ◄	1. januar 1990
	1. januar 1991
	1. januar 1992
	1. januar 1993
	1. januar 1994 za Portugalsko
►C1 Direktiva ◄ 91/680/ ►C1 EGS ◄	1. januar 1993
►C1 Direktiva ◄ 92/77/ ►C1 EGS ◄	31. december 1992
►C1 Direktiva ◄ 92/111/ ►C1 EGS ◄	1. januar 1993
	1. januar 1994
	1. oktober 1993 za Nemčijo
►C1 Direktiva ◄ 94/4/ ►C1 ES ◄	1. april 1994
►C1 Direktiva ◄ 94/5/ ►C1 ES ◄	1. januar 1995
►C1 Direktiva ◄ 94/76/ ►C1 ES ◄	1. januar 1995
►C1 Direktiva ◄ 95/7/ ►C1 ES ◄	1. januar 1996
	1. januar 1997 za Nemčijo in Luksemburg
►C1 Direktiva ◄ 96/42/ ►C1 ES ◄	1. januar 1995
►C1 Direktiva ◄ 96/95/ ►C1 ES ◄	1. januar 1997
►C1 Direktiva ◄ 98/80/ ►C1 ES ◄	1. januar 2000
►C1 Direktiva ◄ 1999/49/ ►C1 ES ◄	1. januar 1999
►C1 Direktiva ◄ 1999/59/ ►C1 ES ◄	1. januar 2000
►C1 Direktiva ◄ 1999/85/ ►C1 ES ◄	—
►C1 Direktiva ◄ 2000/17/ ►C1 ES ◄	—

▼B

►C1 Direktiva ◄	Rok za prenos
►C1 Direktiva ◄ 2000/65/ ►C1 ES ◄	31. december 2001
►C1 Direktiva ◄ 2001/4/ ►C1 ES ◄	1. januar 2001
►C1 Direktiva ◄ 2001/115/ ►C1 ES ◄	1. januar 2004
▼C1	
Direktiva 2006/58/ES	1. julij 2006
▼B	
►C1 Direktiva ◄ 2002/93/ ►C1 ES ◄	—
►C1 Direktiva ◄ 2003/92/ ►C1 ES ◄	1. januar 2005
►C1 Direktiva ◄ 2004/7/ ►C1 ES ◄	30. januar 2004
►C1 Direktiva ◄ 2004/15/ ►C1 ES ◄	—
►C1 Direktiva ◄ 2004/66/ ►C1 ES ◄	1. maj 2004
►C1 Direktiva ◄ 2005/92/ ►C1 ES ◄	1. januar 2006
►C1 Direktiva ◄ 2006/18/ ►C1 ES ◄	—
▼C1	
Direktiva 2006/58/ES	1. julij 2006
▼B	
►C1 Direktiva ◄ 2006/69/ ►C1 ES ◄	1. januar 2008
►C1 Direktiva ◄ 2006/98/ ►C1 ES ◄	1. januar 2007

▼B

PRILOGA XII

PRIMERJALNA TABELA

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
člen 1, prvi pododstavek				člen 1(1)
člen 1, drugi in tretji pododstavek				—
člen 2, prvi, drugi in tretji pododstavek				člen 1(2), prvi, drugi in tretji pododstavek
členi 3, 4 in 6				—
	člen 1			—
	člen 2, točka (1)			člen 2(1)(a) in (c)
	člen 2, točka (2)			člen 2(1)(d)
	člen 3(1), prva alinea			člen 5, točka (2)
	člen 3(1), druga alinea			člen 5, točka (1)
	člen 3(1), tretja alinea			člen 5, točki (3) in (4)
	člen 3(2)			—
	člen 3(3), prvi pododstavek, prva alinea			člen 6(2)(a) in (b)
	člen 3(3), prvi pododstavek, druga alinea			člen 6(2)(c) in (d)
	člen 3(3), prvi pododstavek, tretja alinea			člen 6(2)(e), (f) in (g)
	člen 3(3), drugi pododstavek, prva alinea			člen 6(1)(b)
	člen 3(3), drugi pododstavek, druga alinea			člen 6(1)(c)
	člen 3(3), drugi pododstavek, tretja alinea			člen 6(1)(a)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 3(4), prvi pododstavek, prva in druga alinea			člen 7(1)
	člen 3(4), drugi pododstavek, prva, druga in tretja alinea			člen 7(2)
	člen 3(5)			člen 8
	člen 4(1) in (2)			člen 9(1), prvi in drugi pododstavek
	člen 4(3)(a), prvi pododstavek, prvi stavek			člen 12(1)(a)
	člen 4(3)(a), prvi pododstavek, drugi stavek			člen 12(2), drugi pododstavek
	člen 4(3)(a), drugi pododstavek			člen 12(2), tretji pododstavek
	člen 4(3)(a), tretji pododstavek			člen 12(2), prvi pododstavek
	člen 4(3)(b), prvi pododstavek			člen 12(1)(b)
	člen 4(3)(b), drugi poodstavek			člen 12(3)
	člen 4(4), prvi pododstavek			člen 10
	člen 4(4), drugi in tretji pododstavek			člen 11, prvi in drugi pododstavek
	člen 4(5), prvi, drugi in tretji pododstavek			člen 13(1), prvi, drugi in tretji pododstavek
	člen 4(5), četrti pododstavek			člen 13(2)
	člen 5(1)			člen 14(1)
	člen 5(2)			člen 15(1)
	člen 5(3)(a), (b) in (c)			člen 15(2)(a), (b) in (c)
	člen 5(4)(a), (b) in (c)			člen 14(2)(a), (b) in (c)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 5(5)			člen 14(3)
	člen 5(6), prvi in drugi stavek			člen 16, prvi in drugi pododstavek
	člen 5(7)(a), (b) in (c)			člen 18(a), (b) in (c)
	člen 5(8), prvi stavek			člen 19, prvi pododstavek
	člen 5(8), drugi in tretji stavek			člen 19, drugi pododstavek
	člen 6(1), prvi pododstavek			člen 24(1)
	člen 6(1), drugi pododstavek, prva, druga in tretja alinea			člen 25(a), (b) in (c)
	člen 6(2), prvi pododstavek, točki (a) in (b)			člen 26(1)(a) in (b)
	člen 6(2), drugi pododstavek			člen 26(2)
	člen 6(3)			člen 27
	člen 6(4)			člen 28
	člen 6(5)			člen 29
	člen 7(1)(a) in (b)			člen 30, prvi in drugi pododstavek
	člen 7(2)			člen 60
	člen 7(3), prvi in drugi pododstavek			člen 61, prvi in drugi pododstavek
	člen 8(1)(a), prvi stavek			člen 32, prvi pododstavek
	člen 8(1)(a), drugi in tretji stavek			člen 36, prvi in drugi pododstavek
	člen 8(1)(b)			člen 31
	člen 8,(1)(c), prvi pododstavek			člen 37(1)
	člen 8(1)(c), drugi pododstavek, prva alinea			člen 37(2), prvi pododstavek

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 8(1)(c), drugi pododstavek, druga in tretja alinea			člen 37(2), drugi in tretji pododstavek
	člen 8(1)(c), tretji pododstavek			člen 37(2), četrti pododstavek
	člen 8(1)(c), četrti pododstavek			člen 37(3), prvi pododstavek
	člen 8(1)(c), peti pododstavek			—
	člen 8(1)(c), šesti pododstavek			člen 37(3), drugi pododstavek
	člen 8(1)(d), prvi in drugi pododstavek			člen 38(1) in (2)
	člen 8(1)(e), prvi stavek			člen 39, prvi pododstavek
	člen 8(1)(e), drugi in tretji stavek			člen 39, drugi pododstavek
	člen 8(2)			člen 32, drugi pododstavek
	člen 9(1)			člen 43
	člen 9(2), uvodni stavek			—
	člen 9(2)(a)			člen 45
	člen 9(2)(b)			člen 46
	člen 9(2)(c), prva in druga alinea			člen 52(a) in (b)
	člen 9(2)(c), tretja in četrta alinea			člen 52(c)
	člen 9(2)(e), prva do šesta alinea			člen 56(1)(a) do (f)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 9(2)(e), sedma alinea			člen 56(1)(l)
	člen 9(2)(e), osma alinea			člen 56(1)(g)
	člen 9(2)(e), deveta alinea			člen 56(1)(h)
	člen 9(2)(e), deseta alinea, prvi stavek			člen 56(1)(i)
	člen 9(2)(e), deseta alinea, drugi stavek			člen 24(2)
	člen 9(2)(e), deseta alinea, tretji stavek			člen 56(1)(i)
	člen 9(2)(e), enajsta in dvanajsta alinea			člen 56(1)(j) in (k)
	člen 9(2)(f)			člen 57(1)
	člen 9(3)			člen 58, prvi in drugi pododstavek
	člen 9(3)(a) in (b)			člen 58, prvi odstavek, točki (a) in (b)
	člen 9(4)			člen 59(1) in (2)
	člen 10(1)(a) in (b)			člen 62, točki (1) in (2)
	člen 10(2), prvi pododstavek, prvi stavek			člen 63
	člen 10(2), prvi pododstavek, drugi in tretji stavek			člen 64(1) in (2)
	člen 10(2), drugi pododstavek			člen 65
	člen 10(2), tretji pododstavek, prva, druga in tretja alinea			člen 66(a), (b) in (c)
	člen 10(3), prvi pododstavek, prvi stavek			člen 70
	člen 10(3), prvi pododstavek, drugi stavek			člen 71(1), prvi pododstavek

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 10(3), drugi pododstavek			člen 71(1), drugi pododstavek
	člen 10(3), tretji pododstavek			člen 71(2)
	člen 11(A)(1)(a)			člen 73
	člen 11(A)(1)(b)			člen 74
	člen 11(A)(1)(c)			člen 75
	člen 11(A)(1)(d)			člen 77
	člen 11(A)(2)(a)			člen 78, prvi pododstavek, točka (a)
	člen 11(A)(2)(b), prvi stavek			člen 78, prvi pododstavek, točka (b)
	člen 11(A)(2)(b), drugi stavek			člen 78, drugi pododstavek
	člen 11(A)(3)(a) in (b)			člen 79, prvi pododstavek, točki (a) in (b) člen 87(a) in (b)
	člen 11(A)(3)(c), prvi stavek			člen 79, prvi pododstavek, točka (c)
	člen 11(A)(3)(c), drugi stavek			člen 79, drugi pododstavek
	člen 11(A)(4), prvi in drugi pododstavek			člen 81, prvi in drugi pododstavek
	člen 11(A)(5)			člen 82
	člen 11(A)(6), prvi pododstavek, prvi in drugi stavek			člen 80(1), prvi pododstavek
	člen 11(A)(6), prvi pododstavek, tretji stavek			člen 80(1), drugi pododstavek
	člen 11(A)(6), drugi pododstavek			člen 80(1), prvi pododstavek

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 11(A)(6), tretji pododstavek			člen 80(2)
	člen 11(A)(6), četrti pododstavek			člen 80(3)
	člen 11(A)(7), prvi in drugi pododstavek			člen 72, prvi in drugi pododstavek
	člen 11(B)(1)			člen 85
	člen 11(B)(3)(a)			člen 86(1)(a)
	člen 11(B)(3)(b), prvi pododstavek			člen 86(1)(b)
	člen 11(B)(3)(b), drugi pododstavek			člen 86(2)
	člen 11(B)(3)(b), tretji pododstavek			člen 86(1)(b)
	člen 11(B)(4)			člen 87
	člen 11(B)(5)			člen 88
	člen 11(B)(6), prvi in drugi pododstavek			člen 89, prvi in drugi pododstavek
	člen 11(C)(1), prvi in drugi pododstavek			člen 90(1) in (2)
	člen 11(C)(2), prvi pododstavek			člen 91(1)
	člen 11(C)(2), drugi pododstavek, prvi in drugi stavek			člen 91(2), prvi in drugi pododstavek
	člen 11(C)(3), prva in druga alinea			člen 92(a) in (b)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 12(1)			člen 93, prvi pododstavek
	člen 12(1)(a)			člen 93, drugi pododstavek, točka (a)
	člen 12(1)(b)			člen 93, drugi pododstavek, točka (c)
	člen 12(2), prva in druga alinea			člen 95, prvi in drugi pododstavek
	člen 12(3)(a), prvi pododstavek, prvi stavek			člen 96
	člen 12(3)(a), prvi pododstavek, drugi stavek			člen 97(1)
	člen 12(3)(a), drugi pododstavek			člen 97(2)
	člen 12(3)(a), tretji pododstavek, prvi stavek			člen 98(1)
	člen 12(3)(a), tretji pododstavek, drugi stavek			člen 98(2), prvi pododstavek člen 99(1)
	člen 12(3)(a), četrti pododstavek			člen 98(2), drugi pododstavek
	člen 12(3)(b), prvi stavek			člen 102, prvi pododstavek
	člen 12(3)(b), drugi, tretji in četrti stavek			člen 102, drugi pododstavek
	člen 12,(3)(c), prvi pododstavek			člen 103(1)
	člen 12(3)(c), drugi pododstavek, prva in druga alinea			člen 103(2)(a) in (b)
	člen 12(4), prvi pododstavek			člen 99(2)
	člen 12(4), drugi pododstavek, prvi in drugi stavek			člen 100, prvi in drugi pododstavek

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 12(4), tretji pododstavek			člen 101
	člen 12(5)			člen 94(2)
	člen 12(6)			člen 105
	člen 13(A)(1), uvodni stavek			člen 131
	člen 13(A)(1)(a) do (n)			člen 132(1)(a) do (n)
	člen 13(A)(1)(o), prvi stavek			člen 132(1)(o)
	člen 13(A)(1)(o), drugi stavek			člen 132(2)
	člen 13(A)(1)(p) in (q)			člen 132(1)(p) in (q)
	člen 13(A)(2)(a), prva do četrta alinea			člen 133(a) do (d)
	člen 13(A)(2)(b), prva in druga alinea			člen 134(a) in (b)
	člen 13(B), uvodni stavek			člen 131
	člen 13(B)(a)			člen 135(1)(a)
	člen 13(B)(b), prvi pododstavek			člen 135(1)(l)

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 13(B)(b), prvi pododstavek, točke (1) do (4)			člen 135(2), prvi pododstavek, točke (a) do (d)
	člen 13(B)(b), drugi pododstavek			člen 135(2), drugi pododstavek
	člen 13(B)(c)			člen 136(a) in (b)
	člen 13(B)(d)			—
	člen 13(B)(d), točke (1) do (5)			člen 135(1)(b) do (f)
	►C1 člen 13(B)(d), točka (5), prva in druga alinea ◄			člen 135(1)(f)
	člen 13(B)(d), točka (6)			člen 135(1)(g)
	člen 13(B)(e) do (h)			člen 135(1)(h) do (k)
	člen 13(C), prvi pododstavek, točka (a)			člen 137(1)(d)
	člen 13(C), prvi pododstavek, točka (b)			člen 137(1)(a), (b) in (c)
	člen 13(C), drugi pododstavek			člen 137(2), prvi in drugi pododstavek
	člen 14(1), uvodni stavek			člen 131
	člen 14(1)(a)			►C1 člen 143(a) ◄
	člen 14(1)(d), prvi in drugi pododstavek			člen 143(b) in (c)
	člen 14(1)(e)			člen 143(e)
	člen 14(1)(g), prva do četrta alinea			člen 143(f) do (i)
	člen 14(1)(h)			člen 143(j)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 14(1)(i)			člen 144
	člen 14(1)(j)			člen 143(k)
	člen 14(1)(k)			člen 143(l)
	člen 14(2), prvi pododstavek			člen 145(1)
	člen 14(2), drugi pododstavek, prva, druga in tretja alinea			člen 145(2), prvi, drugi in tretji pododstavek
	člen 14(2), tretji pododstavek			člen 145(3)
	člen 15, uvodni stavek			člen 131
	člen 15, točka (1)			člen 146(1)(a)
	člen 15, točka (2), prvi pododstavek			člen 146(1)(b)
	člen 15, točka (2), drugi pododstavek, prva in druga alinea			člen 147(1), prvi pododstavek, točki (a) in (b)
	člen 15, točka (2), drugi pododstavek, tretja alinea, prvi del stavka			člen 147(1), prvi pododstavek, točka (c)
	člen 15, točka (2), drugi pododstavek, tretja alinea, drugi del stavka			člen 147(1), drugi pododstavek
	člen 15, točka (2), tretji pododstavek, prva in druga alinea			člen 147(2), prvi in drugi pododstavek
	člen 15, točka (2), četrti pododstavek			člen 147(2), tretji pododstavek
	člen 15, točka (3)			člen 146(1)(d)
	člen 15, točka (4), prvi pododstavek, točki (a) in (b)			člen 148(a)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 15, točka (4), prvi pododstavek, točka (c)			člen 148(b)
	člen 15, točka (4), drugi pododstavek, prvi in drugi stavek			člen 150(1) in (2)
	člen 15, točka (5)			člen 148(c)
	člen 15, točka (6)			člen 148(f)
	člen 15, točka (7)			člen 148(e)
	člen 15, točka (8)			člen 148(d)
	člen 15, točka (9)			člen 148(g)
	člen 15, točka (10), prvi pododstavek, prva do četrta alinea			člen 151(1), prvi pododstavek, točke (a) do (d)
	člen 15, točka (10), drugi pododstavek			člen 151(1), drugi pododstavek
	člen 15, točka (10), tretji pododstavek			člen 151(2)
	člen 15, točka (11)			člen 152
	člen 15, točka (12), prvi stavek			člen 146(1)(c)
	člen 15, točka (12), drugi stavek			člen 146(2)
	člen 15, točka (13)			člen 146(1)(e)
	člen 15, točka (14), prvi in drugi pododstavek			člen 153, prvi in drugi pododstavek
	člen 15, točka (15)			člen 149
	člen 16(1)			—
	člen 16(2)			člen 164(1)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 16(3)			člen 166
	člen 17(1)			člen 167
	člen 17(2), (3) in (4)			—
	člen 17(5), prvi in drugi pododstavek			člen 173(1), prvi in drugi pododstavek
	člen 17(5), tretji pododstavek, točke (a) do (e)			člen 173(2)(a) do (e)
	člen 17(6)			člen 176
	člen 17(7), prvi in drugi stavek			člen 177, prvi in drugi pododstavek
	člen 18(1)			—
	člen 18(2), prvi in drugi pododstavek			člen 179, prvi in drugi pododstavek
	člen 18(3)			člen 180
	člen 18(4), prvi in drugi pododstavek			člen 183, prvi in drugi pododstavek
	člen 19(1), prvi pododstavek, prva alinea			člen 174(1), prvi pododstavek, točka (a)
	člen 19(1), prvi pododstavek, druga alinea, prvi stavek			člen 174(1), prvi pododstavek, točka (b)
	člen 19(1), prvi pododstavek, druga alinea, drugi stavek			člen 174(1), drugi pododstavek
	člen 19(1), drugi pododstavek			člen 175(1)
	člen 19(2), prvi stavek			člen 174(2)(a)
	člen 19(2), drugi stavek			člen 174(2)(b) in (c)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 19(2), tretji stavek			člen 174(3)
	člen 19(3), prvi pododstavek, prvi in drugi stavek			člen 175(2), prvi pododstavek
	člen 19(3), prvi pododstavek, tretji stavek			člen 175(2), drugi pododstavek
	člen 19(3), drugi pododstavek			člen 175(3)
	člen 20(1), uvodni stavek			člen 186
	člen 20(1)(a)			člen 184
	člen 20(1)(b), prvi del prvega stavka			člen 185(1)
	člen 20(1)(b), drugi del prvega stavka			člen 185(2), prvi pododstavek
	člen 20(1)(b), drugi stavek			člen 185(2), drugi pododstavek
	člen 20(2), prvi pododstavek, prvi stavek			člen 187(1), prvi pododstavek
	člen 20(2), prvi pododstavek, drugi in tretji stavek			člen 187(2), prvi in drugi pododstavek
	člen 20(2), drugi in tretji pododstavek			člen 187(1), drugi in tretji pododstavek
	člen 20(3), prvi pododstavek, prvi stavek			člen 188(1), prvi pododstavek

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 20(3), prvi pododstavek, drugi stavek			člen 188(1), drugi in tretji pododstavek
	člen 20(3), prvi pododstavek, tretji stavek			člen 188(2)
	člen 20(3), drugi pododstavek			člen 188(2)
	člen 20(4), prvi pododstavek, prva do četrta alinea			člen 189(a) do (d)
	člen 20(4), drugi pododstavek			člen 190
	člen 20(5)			člen 191
	člen 20(6)			člen 192
	člen 21			—
	člen 22			—
	člen 22a			člen 249
	člen 23, prvi pododstavek			člen 211, prvi odstavek člen 260
	člen 23, drugi pododstavek			člen 211, drugi odstavek
	člen 24(1)			člen 281
	člen 24(2), uvodni stavek			člen 292
	člen 24(2)(a), prvi pododstavek			člen 284(1)

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 24(2)(a), drugi in tretji pododstavek			člen 284(2), prvi in drugi pododstavek
	člen 24(2)(b), prvi in drugi stavek			člen 285, prvi in drugi odstavek
	člen 24(2)(c)			člen 286
	člen 24(3), prvi pododstavek			člen 282
	člen 24(3), drugi pododstavek, prvi stavek			člen 283(2)
	člen 24(3), drugi pododstavek, drugi stavek			člen 283(1)(a)
	člen 24(4), prvi pododstavek			člen 288, prvi pododstavek, točke (1) do (4)
	člen 24(4), drugi pododstavek			člen 288, drugi pododstavek
	člen 24(5)			člen 289
	člen 24(6)			člen 290
	člen 24(7)			člen 291
	člen 24(8)(a), (b) in (c)			člen 293, točke (1), (2) in (3)
	člen 24(9)			člen 294
	►C1 člen 24a, prvi pododstavek, prva do deseta alinea ◄			člen 287, točke (7) do (16)
	člen 25(1)			člen 296(1)
	člen 25(2), prva do osma alinea			člen 295(1), točke (1) do (8)
	člen 25(3), prvi pododstavek, prvi stavek			člen 297, prvi odstavek, prvi stavek, in drugi pododstavek

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 25(3), prvi pododstavek, drugi stavek			člen 298, prvi pododstavek
	člen 25(3), prvi pododstavek, tretji stavek			člen 299
	člen 25(3), prvi pododstavek, četrti in peti stavek			člen 298, drugi pododstavek
	člen 25(3), drugi pododstavek			člen 297, prvi pododstavek, drugi stavek
	člen 25(4), prvi pododstavek			člen 272(1), prvi pododstavek, točka (e)
	člen 25(5) in (6)			—
	člen 25(7)			člen 304
	člen 25(8)			člen 301(2)
	člen 25(9)			člen 296(2)
	člen 25(10)			člen 296(3)
	člen 25(11) in (12)			—
	člen 26(1), prvi in drugi stavek			člen 306(1), prvi in drugi pododstavek
	člen 26(1), tretji stavek			člen 306(2)
	člen 26(2), prvi in drugi stavek			člen 307, prvi in drugi pododstavek
	člen 26(2), tretji stavek			člen 308
	člen 26(3), prvi in drugi stavek			člen 309, prvi in drugi pododstavek
	člen 26(4)			člen 310
	člen 26a(A)(a), prvi pododstavek			člen 311(1), točka (2)

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 26a(A)(a), drugi pododstavek			člen 311(2)
	člen 26a(A)(b) in (c)			člen 311(1), točki (3) in (4)
	člen 26a(A)(d)			člen 311(1), točka (1)
	člen 26a(A)(e) in (f)			člen 311(1), točki (5) in (6)
	člen 26a(A)(g), uvodni stavek			člen 311(1), točka (7)
	člen 26a(A)(g), prva in druga alinea			člen 311(3)
	člen 26a(B)(1)			člen 313(1)
	člen 26a(B)(2)			člen 314
	►C1 člen 26a(B)(2), prva do četrta alinea ◄			člen 314(a) do (d)
	člen 26a(B)(3), prvi pododstavek, prvi in drugi stavek			člen 315, prvi in drugi odstavek
	člen 26a(B)(3), drugi pododstavek			člen 312
	člen 26a(B)(3), drugi pododstavek, prva in druga alinea			člen 312, točki (1) in (2)
	člen 26a(B)(4), prvi pododstavek			člen 316(1)
	člen 26a(B)(4), prvi pododstavek, točke (a), (b) in (c)			člen 316(1)(a), (b) in (c)
	člen 26a(B)(4), drugi pododstavek			člen 316(2)
	člen 26a(B)(4), tretji pododstavek, prvi in drugi stavek			člen 317, prvi in drugi pododstavek

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 26a(B)(5)			člen 321
	člen 26a(B)(6)			člen 323
	člen 26a(B)(7)			člen 322
	člen 26a(B)(7)(a), (b) in (c)			člen 322(a), (b) in (c)
	člen 26a(B)(8)			člen 324
	člen 26a(B)(9)			člen 325
	člen 26a(B)(10), prvi in drugi pododstavek			člen 318(1), prvi in drugi pododstavek
	člen 26a(B)(10), tretji pododstavek, prva in druga alinea			člen 318(2)(a) in (b)
	člen 26a(B)(10), četrti pododstavek			člen 318(3)
	člen 26a(B)(11), prvi pododstavek			člen 319
	člen 26a(B)(11), drugi pododstavek, točka (a)			člen 320(1), prvi pododstavek
	člen 26a(B)(11), drugi pododstavek, točki (b) in (c)			člen 320(1), drugi pododstavek
	člen 26a(B)(11), tretji pododstavek			člen 320(2)
	člen 26a(C)(1), uvodni stavek			člen 333(1) člen 334
	člen 26a(C)(1), prva do četrta alinea			člen 334(a) do (d)
	člen 26a(C)(2), prva in druga alinea			člen 336(a) in (b)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 26a(C)(3)			člen 337
	člen 26a(C)(4), prvi pododstavek, prva, druga in tretja alinea			člen 339, prvi pododstavek, točke (a), (b) in (c)
	člen 26a(C)(4), drugi pododstavek			člen 339, drugi pododstavek
	člen 26a(C)(5), prvi in drugi pododstavek			člen 340(1), prvi in drugi pododstavek
	člen 26a(C)(5), tretji pododstavek			člen 340(2)
	člen 26a(C)(6), prvi pododstavek, prva in druga alinea			člen 338, prvi odstavek, točki (a) in (b)
	člen 26a(C)(6), drugi pododstavek			člen 338, drugi odstavek
	člen 26a(C)(7)			člen 335
	člen 26a(D), uvodni stavek			—
	člen 26a(D)(a)			člen 313(2) člen 333(2)
	člen 26a(D)(b)			člen 4(a) in (c)
	člen 26a(D)(c)			člen 35 člen 139(3), prvi pododstavek
	člen 26b(A), prvi pododstavek, točka (i), prvi stavek			člen 344(1), točka (1)
	člen 26b(A), prvi pododstavek, točka (i), drugi stavek			člen 344(2)
	člen 26b(A), prvi pododstavek, točka (ii), prva do četrta alinea			člen 344(1), točka (2)
	člen 26b(A), drugi pododstavek			člen 344(3)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 26b(A), tretji pododstavek			člen 345
	člen 26b(B), prvi pododstavek			člen 346
	člen 26b(B), drugi pododstavek			člen 347
	len 26b(C), prvi pododstavek			člen 348
	člen 26b(C), drugi pododstavek, prvi in drugi stavek			člen 349(1) in (2)
	člen 26b(C), tretji pododstavek			člen 350
	člen 26b(C), četrti pododstavek			člen 351
	člen 26b(D)(1)(a), (b) in (c)			člen 354(a), (b) in (c)
	člen 26b(D)(2)			člen 355
	člen 26b(E), prvi in drugi pododstavek			člen 356(1), prvi in drugi pododstavek
	člen 26b(E), tretji in četrti pododstavek			člen 356(2) in (3)
	člen 26b(F), prvi stavek			člen 198(2) in (3)
	člen 26b(F), drugi stavek			člena 208 in 255
	člen 26b(G)(1), prvi pododstavek			člen 352
	člen 26b(G)(1), drugi pododstavek			—
	člen 26b(G)(2)(a)			člen 353
	člen 26b(G)(2)(b), prvi in drugi stavek			►C1 člen 198(1) in (3) ◄
	člen 26c(A)(a) do (e)			člen 358, točke (1) do (5)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 26c(B)(1)			člen 359
	člen 26c(B)(2), prvi pododstavek			člen 360
	člen 26c(B)(2), drugi pododstavek, prvi del prvega stavka			člen 361(1)
	člen 26c(B)(2), drugi pododstavek, drugi del prvega stavka			člen 361(1)(a) do (e)
	člen 26c(B)(2), drugi pododstavek, drugi stavek			člen 361(2)
	člen 26c(B)(3), prvi in drugi pododstavek			člen 362
	člen 26c(B)(4)(a) do (d)			člen 363(a) do (d)
	člen 26c(B)(5), prvi pododstavek			člen 364
	člen 26c(B)(5), drugi pododstavek			člen 365
	člen 26c(B)(6), prvi stavek			člen 366(1), prvi pododstavek
	člen 26c(B)(6), drugi in tretji stavek			člen 366(1), drugi pododstavek
	člen 26c(B)(6), četrti stavek			člen 366(2)
	člen 26c(B)(7), prvi stavek			člen 367, prvi odstavek
	člen 26c(B)(7), drugi in tretji stavek			člen 367, drugi odstavek
	člen 26c(B)(8)			člen 368
	člen 26c(B)(9), prvi stavek			člen 369(1)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 26c(B)(9), drugi in tretji stavek			člen 369(2), prvi in drugi pododstavek
	člen 26c(B)(10)			člen 204(1), tretji pododstavek
	člen 27(1), prvi in drugi stavek			člen 395(1), prvi in drugi pododstavek
	člen 27(2), prvi in drugi stavek			člen 395(2), prvi pododstavek
	člen 27(2), tretji stavek			člen 395(2), drugi pododstavek
	člen 27(3) in (4)			člen 395(3) in (4)
	člen 27(5)			člen 394
	člen 28(1) in (1a)			—
	člen 28(2), uvodni stavek			člen 109
	člen 28(2)(a), prvi pododstavek			člen 110, prvi in drugi odstavek
	člen 28(2)(a), drugi pododstavek			—
	člen 28(2)(a), tretji pododstavek, prvi stavek			člen 112, prvi odstavek
	člen 28(2)(a), tretji pododstavek, drugi in tretji stavek			člen 112, drugi odstavek
	člen 28(2)(b)			člen 113
	člen 28(2)(c), prvi in drugi stavek			člen 114(1), prvi in drugi pododstavek
	člen 28(2)(c), tretji stavek			člen 114(2)
	člen 28(2)(d)			člen 115
	člen 28(2)(e), prvi in drugi pododstavek			člen 118, prvi in drugi odstavek

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 28(2)(f)			člen 120
	člen 28(2)(g)			—
	člen 28(2)(h), prvi in drugi pododstavek			člen 121, prvi in drugi pododstavek
	člen 28(2)(i)			člen 122
	člen 28(2)(j)			člen 117(2)
	člen 28(2)(k)			člen 116
	člen 28(3)(a)			člen 370
	člen 28(3)(b)			člen 371
	člen 28(3)(c)			člen 391
	člen 28(3)(d)			člen 372
	člen 28(3)(e)			člen 373
	člen 28(3)(f)			člen 392
	člen 28(3)(g)			člen 374
	člen 28(3a)			člen 376
	člen 28(4) in (5)			člen 393(1) in (2)
	člen 28(6), prvi pododstavek, prvi stavek			člen 106, prvi in drugi odstavek
	člen 28(6), prvi pododstavek, drugi stavek			člen 106, tretji pododstavek
	člen 28(6), drugi pododstavek, točke (a), (b) in (c)			člen 107, prvi pododstavek, točke (a), (b) in (c)
	člen 28(6), drugi pododstavek, točka (d)			člen 107, drugi pododstavek

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 28(6), tretji pododstavek			člen 107, drugi pododstavek
	člen 28(6), četrti pododstavek, točke (a), (b) in (c)			člen 108(a), (b) in (c)
	člen 28(6), peti in šesti pododstavek			—
	člen 28a(1), uvodni stavek			člen 2(1)
	člen 28a(1)(a), prvi pododstavek			člen 2(1)(b)(i)
	člen 28a(1)(a), drugi pododstavek			člen 3(1)
	člen 28a(1)(a), tretji pododstavek			člen 3(3)
	člen 28a(1)(b)			člen 2(1)(b)(ii)
	člen 28a(1)(c)			člen 2(1)(b)(iii)
	člen 28a(1a)(a)			člen 3(1)(a)
	člen 28a(1a)(b), prvi pododstavek, prva alinea			člen 3(1)(b)
	člen 28a(1a)(b), prvi pododstavek, druga in tretja alinea			člen 3(2), prvi pododstavek, točki (a) in (b)
	člen 28a(1a)(b), drugi pododstavek			člen 3(2), drugi pododstavek
	člen 28a(2), uvodni stavek			—
	člen 28a(2)(a)			člen 2(2), točke (a), (i), (ii) in (iii)
	člen 28a(2)(b), prvi pododstavek			člen 2(2), točka (b)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 28a(2)(b), prvi pododstavek, prva in druga alinea			člen 2(2), točke (b), (i), (ii) in (iii)
	člen 28a(2)(b), drugi pododstavek			člen 2(2), točka (c)
	člen 28a(3), prvi in drugi pododstavek			člen 20, prvi in drugi odstavek
	člen 28a(4), prvi pododstavek			člen 9(2)
	člen 28a(4), drugi pododstavek, prva alinea			člen 172(1), drugi pododstavek
	člen 28a(4), drugi pododstavek, druga alinea			člen 172(1), prvi pododstavek
	člen 28a(4), tretji pododstavek			člen 172(2)
	člen 28a(5)(b), prvi pododstavek			člen 17(1), prvi pododstavek
	člen 28a(5)(b), drugi pododstavek			člen 17(1), drugi pododstavek, in (2), uvodni stavek
	člen 28a(5)(b), drugi pododstavek, prva alinea			člen 17(2)(a) in (b)
	člen 28a(5)(b), drugi pododstavek, druga alinea			člen 17(2)(c)
	člen 28a(5)(b), drugi pododstavek, tretja alinea			člen 17(2)(e)
	člen 28a(5)(b), drugi pododstavek, peta, šesta in sedma alinea			člen 17(2)(f), (g) in (h)
	člen 28a(5)(b), drugi pododstavek, osma alinea			člen 17(2)(d)
	člen 28a(5)(b), tretji pododstavek			člen 17(3)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 28a(6), prvi pododstavek			člen 21
	člen 28a(6), drugi pododstavek			člen 22
	člen 28a(7)			člen 23
	člen 28b(A)(1)			člen 40
	člen 28b(A)(2), prvi in drugi pododstavek			člen 41, prvi in drugi odstavek
	člen 28b(A)(2), tretji pododstavek, prva in druga alinea			člen 42(a) in (b)
	člen 28b(B)(1), prvi pododstavek, prva in druga alinea			člen 33(1)(a) in (b)
	člen 28b(B)(1), drugi pododstavek			člen 33(2)
	člen 28b(B)(2), prvi pododstavek			člen 34(1)(a)
	člen 28b(B)(2), prvi pododstavek, prva in druga alinea			člen 34(1)(b) in (c)
	člen 28b(B)(2), drugi pododstavek, prvi in drugi stavek			člen 34(2), prvi in drugi pododstavek
	člen 28b(B)(2), tretji pododstavek, prvi stavek			člen 34(3)
	člen 28b(B)(2), tretji pododstavek, drugi in tretji stavek			—
	člen 28b(B)(3), prvi in drugi pododstavek			člen 34(4), prvi in drugi pododstavek
	člen 28b(C)(1), prvi pododstavek, prva alinea			člen 48, prvi pododstavek

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 28b(C)(1), prva alinea, drugi pododstavek			člen 49
	člen 28b(C)(1), druga in tretja alinea			člen 48, prvi, drugi in tretji pododstavek
	člen 28b(C)(2) in (3)			člen 47, prvi in drugi pododstavek
	člen 28b(C)(4)			člen 51
	člen 28b(D)			člen 53
	člen 28b(E)(1), prvi in drugi pododstavek			člen 50, prvi in drugi pododstavek
	člen 28b(E)(2), prvi in drugi pododstavek			člen 54, prvi in drugi pododstavek
	člen 28b(E)(3), prvi in drugi pododstavek			člen 44, prvi in drugi pododstavek
	člen 28b(F), prvi in drugi pododstavek			člen 55, prvi in drugi pododstavek
	člen 28c(A), uvodni stavek			člen 131
	člen 28c(A)(a), prvi pododstavek			člen 138(1)
	člen 28c(A)(a), drugi pododstavek			člen 139(1), prvi in drugi pododstavek
	člen 28c(A)(b)			člen 138(2)(a)
	člen 28c(A)(c), prvi pododstavek			člen 138(2)(b)
	člen 28c(A)(c), drugi pododstavek			člen 139(2)
	člen 28c(A)(d)			člen 138(2)(c)
	člen 28c(B), uvodni stavek			člen 131

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 28c(B)(a), (b) in (c)			člen 140(a), (b) in (c)
	člen 28c(C)			člen 142
	člen 28c(D), prvi pododstavek			člen 143(d)
	člen 28c(D), drugi pododstavek			člen 131
	člen 28c(E), točka (1), prva alinea, ki nadomešča člen 16(1)			
	— odstavek 1, prvi pododstavek			člen 155
	— odstavek 1, prvi pododstavek, točka (A)			člen 157(1)(a)
	— odstavek 1, prvi pododstavek, točka (B), prvi pododstavek, točke (a), (b) in (c)			člen 156(1)(a), (b) in (c)
	— odstavek 1, prvi pododstavek, točka (B), prvi pododstavek, točka (d), prva in druga alinea			člen 156(1)(d) in (e)
	— odstavek 1, prvi pododstavek, točka (B), prvi pododstavek, točka (e), prvi pododstavek			člen 157(1)(b)
	— odstavek 1, prvi pododstavek, točka (B), prvi pododstavek, točka (e), drugi pododstavek, prva alinea			člen 154
	— odstavek 1, prvi pododstavek, točka (B), prvi pododstavek, točka (e), drugi pododstavek, druga alinea, prvi stavek			člen 154
	— odstavek 1, prvi pododstavek, točka (B), prvi pododstavek, točka (e), drugi pododstavek, druga alinea, drugi stavek			člen 157(2)

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	— odstavek 1, prvi pododstavek, točka (B), prvi pododstavek, točka (e), tretji pododstavek, prva alinea			—
	— odstavek 1, prvi pododstavek, točka (B), prvi pododstavek, točka (e), tretji pododstavek, druga, tretja in četrta alinea			člen 158(1)(a), (b) in (c)
	— odstavek 1, prvi pododstavek, točka (B), drugi pododstavek			člen 156(2)
	— odstavek 1, prvi pododstavek, točka (C)			člen 159
	— odstavek 1, prvi pododstavek, točka (D), prvi pododstavek, točki (a) in (b)			člen 160(1)(a) in (b)
	— odstavek 1, prvi pododstavek, točka (D), drugi pododstavek			člen 160(2)
	— odstavek 1, prvi pododstavek, točka (E), prva in druga alinea			člen 161(a) in (b)
	— odstavek 1, drugi pododstavek			člen 202
	— odstavek 1, tretji pododstavek			člen 163
	člen 28c(E), točka (1), druga alinea, ki uvaja odstavek 1a v člen 16			
	— odstavek 1a			člen 162
	člen 28c(E), točka (2), prva alinea, ki spreminja člen 16(2)			
	— odstavek 2, prvi pododstavek			člen 164(1)

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 28c(E), točka (2), druga alinea, s katero sta se vstavila drugi in tretji pododstavek v člen 16(2)			
	— odstavek 2, drugi pododstavek			člen 164(2)
	— odstavek 2, tretji pododstavek			člen 165
	člen 28c(E), točka (3), prva do peta alinea			člen 141(a) do (e)
	člen 28d(1), prvi in drugi stavek			člen 68, prvi in drugi pododstavek
	člen 28d(2) in (3)			člen 69(1) in (2)
	člen 28d(4), prvi in drugi pododstavek			člen 67(1) in (2)
	člen 28e(1), prvi pododstavek			člen 83
	člen 28e(1), drugi pododstavek, prvi in drugi stavek			člen 84(1) in (2)
	člen 28e(2)			člen 76
	člen 28e(3)			člen 93, drugi pododstavek, točka (b)
	člen 28e(4)			člen 94(1)
	člen 28f, točka (1), ki nadomesti člen 17(2), (3) in (4)			
	— odstavek 2(a)			člen 168(a)
	— odstavek 2(b)			člen 168(e)
	— odstavek 2(c)			člen 168(b) in (d)
	— odstavek 2(d)			člen 168(c)
	— odstavek 3(a), (b) in (c)			člen 169(a), (b) in (c), člen 170, točka (a) in (b)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	— odstavek 4, prvi pododstavek, prva alinea			člen 171(1), prvi pododstavek
	— odstavek 4, prvi pododstavek, druga alinea			člen 171(2), prvi pododstavek
	— odstavek 4, drugi pododstavek, točka (a)			člen 171(1), drugi pododstavek
	— odstavek 4, drugi pododstavek, točka (b)			člen 171(2), drugi pododstavek
	— odstavek 4, drugi pododstavek, točka (c)			člen 171(3)
	člen 28f, točka (2), ki nadomesti člen 18 (1)			
	— odstavek 1(a)			člen 178(a)
	— odstavek 1(b)			člen 178(e)
	— odstavek 1(c)			člen 178(b) in (d)
	— odstavek 1(d)			člen 178(f)
	— odstavek 1(e)			člen 178(c)
	člen 28f, točka (3), s katero se vstavi odstavek 3a v člen 18			
	— odstavek 3a, prvi del stavka			člen 181
	— odstavek 3a, drugi del stavka			člen 182
	člen 28g, ki nadomesti člen 21			
	— odstavek 1(a), prvi pododstavek			člen 193
	— odstavek 1(a), drugi pododstavek			člen 194(1) in (2)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	— odstavek 1(b)			člen 196
	— odstavek 1(c), prvi pododstavek, prva, druga in tretja alinea			člen 197(1)(a), (b) in (c)
	— odstavek 1(c), drugi pododstavek			člen 197(2)
	— odstavek 1(d)			člen 203
	— odstavek 1(e)			člen 200
	— odstavek 1(f)			člen 195
	— odstavek 2			—
	— odstavek 2(a), prvi stavek			člen 204(1), prvi pododstavek
	— odstavek 2(a), drugi stavek			člen 204(2)
	— odstavek 2(b)			člen 204(1), drugi pododstavek
	— odstavek 2(c), prvi pododstavek			člen 199(1)(a) do (g)
	— odstavek 2(c), drugi, tretji in četrti pododstavek			člen 199(2), (3) in (4)
	— odstavek 3			člen 205
	— odstavek 4			člen 201
	člen 28h, ki nadomesti člen 22			
	— odstavek 1(a), prvi in drugi stavek			člen 213(1), prvi in drugi pododstavek
	— odstavek 1(b)			člen 213(2)
	— odstavek 1(c), prva alinea, prvi stavek			člen 214(1)(a)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	— odstavek 1(c), prva alinea, drugi stavek			člen 214(2)
	— odstavek 1(c), druga in tretja alinea			člen 214(1)(b) in (c)
	— odstavek 1(d), prvi in drugi stavek			člen 215, prvi in drugi odstavek
	— odstavek 1(e)			člen 216
	— odstavek 2(a)			člen 242
	— odstavek 2(b), prvi in drugi pododstavek			člen 243(1) in (2)
	►C1 — odstavek 3(a), prvi pododstavek, prvi stavek ◄			člen 220, točka (1)
	— odstavek 3(a), prvi pododstavek, drugi stavek			člen 220, točki (2) in (3)
	— odstavek 3(a), drugi pododstavek			člen 220, točki (4) in (5)
	►C1 — odstavek 3(d), tretji pododstavek, prvi in drugi stavek ◄			člen 221(1), prvi in drugi pododstavek
	— odstavek 3(a), četrti pododstavek			člen 221(2)
	— odstavek 3(a), prvi pododstavek, prvi stavek			člen 219
	— odstavek 3(a), peti pododstavek, drugi stavek			člen 228
	— odstavek 3(a), šesti pododstavek			člen 222
	— odstavek 3(a), sedmi pododstavek			člen 223

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	— odstavek 3(a), osmi pododstavek, prvi in drugi stavek			člen 224(1) in (2)
	— odstavek 3(a), deveti pododstavek, prvi in drugi stavek			člen 224(3), prvi pododstavek
	— odstavek 3(a), deveti pododstavek, tretji stavek			člen 224(3), drugi pododstavek
	— odstavek 3(a), deseti pododstavek			člen 225
	— odstavek 3(b), prvi pododstavek, prva do dvanajsta alinea			člen 226, točke (1) do (12)
	— odstavek 3(b), prvi pododstavek, trinajsta alinea			člen 226, točki (13) in (14)
	— odstavek 3(b), prvi pododstavek, štirinajsta alinea			člen 226, točka (15)
	— odstavek 3(b), drugi pododstavek			člen 227
	— odstavek 3(b), tretji pododstavek			člen 229
	— odstavek 3(a), četrti pododstavek			člen 230
	— odstavek 3(b), peti pododstavek			člen 231
	— odstavek 3(c), prvi pododstavek			člen 232
	— odstavek 3(c), drugi pododstavek, uvodni stavek			člen 233(1), prvi pododstavek

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	— odstavek 3(c), drugi pododstavek, prva alinea, prvi stavek			člen 233(1), prvi pododstavek, točka (a)
	— odstavek 3(c), drugi pododstavek, prva alinea, drugi stavek			člen 233(2)
	— odstavek 3(c), drugi pododstavek, druga alinea, prvi stavek			člen 233(1), prvi pododstavek, točka (b)
	— odstavek 3(c), drugi pododstavek, druga alinea, drugi stavek			člen 233(3)
	— odstavek 3(c), tretji pododstavek, prvi stavek			člen 233(1), drugi pododstavek
	— odstavek 3(c), tretji pododstavek, drugi stavek			člen 237
	— odstavek 3(c), četrti pododstavek, prvi in drugi stavek			člen 234
	— odstavek 3(c), prvi pododstavek			člen 235
	— odstavek 3(c), šesti pododstavek			člen 236
	— odstavek 3(d), prvi pododstavek			člen 244
	— odstavek 3(d), drugi pododstavek, prvi stavek			člen 245(1)
	— odstavek 3(d), drugi pododstavek, drugi in tretji stavek			člen 245(2), prvi in drugi pododstavek

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	— odstavek 3(a), tretji pododstavek, prvi in drugi stavek			člen 246, prvi in drugi odstavek
	— odstavek 3(d), četrti, peti in šesti pododstavek			člen 247(1), (2) in (3)
	— odstavek 3(d), sedmi pododstavek			člen 248
	— odstavek 3(e), prvi pododstavek			člena 217 in 241
	— odstavek 3(e), drugi pododstavek			člen 218
	— odstavek 4(a), prvi in drugi stavek			člen 252(1)
	— odstavek 4(a), tretji in četrti stavek			člen 252(2), prvi in drugi pododstavek
	— odstavek 4(a), peti stavek			člen 250(2)
	— odstavek 4(b)			člen 250(1)
	— odstavek 4(c), prva alinea, prvi in drugi pododstavek			člen 251(a) in (b)
	— odstavek 4(c), druga alinea, prvi pododstavek			člen 251(c)
	— odstavek 4(c), druga alinea, drugi pododstavek			člen 251(d) in (e)
	— odstavek 5			člen 206
	— odstavek 6(a), prvi in drugi stavek			člen 261(1)
	— odstavek 6(a), tretji stavek			člen 261(2)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	— odstavek 6(b), prvi pododstavek			člen 262
	— odstavek 6(b), drugi pododstavek, prvi stavek			člen 263(1), prvi pododstavek
	— odstavek 6(b), drugi pododstavek, drugi stavek			člen 263(2)
	— odstavek 6(b), tretji pododstavek, prva in druga alinea			člen 264(1)(a) in (b)
	— odstavek 6(b), tretji pododstavek, tretja alinea, prvi stavek			člen 264(1)(d)
	— odstavek 6(b), tretji pododstavek, tretja alinea, drugi stavek			člen 264(2), prvi pododstavek
	— odstavek 6(b), četrti pododstavek, prva alinea			člen 264(1)(c) in (e)
	— odstavek 6(b), četrti pododstavek, druga alinea, prvi stavek			člen 264(1)(f)
	— odstavek 6(b), četrti pododstavek, druga alinea, drugi stavek			člen 264(2), drugi pododstavek
	— odstavek 6(b), peti pododstavek, prva in druga alinea			člen 265(1)(a) in (b)
	— odstavek 6(b), peti pododstavek, tretja alinea, prvi stavek			člen 265(1)(c)
	— odstavek 6(b), peti pododstavek, tretja alinea, drugi stavek			člen 265(2)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	— odstavek 6(c), prva alinea			člen 263(1), drugi pododstavek
	— odstavek 6(c), druga alinea			člen 266
	— odstavek 6(d)			člen 254
	— odstavek 6(e), prvi pododstavek			člen 268
	— odstavek 6(e), drugi pododstavek			člen 259
	— odstavek 7, prvi del stavka			člen 207, prvi pododstavek člen 256 člen 267
	— odstavek 7, drugi del stavka			člen 207, drugi pododstavek
	— odstavek 8, prvi in drugi pododstavek			člen 273, prvi in drugi pododstavek
	— odstavek 9(a), prvi pododstavek, prva alinea			člen 272(1), prvi pododstavek, točka (c)
	— odstavek 9(a), prvi pododstavek, druga alinea			člen 272(1), prvi pododstavek, točki (a) in (d)
	— odstavek 9(a), prvi pododstavek, tretja alinea			člen 272(1), prvi pododstavek, točka (b)
	— odstavek 9(a), drugi pododstavek			člen 272(1), drugi pododstavek
	— odstavek 9(b)			člen 272(3)
	— odstavek 9(c)			člen 212
	— odstavek 9(d), prvi pododstavek, prva in druga alinea			člen 238(1)(a) in (b)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	— odstavek 9(d), drugi pododstavek, prva do četrta alinea			člen 238(2)(a) do (d)
	— odstavek 9(d), tretji pododstavek			člen 238(3)
	— odstavek 9(e), prvi pododstavek			člen 239
	— odstavek 9(e), drugi pododstavek, prva in druga alinea			člen 240, točki (1) in (2)
	— odstavek 10			člen 209 in 257
	— odstavek 11			člen 210 in 258
	— odstavek 12, uvodni stavek			člen 269
	►C1 — odstavek 12(b), prva, druga in tretja alinea ◄			člen 270(a), (b) in (c)
	— odstavek 12(a), prva, druga in tretja alinea			člen 271(a), (b) in (c)
	člen 28i, ki uvaja tretji pododstavek v člen 24(3)			
	— odstavek 3, tretji pododstavek			člen 283(1)(b) in (c)
	člen 28j, točka (1), ki uvaja drugi pododstavek v člen 25(4)			
	— odstavek 4, drugi pododstavek			člen 272(2)
	člen 28j, točka (2), ki zamenja člen 25(5) in (6)			
	— odstavek 5, prvi pododstavek, točke (a), (b) in (c)			člen 300, točke (1), (2) in (3)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	— odstavek 5, drugi pododstavek			člen 302
	— odstavek 6(a), prvi pododstavek, prvi stavek			člen 301(1)
	— odstavek 6(a), prvi pododstavek, drugi stavek			člen 303(1)
	— odstavek 6(a), drugi pododstavek, prva, druga in tretja alinea			člen 303(2)(a), (b) in (c)
	— odstavek 6(a), tretji pododstavek			člen 303(3)
	— odstavek 6(b)			člen 301(1)
	člen 28j, točka (3), ki uvaja drugi pododstavek v člen 25(9)			
	— odstavek 9, drugi pododstavek			člen 305
	člen 28k, točka (1), prvi pododstavek			—
	člen 28k, točka (1), drugi pododstavek, točka (a)			člen 158(3)
	člen 28k, točka (1), drugi pododstavek, točki (b) in (c)			—
	člen 28k, točke (2), (3) in (4)			—
	člen 28k, točka (5)			člen 158(2)
	člen 28l, prvi pododstavek			—
	člen 28l, drugi in tretji pododstavek			člen 402(1) in (2)
	člen 28l, četrti pododstavek			—
	člen 28m			člen 399, prvi odstavek

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 28n			—
	člen 28o(1), uvodni stavek			člen 326, prvi odstavek
	člen 28o(1)(a), prvi stavek			člen 327(1) in (3)
	člen 28o(1)(a), drugi stavek			člen 327(2)
	člen 28o(1)(b)			člen 328
	člen 28o(1)(c), prva, druga in tretja alinea			člen 329(a), (b) in (c)
	člen 28o(1)(d), prvi in drugi pododstavek			člen 330, prvi in drugi pododstavek
	člen 28o(1)(e)			člen 332
	člen 28o(1)(f)			člen 331
	člen 28o(1)(g)			člen 4(b)
	člen 28o(1)(h)			člen 35 člen 139(3), drugi pododstavek
	člen 28o(2)			člen 326, drugi odstavek
	člen 28o(3)			člen 341
	člen 28o(4)			—
	člen 28p(1), prva, druga in tretja alinea			člen 405, točke (1), (2) in (3)
	člen 28p(2)			člen 406
	člen 28p(3), prvi pododstavek, prva in druga alinea			člen 407(a) in (b)
	člen 28p(3), drugi pododstavek			—
	člen 28p(4)(a) do (d)			člen 408(1)(a) do (d)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 28p(5), prva in druga alinea			člen 408(2)(a) in (b)
	člen 28p(6)			člen 409
	člen 28p(7), prvi pododstavek, točke (a), (b) in (c)			člen 410(1)(a), (b) in (c)
	člen 28p(7), drugi pododstavek, prva alinea			—
	člen 28p(7), drugi pododstavek, druga in tretja alinea			člen 410(2)(a) in (b)
	člen 29(1) do (4)			člen 398(1) do (4)
	člen 29a			člen 397
	člen 30(1)			člen 396(1)
	člen 30(2), prvi in drugi stavek			člen 396(2), prvi pododstavek
	člen 30(2), tretji stavek			člen 396(2), drugi pododstavek
	člen 30(3) in (4)			člen 396(3) in (4)
	člen 31(1)			—
	člen 31(2)			člen 400
	člen 33(1)			člen 401
	člen 33(2)			člen 2(3)
	člen 33a(1), uvodni stavek			člen 274
	člen 33a(1)(a)			člen 275
	člen 33a(1)(b)			člen 276
	člen 33a(1)(c)			člen 277
	člen 33a(2), uvodni stavek			člen 278
	člen 33a(2)(a)			člen 279

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	člen 33a(2)(b)			člen 280
	člen 34			člen 404
	člen 35			člen 403
	člen 36 in 37			—
	člen 38			člen 414
	Priloga A(I)(1) in (2)			Priloga VII, točke (1)(a) in (b)
	Priloga A(I)(3)			Priloga VII, točke (1)(c) in (d)
	Priloga A(II)(1) do (6)			Priloga VII, točke (2)(a) do (f)
	Priloga A(III) in (IV)			Priloga VII, točki (3) in (4)
	Priloga A(IV)(1) do (4)			Priloga VII, točke (4)(a) do (d)
	Priloga A(V)			člen 295(2)
	Priloga B, uvodni stavek			člen 295(1), točka (5)
	Priloga B, prva do deveta alinea			Priloga VIII, točke (1) do (9)
	Priloga C			—
	Priloga D(1) do (13)			Priloga I, točke (1) do (13)
	Priloga E(2)			Priloga X, del A, točka (1)
	Priloga E(7)			Priloga X, del A, točka (2)
	Priloga E(11)			Priloga X, del A, točka (3)
	Priloga E(15)			Priloga X, del A, točka (4)
	Priloga F(1)			Priloga X, del B, točka (1)
	Priloga F(2)			Priloga X, del B, točke (2)(a) do (j)
	Priloga F(5) do (8)			Priloga X, del B, točke (3) do (6)
	Priloga F(10)			Priloga X, del B, točka (7)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	Priloga F(12)			Priloga X, del B, točka (8)
	Priloga F(16)			Priloga X, del B, točka (9)
	Priloga F(17), prvi in drugi pododstavek			Priloga X, del B, točka (10)
	Priloga F(23)			Priloga X, del B, točka (11)
	Priloga F(25)			Priloga X, del B, točka (12)
	Priloga F(27)			Priloga X, del B, točka (13)
	Priloga G(1) in (2)			člen 391
	Priloga H, prvi odstavek			člen 98(3)
	Priloga H, drugi odstavek, uvodni stavek			—
	Priloga H, drugi odstavek, točke (1) do (6)			Priloga III, točke (1) do (6)
	Priloga H, drugi odstavek, točka (7), prvi in drugi pododstavek			Priloga III, točki (7) in (8)
	Priloga H, drugi odstavek, točke (8) do (17)			Priloga III, točke (9) do (18)
	Priloga I, uvodni stavek			—
	Priloga I(a), prva do sedma alinea			Priloga IX, del A, točke (1) do (7)
	Priloga I(b), prva in druga alinea			Priloga IX, del B, točki (1) in (2)
	Priloga I(c)			Priloga IX, del C
	Priloga J, uvodni stavek			Priloga V, uvodni stavek
	Priloga J			Priloga V, točke (1) do (25)

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
	Priloga K(1), prva, druga in tretja alinea			Priloga IV, točke (1)(a), (b) in (c)
	Priloga K(2) do (5)			Priloga IV, točke (2) do (5)
	Priloga L, prvi odstavek, točke (1) do (5)			Priloga II, točke (1) do (5)
	Priloga L, drugi odstavek			člen 56(2)
	Priloga M, točke (a) do (f)			Priloga VI, točke (1) do (6)
		člen 1, točka (1), drugi pododstavek Direktive 89/465/EGS		člen 133, drugi odstavek
		člen 2 Direktive 94/5/ES		člen 342
		člen 3, prvi in drugi stavek Direktive 94/5/ES		člen 343, prvi in drugi odstavek
		člen 4 Direktive 2002/38/ES		člen 56(3) člen 57(2) člen 357
		člen 5 Direktive 2002/38/ES		—
			Priloga VIII(II), točka (2)(a) Akta o pristopu Grčije	člen 287, točka (1)
			Priloga VIII(II), točka (2)(b) Akta o pristopu Grčije	člen 375
			Priloga XXXII(IV), točka (3)(a), prva in druga alinea, prvi stavek, Akta o pristopu Španije in Portugalske	člen 287, točki (2) in (3)
			Priloga XXXII(IV), točka (3)(b), prvi pododstavek, Akta o pristopu Španije in Portugalske	člen 377

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
			Priloga XV(IX), točka (2)(b), prvi pododstavek, Akta o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	člen 104
			Priloga XV(IX), točka (2)(c), prvi pododstavek, Akta o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	člen 287, točka (4)
			Priloga XV(IX), točka (2)(f), prvi pododstavek, Akta o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	člen 117(1)
			Priloga XV(IX), točka (2)(g), prvi pododstavek, Akta o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	člen 119
			Priloga XV(IX), točka (2)(h), prvi pododstavek, prva in druga alinea, Akta o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	člen 378(1)
			Priloga XV(IX), točka (2)(i), prvi pododstavek, prva alinea, Akta o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	—
			Priloga XV(IX), točka (2)(i), prvi pododstavek, druga in tretja alinea, Akta o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	člen 378(2)(a) in (b)
			Priloga XV(IX), točka (2)(j) Akta o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	člen 287, točka (5)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
			Priloga XV(IX), točka (2)(l), prvi pododstavek, Akta o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	člen 111(a)
			Priloga XV(IX), točka (2)(m), prvi pododstavek, Akta o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	člen 379(1)
			Priloga XV(IX), točka (2)(n), prvi pododstavek, prva in druga alinea, Akta o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	člen 379(2)
			Priloga XV(IX), točka (2)(x), prva alinea, Akta o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	člen 253
			Priloga XV(IX), točka (2)(x), druga alinea, Akta o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	člen 287, točka (6)
			Priloga XV(IX), točka (2)(z), prvi pododstavek, Akta o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	člen 111(b)
			Priloga XV(IX), točka (2)(aa), prvi pododstavek, prva in druga alinea, Akta o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	člen 380
			Protokol št. 2 Akta o pristopu Avstrije, Finske in Švedske glede Alandskih otokov	člen 6(1)(d)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
			Priloga V(5), točka (1)(a) Akta o pristopu Češke, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Poljske, Slovenije in Slovaške iz leta 2003	člen 123
			Priloga V(5), točka (1)(b) Akta o pristopu iz leta 2003	člen 381
			Priloga VI(7), točka (1)(a) Akta o pristopu iz leta 2003	člen 124
			Priloga VI(7), točka (1)(b) Akta o pristopu iz leta 2003	člen 382
			Priloga VII(7), točka (1), prvi in drugi pododstavek, Akta o pristopu iz leta 2003	člen 125(1) in (2)
			►C1 Priloga VII(7), točka (1), tretji pododstavek, Akta o pristopu iz leta 2003 ◄	—
			►C1 Priloga VII(7), točka (1), četrti pododstavek, Akta o pristopu iz leta 2003 ◄	člen 383(a)
			►C1 Priloga VII(7), točka (1), peti pododstavek, Akta o pristopu iz leta 2003 ◄	—
			►C1 Priloga VII(7), točka (1), šesti pododstavek, Akta o pristopu iz leta 2003 ◄	člen 383(b)
			►C1 Priloga VIII(7), točka (1), tretji pododstavek, Akta o pristopu iz leta 2003 ◄	—

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
			Priloga VIII(7), točka (1)(b), drugi pododstavek, Akta o pristopu iz leta 2003	člen 384(a)
			►C1 Priloga VIII(7), točka (1)(b), tretji pododstavek, Akta o pristopu iz leta 2003 ◄	člen 384(b)
			Priloga IX(8), točka (1) Akta o pristopu iz leta 2003	člen 385
			Priloga X(7), točka (1)(a)(i) in (ii) Akta o pristopu iz leta 2003	člen 126(a) in (b)
			Priloga X(7), točka (1)(c) Akta o pristopu iz leta 2003	člen 386
			Priloga XI(7), točka (1) Akta o pristopu iz leta 2003	člen 127
			Priloga XI(7), točka (2)(a) Akta o pristopu iz leta 2003	člen 387(c)
			Priloga XI(7), točka (2)(b) Akta o pristopu iz leta 2003	člen 387(a)
			Priloga XI(7), točka (2)(c) Akta o pristopu iz leta 2003	člen 387(b)
			Priloga XII(9), točka (1)(a) Akta o pristopu iz leta 2003	člen 128(1) in (2)

▼B

Direktiva 67/227/EGS	Direktiva 77/388/EGS	Direktive o spremembah	Ostali akti	Ta direktiva
			Priloga XII(9), točka (1)(b) Akta o pristopu iz leta 2003	►C1 člen 128(3), (4) in (5) ◄
			Priloga XII(9), točka (2) Akta o pristopu iz leta 2003	člen 388
			Priloga XIII(9), točka (1)(a) Akta o pristopu iz leta 2003	člen 129(1) in (2)
			Priloga XIII(9), točka (1)(b) Akta o pristopu iz leta 2003	člen 389
			Priloga XIV(7), prvi pododstavek, Akta o pristopu iz leta 2003	člen 130(a) in (b)
			Priloga XIV(7), drugi pododstavek, Akta o pristopu iz leta 2003	—
			Priloga XIV(7), tretji pododstavek, Akta o pristopu iz leta 2003	člen 390